

ค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนักศึกษา
สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร

ปริญญานิพนธ์
ของ
วไลพร คุโณทัย

๑ 7 เม.ย. 2535

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
กุมภาพันธ์ 2527
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนักศึกษา
สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
วไลร คุโณทัย

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของ การศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
กุมภาพันธ์ 2527

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวและเปรียบเทียบปัญหาทางการเงินของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 7 แห่ง คือ วิทยาลัยการคำ วิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาลัยเทคนิคสยาม วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต วิทยาลัยศรีปทุม วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ และวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์

กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 1,028 คน ทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามซึ่งมีจำนวน 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่าซึ่งมีทั้งหมด 50 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่า t-test ค่า F-test

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคสยามเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาตามตัวแปรสาขาวิชา พบว่า นักศึกษาด้านบริหารธุรกิจเสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด นักศึกษาด้านเศรษฐศาสตร์เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาตามตัวแปรระดับชั้น พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 4 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาตามตัวแปรเพศ พบว่า นักศึกษาชายเสียค่าใช้จ่ายมากกว่านักศึกษาหญิง เมื่อพิจารณาตามตัวแปรภูมิภาคเดิม พบว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ต่างจังหวัดเสียค่าใช้จ่ายมากกว่าที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร และเมื่อพิจารณาตามตัวแปรสาขาวิชาเดียวกันจากแต่ละสถาบัน พบว่า นักศึกษาที่เรียนสาขาการบัญชีวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตเสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด นักศึกษาที่เรียนวิทยาลัยกรุงเทพเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด ส่วนนักศึกษาที่เรียนสาขามบริหารธุรกิจ วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจเสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด นักศึกษาที่เรียนที่วิทยาลัยเทคนิคสยามเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด ส่วนนักศึกษาที่เรียนสาขาเศรษฐศาสตร์วิทยาลัยการคำเสียค่าใช้จ่ายมากกว่านักศึกษาที่เรียนที่วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

และส่วนนักศึกษาที่เรียนสาขานิติศาสตร์วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตเสียค่าใช้จ่ายมากกว่า นักศึกษาที่เรียนที่วิทยาลัยศรีปทุม

2. นักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร เมื่อพิจารณาตามสถาบัน สาขาวิชา เพศ ระดับชั้น ภูมิภาคและเดิม และสาขาวิชาเดียวกันจากแต่ละสถาบัน มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้น นักศึกษาที่เรียนสาขานิติศาสตร์ที่มาจากสถาบันต่างกัน มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**PERSONAL EXPENSE AND FINANCIAL PROBLEM OF PRIVATE
COLLEGE STUDENTS IN BANGKOK**

AN ABSTRACT

BY

VALAIPORN KUNOTHAI

**Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University
February 1984**

The purpose of this study was to investigate and to compare the problem of personal expenses of students in seven private college in Bangkok ; College of Commerce, Bangkok College, Siam Technical College, College of Business Administration, Sri Patum College, Assumption Business Administration College, and South - East Asia College.

A stratified random sample of 1028 students was selected for the study. A two - part questionnaire asking for personal information, including 50 - item rating scale was administered. The mean, the standard deviation, the t-test, and the F-test were used in analysis of data.

The results were as follows :

1. It was found that the highest students' expenses were at the South - East Asia College and the lowest, at the Siam Technical College. Considering from the areas of study, those who were in the field of business administration spent the most, and those in economics spent the least. Considering in terms of years of study, the fourth year students' expenses were the highest and the first year, the lowest. Considering from the sex variable, male students spent more money than female students. In terms of their domiciles, those who came from the provinces spent more money than those who lived in Bangkok. Within each institute, it was found that those who studied accountancy at the College of Business Administration had the highest expenses and the lowest, at the Bangkok College. Students who studied business administration at the Assumption Business Administration College spent the most, and those at the Siam

Technical College spent the least. At the College of Commerce, students' expenses in the field of economics were greater than those at the College of Business Administration. And the law, those who studied at the College of Business Administration spent more money than those at the Sri Patum College.

2. Considering from the institutes, areas of study, sex, years of study, domiciles, and within the same areas of study at each institute, it was found that the problem of expenses was significantly different at the .01 level. But the problem of students' expenses in the field of law at different institutes was significant at the .05 level.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

.....ประธาน
พวงรัตน์ ทวีรัตน์
.....กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน
พวงรัตน์ ทวีรัตน์
.....กรรมการ
.....กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลือ แนะนำอย่างดียิ่งจาก
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประชุม รอดประเสริฐ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พวงรัตน์ ทวีรัตน์
ที่กรุณาเป็นที่ปรึกษาให้แนวคิดและสละเวลาเพื่อตรวจแก้ไขสำนวน ผู้วิจัยขอกราบ
ขอบพระคุณอาจารย์ทั้งสองท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมวงศ์ วจินสุนทร ที่กรุณา
รับเป็นกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์ในครั้งนี้ ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อและ
คุณแม่ ที่ช่วยเหลือในเรื่องทุนและให้กำลังใจตลอดมา ขอขอบพระคุณอาจารย์บุญรอด
วุฒิสาสตร์กุล วิทยาลัยกรุงเทพ อาจารย์ชวลิต หมั่นนุช วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ
อาจารย์จุไรรัตน์ มีละเกตุ วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต และเพื่อน ๆ ทุกท่านที่กรุณาเป็น
ผู้ประสานงานช่วยเหลือในการเก็บแบบสอบถาม และขอขอบพระคุณอาจารย์ลีลา
สินานุเคราะห์ คุณสารานุ ปิ่นทอง คุณเจริญ ปิ่นทอง ตลอดจนเพื่อน ๆ พี่ ๆ
น้อง ๆ และทุกคนที่มีส่วนช่วยให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดี

วไลพร คุโณทัย

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
	✓ คำนิยามศัพท์เฉพาะ	6
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
	สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า	18
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	19
	การเลือกกลุ่มตัวอย่าง	(19)
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	21
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	23
	การวิเคราะห์ข้อมูล	28
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	28
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	30
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	30
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	31

X

บทที่	หน้า
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	171
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	171
กลุ่มตัวอย่าง	171
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	171
การวิเคราะห์ข้อมูล	172
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	172
ข้อเสนอแนะ	199
บรรณานุกรม	201
ภาคผนวก	206

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร	20
2 แสดงจำนวนประชากร กลุ่มตัวอย่างและจำนวนแบบสอบถาม ที่ได้รับคืนของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับชั้นและตามสถาบัน ..	24
3 สถานภาพของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับชั้น และเพศ	25
4 สถานภาพของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามภูมิลำเนาเดิม	26
5 สถานภาพของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสาขาวิชา	27
6 ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท โดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร	32
7 ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท โดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา ของนักศึกษาวิทยาลัยการค้าสาขาการบัญชีและสาขา เศรษฐศาสตร์	35
8 ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท โดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา ของนักศึกษาวิทยาลัยกรุงเทพสาขาการบัญชี สาขามบริหารธุรกิจ และสาขานิเทศศาสตร์	37

9	ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท โดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา ของนักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตยสาขาการบัญชี สาขาบริหารธุรกิจ สาขาเศรษฐศาสตร์ และสาขานิติศาสตร์	39
10	ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท โดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา ของนักศึกษาสภามัธยมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสาขาวิชา	42
11	ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท โดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา ของนักศึกษาวิทยาลัยการค้า จำแนกตามเพศ	45
12	ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท โดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา ของนักศึกษาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามเพศ	47
13	ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท โดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคสยาม จำแนกตามเพศ	49
14	ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท โดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา ของนักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย จำแนกตามเพศ	50
15	ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท โดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา ของนักศึกษาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามเพศ	52
16	ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท โดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา ของนักศึกษาวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ จำแนกตามเพศ ...	54
17	ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท โดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา ของนักศึกษาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ จำแนกตามเพศ	56
18	ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท โดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา ของนักศึกษาสถานบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ..	58

19	ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท โดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา ของนักศึกษาวิทยาลัยการคำ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4	60
20	ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท โดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา ของนักศึกษาวิทยาลัยกรุงเทพ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4	62
21	ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท โดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคสยาม ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4	64
22	ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท โดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา ของนักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4	66
23	ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท โดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา ของนักศึกษาวิทยาลัยศรีปทุม ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4	68
24	ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท โดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา ของนักศึกษาวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4	70
25	ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท โดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา ของนักศึกษาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ...	72
26	ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท โดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร	74
27	ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท โดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา ของนักศึกษาวิทยาลัยการคำ จำแนกตามภูมิลำเนาเดิม	77
28	ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท โดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา ของนักศึกษาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามภูมิลำเนาเดิม . . .	79

29	ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท โดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคสยาม จำแนกตามภูมิลำเนาเดิม ..	81
30	ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท โดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา ของนักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ จำแนกตามภูมิลำเนาเดิม ..	83
31	ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท โดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา ของนักศึกษาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามภูมิลำเนาเดิม	85
32	ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท โดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา ของนักศึกษาวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ จำแนกตามภูมิลำเนาเดิม	87
33	ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท โดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา ของนักศึกษาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ จำแนกตามภูมิลำเนาเดิม '	89
34	ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท โดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามภูมิลำเนาเดิม	91
35	ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท โดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา ของนักศึกษาที่เรียนสาขาการบัญชีจากวิทยาลัยการค้า วิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ และวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	93
36	ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท โดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา ของนักศึกษาที่เรียนสาขารบริหารธุรกิจวิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาลัยเทคนิคสยาม วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ และ วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	96

37	ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท โดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา ของนักศึกษาที่เรียนสาขาเศรษฐศาสตร์วิทยาลัยการค้า และวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	99
38	ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท โดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา ของนักศึกษาที่เรียนสาขานิติศาสตร์วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต และวิทยาลัยศรีปทุม	101
39	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินของนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสถาบัน	103
40	ผลการวิเคราะห์ค่า q-statistic คะแนนเฉลี่ยปัญหา ทางการเงินโดยส่วนรวมทั้ง 11 ประเภท ของนักศึกษาสถาบัน อุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสถาบันเป็นรายคู่	105
41	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินระหว่าง นักศึกษาวิทยาลัยการค้าที่เรียนสาขาการบัญชีกับ สาขาเศรษฐศาสตร์	107
42	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินของนักศึกษา วิทยาลัยกรุงเทพที่เรียนสาขาการบัญชี สาขาบริหารธุรกิจ และสาขานิติศาสตร์	109
43	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินของนักศึกษา วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่เรียนสาขาการบัญชี สาขาบริหารธุรกิจ สาขาเศรษฐศาสตร์ และสาขานิติศาสตร์	111

44	ผลการวิเคราะห์ค่า q-statistic คะแนนเฉลี่ยปัญหา ทางการเงินโดยส่วนรวมทั้ง 11 ประเภท ของนักศึกษา วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ จำแนกตามสาขาวิชาเป็นรายคู่	113
45	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินของนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสาขาวิชา	115
46	ผลการวิเคราะห์ค่า q-statistic คะแนนเฉลี่ยปัญหาทาง การเงินโดยส่วนรวมทั้ง 11 ประเภท ของนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสาขาวิชาเป็นรายคู่	117
47	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินของนักศึกษา วิทยาลัยการค้า จำแนกตามเพศ	119
48	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินของนักศึกษา วิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามเพศ	120
49	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินของนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคสยาม จำแนกตามเพศ	121
50	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินของนักศึกษา วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ จำแนกตามเพศ	122
51	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินของนักศึกษา วิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามเพศ	123
52	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินของนักศึกษา วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ จำแนกตามเพศ	124

53	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินของนักศึกษา วิทยาลัยเอเซียอาคเนย์ จำแนกตามเพศ	126
54	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินของนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร	127
55	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินของนักศึกษา วิทยาลัยการค้า จำแนกตามระดับชั้น	129
56	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินของนักศึกษา วิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามระดับชั้น	131
57	ผลการวิเคราะห์ค่า q -statistic คะแนนเฉลี่ย ปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมทั้ง 11 ประเภท ของนักศึกษา วิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามระดับชั้นเป็นรายคู่	133
58	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินของนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคสยาบ จำแนกตามระดับชั้น	134
59	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินของนักศึกษา วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ จำแนกตามระดับชั้น	136
60	ผลการวิเคราะห์ค่า q -statistic คะแนนเฉลี่ย ปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมทั้ง 11 ประเภท ของนักศึกษา วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ จำแนกตามระดับชั้นเป็นรายคู่	138
61	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินของนักศึกษา วิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามระดับชั้น	139
62	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินของนักศึกษา วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ จำแนกตามระดับชั้น	141

63	ผลการวิเคราะห์ค่า q -statistic คะแนนเฉลี่ย ปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมทั้ง 11 ประเภท ของนักศึกษา วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ จำแนกตามระดับชั้นเป็นรายคู่ ..	143
64	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินของนักศึกษา วิทยาลัยเอเซียอาคเนย์ จำแนกตามระดับชั้น	144
65	ผลการวิเคราะห์ค่า q -statistic คะแนนเฉลี่ย ปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมทั้ง 11 ประเภท ของนักศึกษา วิทยาลัยเอเซียอาคเนย์ จำแนกตามระดับชั้นเป็นรายคู่	146
66	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินของนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับชั้น	147
67	ผลการวิเคราะห์ค่า q -statistic คะแนนเฉลี่ย ปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมทั้ง 11 ประเภท ของนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำแนกตามระดับชั้นเป็นรายคู่	149
68	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินของนักศึกษา วิทยาลัยการค้า จำแนกตามภูมิภาคแล้วแต่เดิม	150
69	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินของนักศึกษา วิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามภูมิภาคแล้วแต่เดิม	152
70	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินของนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคสวาม จำแนกตามภูมิภาคแล้วแต่เดิม	153
71	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินของนักศึกษา วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต จำแนกตามภูมิภาคแล้วแต่เดิม	154

ตาราง	หน้า
72 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินของนักศึกษา วิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามภูมิภาคอาเซียน	155
73 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินของนักศึกษา วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ จำแนกตามภูมิภาคอาเซียน	156
74 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินของนักศึกษา วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ จำแนกตามภูมิภาคอาเซียน	157
75 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินของนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามภูมิภาคอาเซียน	158
76 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินของนักศึกษา สาขาการบัญชีจากวิทยาลัยการค้า กรุงเทพฯ ธุรกิจบัณฑิต และเอเชียอาคเนย์	160
77 ผลการวิเคราะห์ค่า q -statistic คะแนนเฉลี่ยปัญหาทาง การเงินโดยส่วนรวมทั้ง 11 ประเภท ของนักศึกษาสาขาการบัญชี แต่ละสถาบันเป็นรายคู่	162
78 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินของนักศึกษา สาขารบริหารธุรกิจจากวิทยาลัยกรุงเทพ เทคนิควิทยา ธุรกิจบัณฑิต และอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	164
79 ผลการวิเคราะห์ค่า q -statistic คะแนนเฉลี่ยปัญหา ทางการเงินโดยส่วนรวมทั้ง 11 ประเภท ของนักศึกษา สาขารบริหารธุรกิจจากแต่ละสถาบันเป็นรายคู่	166

80	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินของนักศึกษา สาขาเศรษฐศาสตร์จากวิทยาลัยการค้า กับวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	168
81	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินของนักศึกษา สาขานิเทศศาสตร์จากวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต กับวิทยาลัยศรีปทุม	170

บทที่ ๑

บทนำ

ภูมิหลัง

แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระยะที่ 5 (2525 - 2529) ได้กำหนด วัตถุประสงค์และนโยบายให้สถาบันอุดมศึกษาของเอกชนได้มีส่วนร่วมรับภาระในการ จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ทั้งนี้เพื่อสนองความต้องการของประชาชนในการศึกษาต่อ ระดับอุดมศึกษาที่เพิ่มมากขึ้น การมีส่วนร่วมรับภาระในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษาของเอกชน ช่วยให้รัฐบาลสามารถลดค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่อหัว ของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา ทั้งในด้านการลงทุนและการดำเนินการได้เป็นจำนวนมาก จากข้อมูลปีการศึกษา 2523 จำนวนนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนทั้งหมด 11 แห่ง มีประมาณ 26,086 คน ซึ่งถ้ารัฐบาลจัดการศึกษาให้กับนักศึกษาทั้งหมด รัฐบาลจะต้องเสียค่าใช้จ่ายไม่ต่ำกว่า 678 ล้านบาท และถ้านำค่าใช้จ่ายในการจัด การศึกษาระดับอุดมศึกษามาเปรียบเทียบกับค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา ปรากฏว่าค่าใช้จ่ายในการศึกษาโดยเฉลี่ยต่อหัวของระดับอุดมศึกษากับระดับประถมศึกษา มีอัตราส่วน 1 : 41 ซึ่งหมายความว่า ถ้ารัฐบาลไม่ต้องลงทุนรับนักศึกษาในระดับ อุดมศึกษา 1 คน ก็จะสามารถนำเงินไปขยายงานระดับประถมศึกษา โดยสามารถรับ นักเรียนระดับประถมศึกษาได้ประมาณ 41 คน (ทพวงมหาวิทยาลย์ 2523 : 38) จะเห็นได้ว่าการจัดสรรเงินเพื่ออุดมศึกษาแพงมากเมื่อเปรียบเทียบกับการศึกษาในระดับ อื่น ๆ

สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเข้ามามีบทบาทในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยไม่ได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาล ทำให้แหล่งเงินทุนในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแตกต่างกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐบาล กล่าวคือ สถาบัน อุดมศึกษาของรัฐบาลนั้นรัฐบาลเป็นผู้ให้เงินทุนทั้งหมด ส่วนสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ต้องจัดหาเงินทุนทั้งหมดเอง (มานิต บุญประเสริฐ 2522 - 2523 : 1) ด้วยเหตุนี้เองจึงทำให้เป้าหมายในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐบาลแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด โดยที่การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีเป้าหมายเป็นธุรกิจประเภทหนึ่ง ที่มีกำไรเป็นสิ่งจูงใจ (Profit motives) (คินัย สถิตชนาวุฒิ 2521 : 39) ส่วนสถาบันอุดมศึกษาของรัฐบาลนั้นมีเป้าหมายในเรื่องของการสนองตอบต่อความต้องการของสังคมและของประชาชน

การที่สถาบันอุดมศึกษาของรัฐบาลจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยไม่มีการคำนึงถึงผลของการกำไรและการขาดทุน ก็เพราะว่าค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่เพิ่มขึ้นทุกปีนั้น เป็นเรื่องของงบประมาณแผ่นดินที่ต้องนำมาให้สถาบันอุดมศึกษาของรัฐบาล ทำให้สถาบันอุดมศึกษาของรัฐบาลสามารถจัดการศึกษาระดับนี้เป็นไปโดยดี แต่สำหรับสถาบันอุดมศึกษาของเอกชน ค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่เพิ่มขึ้นทุกปีนั้น เป็นเรื่องของงบประมาณภายในสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนแต่ละแห่งเอง ซึ่งภายในสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนนั้น รายจ่ายกับรายได้ที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาระดับนี้เพิ่มขึ้นไม่ได้สัดส่วนกัน กล่าวคือรายจ่ายของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาจะสูงขึ้นทุกปี ในขณะที่รายได้คือค่าเล่าเรียนที่เก็บจากนักเรียนยังอยู่ในอัตรากงเดิม (มานิต บุญประเสริฐ 2522 - 2523 : 11) ดังนั้นจึงจำเป็นต้องเป็นอยู่เองที่สถาบันอุดมศึกษาของเอกชนต้องเก็บค่าเล่าเรียนจากนักเรียนในอัตราที่สูงกว่าสถาบันอุดมศึกษาของรัฐบาล มาก เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาของเอกชนสามารถดำเนินงานไปโดยดี มีความก้าวหน้าทั้งในด้านวัตถุ ได้แก่ อาคารเรียน ห้องปฏิบัติการ สนามกีฬา หอพัก อาณาบริเวณของสถาบัน มีความก้าวหน้าในด้านวิชาการ ได้แก่ การมีอาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถในการสอนและการวิจัย มีอุปกรณ์การสอน มีห้องสมุดและมีการวิจัยค้นคว้า ซึ่งในสหรัฐถือว่าเป็นการลงทุนเพื่อการศึกษาที่จำเป็นอย่างยิ่ง เพราะสามารถสร้างประชาชนของประเทศให้มีความเฉลียวฉลาด มีความสามารถ

ในการประกอบอาชีพเป็นการช่วยสร้างประเทศชาติให้มีความเจริญรุ่งเรือง (บุญวัน วิสกุล 2504 : 81 - 83)

✧ จากความจำเป็นที่สถาบันอุดมศึกษาของเอกชนต้องเก็บค่าเล่าเรียน จากนักศึกษา ในอัตราที่สูงกว่าสถาบันอุดมศึกษาของรัฐบาล จึงเป็นภาระอันสำคัญของผู้ปกครองที่ต้องเสียค่าใช้จ่ายจำนวนมากเพื่อให้บุตรหลานของตนได้ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนเหล่านั้น และในขณะที่นักศึกษาได้ศึกษาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษาของเอกชน นักศึกษาต้องเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวอีกมากมาย เช่น ค่าอาหารประจำวัน ค่าอุปกรณ์การศึกษา ค่าเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม ค่าบ้านเหิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ เป็นต้น ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายที่สิ้นเปลืองอีกด้วย จะเห็นได้ว่าในการลงทุนทางการศึกษาของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนนั้น ต้องใช้จ่ายเงินเป็นจำนวนที่สูงมาก ✧

เมื่อเป็นเช่นนี้ ปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาก็คือปัญหาเรื่องการเงินซึ่งมีความสำคัญมาก ดังเช่น แบร์รี่และวอฟ ได้กล่าวว่า ปัญหาการเงินนั้นจะเป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความวิตกกังวล และมีความไม่สบายใจตลอดเวลา ดังนั้นปัญหาเรื่องการเงิน จึงได้ถูกจัดอันดับไว้สูงมาก เพราะเป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้เรียนเรียนไม่สำเร็จ (Barry and Wofe. 1957 : 234) ก่อให้เกิดปัญหาการออกกลางคันและปัญหาการเรียนซ้ำชั้นของนักศึกษา ซึ่งจากสถิติจำนวนนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของเอกชน ที่ออกระหว่างปีการศึกษา 2520 คิดเป็นร้อยละ 11.48 และระหว่างปีการศึกษา 2521 คิดเป็นร้อยละ 13.88 (ทบวงมหาวิทยาลัย 2523 : 347 และในส่วนที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนซ้ำชั้น คณบดี สถิตชนาวุฒิ ได้ศึกษาและหาค่าเฉลี่ยของจำนวนบัณฑิตที่เข้าศึกษาและผลจากการศึกษาข้อมูลที่แผนกทะเบียนและการสอบไล่ของวิทยาลัยการค้าพบว่า บัณฑิตต้องใช้เวลาศึกษาโดยเฉลี่ย 4.2 ปี (คณบดี สถิตชนาวุฒิ 2521 : 29) และจากการสัมภาษณ์นักศึกษาเกี่ยวกับสาเหตุของการออกกลางคันและปัญหาการเรียนซ้ำชั้นนั้น มาจากการที่นักศึกษาส่วนหนึ่งไม่สามารถที่จะเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวที่สูงมากได้ ในขณะที่เขากำลังศึกษาอยู่

ดังนั้น เพื่อช่วยลดความสูญเสียทางการศึกษาอันเกิดจากสาเหตุการออกกลางคัน และการเรียนซ้ำชั้นของนักศึกษา ส่วนใหญ่เนื่องมาจากปัญหาทางการเงิน ซึ่งเป็น ปัญหาที่สำคัญที่สุด ผู้วิจัยเห็นความสำคัญดังกล่าวจึงทำการศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวและ ปัญหาทางการเงินของนักศึกษาศาสน์อุดมศึกษาของ เอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อจะได้ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของ นักศึกษา ซึ่งข้อเท็จจริงที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คาดว่าจะประโยชน์มากต่อการแนะแนว ของบุคคล^๗ เพื่อการศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาของ เอกชนและเพื่อประเมินงบประมาณ การใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษาในการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาของ เอกชน นอกจากนี้ยังเป็นประโยชน์ต่อทอมวงมหาวิทยาลัยในการพิจารณาการขอปรับอัตราค่าเล่าเรียน และค่าบำรุงต่าง ๆ ในสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนให้เหมาะสม^๘

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

- ✓ 1. เพื่อศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษาที่เรียนในแต่ละสถาบัน
2. เพื่อศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษาที่เรียนในแต่ละสถาบัน จำแนกตาม สาขาวิชา เพศ ระดับชั้นและภูมิภาค
3. เพื่อศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษา ที่เรียนในสาขาวิชาเดียวกัน จากแต่ละสถาบัน
4. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาทางการเงินของนักศึกษาที่เรียน ในแต่ละสถาบัน
5. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาทางการเงินของนักศึกษาในแต่ละ สถาบัน จำแนกตามสาขาวิชา เพศ ระดับชั้นและภูมิภาค
6. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาทางการเงินของนักศึกษาในสาขา วิชาเดียวกันจากแต่ละสถาบัน

๖๕ - ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

๑ (๔) ผลของการศึกษาค้นคว้า ทำให้นักศึกษา ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาของเอกชน และผู้บริหารทบวงมหาวิทยาลัยได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาจะได้ใช้ข้อมูลเป็นแนวทางในการประเมินค่าใช้จ่ายส่วนตัว สำหรับที่จะเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของเอกชน และใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษาของเอกชน ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนได้ใช้เป็นแนวทางในการวางนโยบายและแผนงานด้านการให้บริการแนะแนวที่มีประสิทธิภาพแก่นักศึกษา ตลอดจนเป็นแนวทางในการช่วยเหลือนักศึกษาที่ประสบปัญหาทางการเงิน และในส่วนที่เกี่ยวข้องกับทบวงมหาวิทยาลัยได้ใช้เป็นแนวทางในการพิจารณา การขอปรับอัตราค่าเล่าเรียน ค่าบำรุงการศึกษา และอื่น ๆ ของสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนต่าง ๆ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

(๑) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ทุกระดับชั้นในภาคปกติ ปีการศึกษา ๒๕๒๕ ของสถาบันอุดมศึกษาของเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมี ๗ แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยการค้า วิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาลัยเทคนิคสยาม วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต วิทยาลัยศรีปทุม วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจและวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์

(๒) ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

๒.๑ ตัวแปรอิสระ ได้แก่

๒.๑.๑ สาขาวิชา แบ่งเป็น สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชานิติศาสตร์และสาขาวิชานิติศาสตร์

2.1.2 สถาบัน แบ่งเป็น วิทยาลัยการคำ วิทยาลัยกรุงเทพ
วิทยาลัยเทคนิคสยาม วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต วิทยาลัยศรีปทุม วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหาร
ธุรกิจและวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์

(2.1.3) ระดับชั้น แบ่งเป็น ระดับชั้นปีที่ 1 ปีที่ 2 ปีที่ 3 และ
ปีที่ 4

(2.1.4) เพศ แบ่งเป็น เพศชายและเพศหญิง

(2.1.5) ภูมิลำเนาเดิม แบ่งเป็น ภูมิลำเนาเดิมอยู่ในเขต
กรุงเทพมหานคร และอยู่ในต่างจังหวัด

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภทและปัญหา
ทางการเงินของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร

(3) การศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
ในเขตกรุงเทพมหานคร ในเรื่องค่าที่พักอาศัย ค่าอาหารประจำวัน ค่าพาหนะหรือ
ค่าเดินทางเพื่อการศึกษา ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม
ค่ารักษาพยาบาล ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม ค่าบริการส่วนตัว ค่าใช้จ่าย
เบ็ดเตล็ด ค่าอุปกรณ์การศึกษา ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา

(4) ค่าใช้จ่ายส่วนตัวจะครอบคลุมค่าใช้จ่ายในเรื่องค่าที่พักอาศัย ค่าอาหาร
ประจำวัน ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม ค่ารักษาพยาบาล ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม
ค่าบริการส่วนตัว ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ค่าอุปกรณ์การศึกษา ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียม
การศึกษา

ค่านิยามศัพท์เฉพาะ

1. ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษา หมายถึง ค่าใช้จ่ายส่วนตัวโดยเฉลี่ย
ในหนึ่งปีการศึกษาของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร
ปีการศึกษา 2525 ซึ่งแบ่งเป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท

- 1.1 ค่าที่พักอาศัย หมายถึง ค่าเช่าบ้านหรือค่าเช่าหอพัก
- 1.2 ค่าอาหารประจำวัน หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่ต้องจ่ายเพื่อเป็นค่าอาหารตลอดวัน รวมทั้งค่าเครื่องดื่มด้วย
- 1.3 ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา หมายถึง ค่าโดยสารยวดยานต่าง ๆ ในการเดินทางไปศึกษาในวิทยาลัยของท่านทั้งไปและกลับในวันหนึ่ง ๆ
- 1.4 ค่าบันทึกและค่าพักผ่อนหย่อนใจ หมายถึง ค่าใช้จ่ายในการถ่ายภาพนิต พังคนตรี เป็นต้น
- 1.5 ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม หมายถึง ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่มในขณะที่กำลังศึกษาอยู่
- 1.6 ค่ารักษาพยาบาล หมายถึง ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการรักษาและบำบัดโรคภัยไข้เจ็บในขณะกำลังศึกษาอยู่
- 1.7 ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม หมายถึง ค่าโดยสารยวดยานต่าง ๆ ในการเดินทางไปกลับภูมิลำเนาเดิม
- 1.8 ค่าบริการส่วนตัว หมายถึง ค่าใช้จ่ายในการสร้างบุคลิกภาพต่าง ๆ เช่นค่าตัดผม ค่าตัดผม ค่าเครื่องสำอาง สบู่ ยาสีฟัน รวมทั้งค่าซักผ้าด้วย
- 1.9 ค่าอุปกรณ์การศึกษา หมายถึง ค่าสมุด ค่ากระดาษสอบ ค่าพิมพ์รายงาน และเครื่องใช้ต่าง ๆ เกี่ยวกับการศึกษา รวมทั้งค่าตำราเรียนและเอกสารที่ใช้ประกอบการเรียน
- 1.10 ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา หมายถึง ค่าบำรุงการศึกษา ค่าลงทะเบียน และค่าอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับค่าธรรมเนียมการศึกษา
- 1.11 ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด หมายถึง ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการต้อนรับเพื่อนฝูง ค่าการกุศล ค่าของขวัญ ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่ไม่จัดอยู่ในประเภททั้ง 10 ข้างต้น

2. นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษาของเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร

3. เวลาที่ใช้ในการศึกษา เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในเรื่องค่าที่พักอาศัย ค่าอาหารประจำวัน ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม ค่ารักษาพยาบาล ค่าพาหนะไปกลับ ภูมิลำเนาเดิม ค่าบริการส่วนตัว และค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด คิดตามบัญชีเกี่ยวกับอุปกรณ์การศึกษา ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา คิดเฉพาะเวลาที่เปิดภาคเรียน ประมาณ 9 เดือน

4. ปัญหาทางการเงิน หมายถึง ปัญหาที่เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภท ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายและประเภทของค่าใช้จ่ายทางการศึกษา

คาแมท (Kamat. 1968 : 77) ได้ให้ความหมายของค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาว่า หมายถึง ค่าใช้จ่ายทุกอย่างที่ลงทุนไปเพื่อการศึกษาประกอบด้วยค่าใช้จ่ายที่สถาบันการศึกษาใช้จ่าย (Institutional cost) และค่าใช้จ่ายส่วนตัวที่นักเรียนใช้จ่าย (Student cost)

ค่าใช้จ่ายที่สถาบันการศึกษาใช้จ่าย หมายถึง ค่าใช้จ่ายทุกอย่างที่สถาบันการศึกษาจ่ายไปเพื่อการให้การศึกษา แบ่งเป็น 2 ประเภทคือ ค่าใช้จ่ายด้านดำเนินการ (Operating cost) และค่าใช้จ่ายด้านลงทุน (Capital cost)

ค่าใช้จ่ายส่วนตัวที่นักเรียนใช้จ่ายเพื่อการศึกษา ได้แก่ ค่าบำรุงการศึกษา ค่าอุปกรณ์การศึกษา ค่าอาหาร ค่าเครื่องนุ่งห่ม ค่ากิจกรรมต่าง ๆ และค่าเสียโอกาสในการทำงาน (Opportunity cost)

บลาวท์ (Blaugh. 1970 : 23 - 54) กล่าวว่า ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาหรือการลงทุนทางการศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ การลงทุนของสังคมเพื่อการศึกษาและการลงทุนของบุคคลเป็นส่วนตัวเพื่อให้ได้รับการศึกษา

โคห์น (Cohn. 1972 : 78 - 94) กล่าวถึง ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาประกอบด้วย ค่าใช้จ่าย 2 ส่วน คือ ค่าใช้จ่ายทางตรง (Direct cost) ได้แก่ ค่าใช้จ่ายที่สถาบันการศึกษา นักเรียนหรือครอบครัวเป็นผู้จ่ายเพื่อการศึกษาและค่าใช้จ่ายทางอ้อม (Indirect cost) ได้แก่ รายได้ที่เสียไป (Earning Foregone) เนื่องจากใช้เวลาที่ควรทำงานมาศึกษาแล้วเรียนหรือเรียกว่า ค่าเสียโอกาส

เพอร์ลแมน (Perlman. 1973 13 - 15) กล่าวว่า ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาประกอบด้วยค่าใช้จ่าย 2 อย่างคือ

1. ค่าใช้จ่ายทางตรง เป็นค่าใช้จ่ายหรือลงทุนไปจริงเพื่อการศึกษาประกอบด้วยค่าใช้จ่าย 2 อย่างคือ

1.1 ค่าใช้จ่ายทางตรงของสังคม เป็นค่าใช้จ่ายที่สังคมลงทุนให้กับการศึกษา ได้แก่ ค่าจ้างครู ค่าอุปกรณ์ ค่าที่ดิน ค่าอาหาร ซึ่งทางสถานศึกษาอาจได้รับจัดสรรจากเงินงบประมาณ เงินภาษีหรือเงินบริจาคอื่น ๆ

1.2 ค่าใช้จ่ายทางตรงส่วนตัว เป็นค่าใช้จ่ายที่แต่ละคนลงทุนเพื่อที่จะได้รับการศึกษา ได้แก่ ค่าเล่าเรียน ค่าอุปกรณ์การเรียนและอื่น ๆ

2. ค่าใช้จ่ายทางอ้อม เป็นรายได้เสียไป เนื่องจากการที่บุคคลใช้เวลามาเรียนหนังสือแทนที่จะไปทำงาน ซึ่งทำให้เสียโอกาสที่จะได้รับรายได้ เรียกว่า ค่าเสียโอกาส

ชีฮาน (Sheehan. 1973 31) แบ่งการลงทุนทางการศึกษาออกเป็น 2 อย่างคือ

1. การลงทุนของสังคม (Social investment) เป็นการลงทุนที่รัฐจ่ายไปเพื่อให้ประชาชนได้รับการศึกษาถือเป็นประโยชน์ส่วนรวม

2. การลงทุนส่วนตัว (Private investment) เป็นการลงทุนที่ประชาชนต้องเสียค่าใช้จ่ายไปเพื่อที่จะได้รับการศึกษา

สรุปได้ว่า ค่าใช้ส่วนตัวเป็นส่วนหนึ่งของค่าใช้จ่ายทางการศึกษาและค่าใช้จ่ายส่วนตัว หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่นักศึกษาแต่ละคนใช้จ่ายเพื่อการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย ค่าบำรุงการศึกษา ค่าธรรมเนียมการศึกษา ค่าอุปกรณ์การศึกษา ค่าอาหาร ค่าเครื่องนุ่งห่ม ค่ากิจกรรมต่าง ๆ และค่าอื่น ๆ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

งานวิจัยในประเทศไทย

1. งานวิจัยที่เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษา

ชนิกา ศิลปอนันต์ และ จุฬา ฉัตรคุปต์ (ชนิกา ศิลปอนันต์ และ จุฬา ฉัตรคุปต์ 2517 :45 - 48) ได้ทำการสำรวจค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลปรากฏว่า ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเพื่อการศึกษาโดยเฉลี่ยคนละประมาณ 11,990 บาทต่อปี นิสิตชายใช้จ่ายส่วนตัวโดยเฉลี่ยคนละ 6,822 บาทต่อปี และนิสิตหญิงคนละ 6,427 บาทต่อปี นิสิตใช้จ่ายเงินส่วนตัวในเรื่องค่าอาหารมากที่สุดและค่าพักผ่อนหย่อนใจน้อยที่สุด นิสิตชายใช้จ่ายเงินส่วนตัวมากกว่านิสิตหญิงในเรื่องค่าธรรมเนียมการศึกษา ค่าอุปกรณ์การศึกษา ค่าเครื่องแต่งกายเพื่อการศึกษา ค่าพาหนะ ค่าอาหาร ค่ากิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจ และนิสิตหญิงใช้จ่ายเงินส่วนตัวมากกว่านิสิตชายในเรื่องค่าเสื้อผ้าและค่าที่พักอาศัย ส่วนการเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัวแต่ละประเภทตามคณะนั้น ปรากฏว่า นิสิตคณะแพทยศาสตร์ใช้จ่ายเงินส่วนตัวเป็นค่าธรรมเนียมการศึกษามากที่สุด ประมาณ 1,099 บาท นิสิตคณะนิติศาสตร์ใช้จ่ายเงินส่วนตัวเป็นค่าธรรมเนียมการศึกษาน้อยที่สุด ประมาณ 866 บาท นิสิตคณะเศรษฐศาสตร์ใช้จ่ายเงินส่วนตัวค่าที่พักมากที่สุด ส่วนนิสิตคณะแพทยศาสตร์ใช้จ่ายเงินส่วนตัวค่าที่พักน้อยที่สุดเกี่ยวกับค่าเครื่องแต่งกายเพื่อการศึกษา นิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ใช้จ่ายเงินส่วนตัวมากที่สุดและนิสิตคณะอักษรศาสตร์ใช้จ่ายเงินส่วนตน้อยที่สุด เกี่ยวกับค่าเสื้อผ้า นิสิตคณะเศรษฐศาสตร์ใช้จ่ายเงินส่วนตัวมากที่สุดและนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ใช้จ่ายเงินส่วนตน้อยที่สุด เกี่ยวกับค่าพาหนะ นิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ใช้จ่ายเงินส่วนตัวมากที่สุดและนิสิตคณะแพทยศาสตร์ใช้จ่ายเงินส่วนตน้อยที่สุด เกี่ยวกับค่ากิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจซึ่งเป็นประเภทสุดท้าย นิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ใช้จ่ายเงินส่วนตัวมากที่สุดและนิสิตคณะครุศาสตร์ใช้จ่ายเงินส่วนตน้อยที่สุด

คณิต สุงสถิตานนท์ (คณิต สุงสถิตานนท์ 2518 : 46 - 54) ได้ศึกษา ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตบัณฑิตในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปรากฏว่า ค่าใช้จ่ายส่วนตัว โดยเฉลี่ยประมาณปีละ 12,116 บาท นิสิตบัณฑิตหลักสูตรเภสัชศาสตร์มหาบัณฑิตใช้จ่าย เงินส่วนตัวมากที่สุดคือประมาณปีละ 17,129 บาท และนิสิตหลักสูตรนิติศาสตร์มหาบัณฑิต ใช้จ่ายเงินส่วนตัวน้อยที่สุดคือประมาณปีละ 10,665 บาท เมื่อเปรียบเทียบค่าใช้จ่าย ส่วนตัวของนิสิตบัณฑิต ปรากฏว่า นิสิตชายใช้จ่ายเงินส่วนตัวในเรื่องค่าที่พัก ค่าพาหนะ ค่าอุปกรณ์การศึกษา ค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าหน่วยกิต ค่าบำรุงการศึกษา และค่าใช้จ่าย อื่น ๆ สูงกว่านิสิตบัณฑิตหญิง ส่วนค่าอาหารและค่าเสื่อน่านิสิตบัณฑิตหญิงใช้จ่ายเงินส่วนตัว สูงกว่านิสิตบัณฑิตชาย และพบว่านิสิตบัณฑิตที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในกรุงเทพมหานครใช้จ่าย เงินส่วนตัวต่ำกว่านิสิตบัณฑิตที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ต่างจังหวัด

กุลกาญจน์ บ่อทรัพย์ (กุลกาญจน์ บ่อทรัพย์ 2519 : 75 - 91) ได้วิเคราะห์ ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนนายทหารและนายตำรวจ ปรากฏว่า ค่าใช้จ่ายส่วนตัว ของนักเรียนนายเรืออากาศโดยเฉลี่ยประมาณปีละ 9,709 บาท นักเรียนนายร้อยตำรวจ โดยเฉลี่ยประมาณปีละ 9,282 บาท นักเรียนนายเรือโดยเฉลี่ยประมาณปีละ 5,159 บาท และนักเรียนนายร้อยโดยเฉลี่ยประมาณปีละ 4,914 บาท เมื่อเปรียบเทียบประเภท ค่าใช้จ่ายส่วนตัว ปรากฏว่า ค่าใช้จ่ายส่วนตัวสูงสุดของนักเรียนนายทหารและนายตำรวจ ได้แก่ค่าพักผ่อนหย่อนใจ ส่วนค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่ำสุดพบว่ามี 4 ประเภท ได้แก่ ค่าอุปกรณ์การศึกษา ค่าที่พัก ค่าพาหนะและค่าใช้จ่ายระหว่างฝึกภาคสนาม

จิรภา นาคสมพงษ์ (จิรภา นาคสมพงษ์ 2519 : 75 - 87) ได้วิเคราะห์ ค่าใช้จ่ายรายหัวในการผลิตครูของวิทยาลัยครูนครราชสีมา ปรากฏว่า ค่าใช้จ่ายรายหัว ส่วนตัวที่นักศึกษาภาคปกติที่เสียค่าที่พักประมาณปีละ 7,623 บาทและนักศึกษาภาคปกติ ที่ไม่เสียค่าที่พักอาศัย ประมาณปีละ 5,912 บาท ค่าใช้จ่ายรายหัวส่วนตัวที่นักศึกษา ภาคนอกเวลาที่ไม่เสียค่าที่พักอาศัยประมาณปีละ 10,442 บาท และนักศึกษาภาคนอกเวลา ที่ไม่เสียค่าที่พักอาศัยประมาณปีละ 8,708 บาท นอกจากนี้แล้วยังพบว่า ค่าใช้จ่าย

รายหัวส่วนตัวต่อปีของนักศึกษาระดับ ป.กศ. สูง สูงกว่านักศึกษาระดับ ป.กศ. ทั้งนักศึกษาที่เสียค่าที่พักอาศัยและไม่เสียค่าที่พักอาศัย

ประคัม อนุศาสน์ (ประคัม อนุศาสน์ 2519 : 60 - 68) ได้วิเคราะห์ค่าใช้จ่ายรายหัวของนักศึกษาวิทยาลัยครูสวนสุนันทา ทั้งด้านสถาบันการศึกษาและด้านส่วนตัวของนักศึกษา ปรากฏว่า ค่าใช้จ่ายรายหัวด้านส่วนตัวของนักศึกษาภาคปกติระดับ ป.กศ. ที่ต้องเสียค่าที่พักอาศัยประมาณปีละ 7,760 บาท และของนักศึกษาภาคปกติระดับ ป.กศ. สูงที่ต้องเสียค่าที่พักอาศัย ประมาณปีละ 9,444 บาท ส่วนค่าใช้จ่ายรายหัวด้านส่วนตัวของนักศึกษาภาคปกติ ระดับ ป.กศ. ที่ไม่ต้องเสียค่าที่พักอาศัย ประมาณปีละ 6,113 บาท และของนักศึกษาภาคปกติ ระดับ ป.กศ. สูง ที่ไม่ต้องเสียค่าที่พักอาศัย ประมาณปีละ 7,715 บาท

เจียน ไทยยิ่ง (เจียน ไทยยิ่ง 2520 : 106 - 107) ได้วิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา จังหวัดมหาสารคาม โดยวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษา 7 ประเภท ซึ่งได้แก่ ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา ค่าอาหาร ค่าที่พักอาศัย ค่าเดินทางหรือยานพาหนะเพื่อการศึกษา ค่าเสื้อผ้า ค่าอุปกรณ์การศึกษาและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ของนักศึกษา ทั้งภาคปกติและนักศึกษาภาคค่ำ ผลปรากฏว่า นักศึกษาภาคปกติมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยในหนึ่งคนเป็นเงิน 8,408 บาท ต่อหนึ่งปีการศึกษา แยกเป็นค่าใช้จ่าย 6 ประเภทเฉลี่ยในหนึ่งคนเป็นเงิน 7,607 บาท ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษาเฉลี่ยในหนึ่งคนเป็นเงิน 802 บาท ส่วนนักศึกษาภาคค่ำมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยในหนึ่งคนเป็นเงิน 11,390 บาท ต่อหนึ่งปีการศึกษา แยกเป็นค่าใช้จ่าย 6 ประเภทเฉลี่ยในหนึ่งคนเป็นเงิน 9,419 บาท ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษาประมาณ 1,971 บาท เมื่อเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายส่วนตัว ปรากฏว่า นักศึกษาภาคปกติเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวเกี่ยวกับค่าอาหาร ค่าเดินทาง ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ไม่แตกต่างกับนักศึกษาภาคค่ำ ส่วนนักศึกษาที่อยู่ต่างสถาบันและที่อยู่ต่างระดับชั้น เสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวเกี่ยวกับค่าที่พักอาศัย ค่าอาหาร ค่าเดินทาง

ค่าเล่าเรียน ค่าอุปกรณ์การศึกษา และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ แตกต่างกัน และนักศึกษาชาย เสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวเกี่ยวกับที่พักอาศัย ค่าอาหาร แตกต่างกับนักศึกษาหญิง

2. งานวิจัยที่เกี่ยวกับปัญหาทางการเงิน

สุรางค์ โค้วตระกูล (สุรางค์ โค้วตระกูล 2504 : 2 - 19) ได้วิจัย ปัญหาของนิสิตในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระหว่างปีการศึกษา 2503 - 2504 พบว่า ในเรื่องของปัญหาทางการเงินนั้น นิสิตชายมีปัญหาทางการเงินมากกว่า นิสิตหญิง นิสิตชายร้อยละ 21 และนิสิตหญิงร้อยละ 7 ตอบว่ามีเงินใช้จ่ายไม่พอ นิสิตชายร้อยละ 14 และนิสิตหญิงร้อยละ 2 ตอบว่ามีความยากหรือผู้ปกครองไม่สามารถ จะเสียค่าเล่าเรียนให้ได้ นิสิตชายร้อยละ 9 และนิสิตหญิงร้อยละ 3 ตอบว่าต้องการ หารายได้พิเศษเพราะเดือดร้อนทางการเงิน

สมบัติ โขมิยธรรม (สมบัติ โขมิยธรรม 2507 : 158 - 159) ศึกษา ปัญหาของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ปีการศึกษา 2505 ผลการศึกษา ปัญหาในส่วนที่เกี่ยวกับปัญหาทางการเงินนั้น พบว่า นิสิตชายมีปัญหาทางการเงิน มากกว่านิสิตหญิง นิสิตชายร้อยละ 56.66 และนิสิตหญิงร้อยละ 46.10 อยากมีเงิน ซื้อของใช้ส่วนตัวมากกว่านี้ นิสิตชายร้อยละ 51.67 นิสิตหญิงร้อยละ 18.20 อยากหา รายได้พิเศษ เพราะเดือดร้อนทางการเงิน นิสิตชายร้อยละ 33.66 นิสิตหญิงร้อยละ 19.17 ไม่มีเงินพอที่จะหาความเพลิดเพลินส่วนตัว เช่น ภาพยนตร์ นิสิตชายร้อยละ 31.66 นิสิตหญิงร้อยละ 8.29 มีเงินใช้จ่ายประจำวันไม่พอ

มัลลิกา จิตรสุข (มัลลิกา จิตรสุข 2508 : 36) สำนักรวบรวมปัญหาและ ความต้องการของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยครูอุตรธานี จำนวน 262 คน ผลของ การศึกษาในเรื่องของปัญหาทางการเงินพบว่า นักศึกษาชายประสบปัญหาทางการเงิน มากกว่านักศึกษาหญิง นักศึกษาชายร้อยละ 44 และนักศึกษาหญิงร้อยละ 20 ตอบว่าไม่มีเงินพอที่จะซื้ออุปกรณ์การเรียน นักศึกษาชายร้อยละ 23 นักศึกษาหญิง ร้อยละ 32 ตอบว่าไม่รู้จักการใช้จ่ายเงิน

／สมใจ ทิณพงษ์ (สมใจ ทิณพงษ์ 2512 : 48 - 50) ศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรชั้นสูงที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยครูส่วนกลางและส่วนภูมิภาค จำนวน 1,076 คน มีนักศึกษาชาย 451 คนและนักศึกษาหญิง 625 คน ผลการศึกษาในเรื่องของปัญหาทางด้านการเงินปรากฏว่า นักศึกษาชายมีปัญหาทางด้านการเงินมากกว่านักศึกษาหญิง และนักศึกษาในส่วนภูมิภาคมีปัญหาว่ามากกว่านักศึกษาในส่วนกลาง

ศิริลักษณ์ เทพหัสดิน ณ อยุธยา (ศิริลักษณ์ เทพหัสดิน ณ อยุธยา 2523 : 46 - 48) ได้ศึกษาปัญหาของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2522 ผลการศึกษาในส่วนที่เกี่ยวกับปัญหาทางด้านการเงิน ปรากฏว่า นักศึกษาชายมีปัญหาทางด้านการเงินมากกว่านักศึกษาหญิง นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีปัญหาทางด้านการเงินน้อยกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์มีปัญหาทางด้านการเงินน้อยกว่านักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์และคณะสังคมศาสตร์ นักศึกษาคณะเทคนิคการแพทย์มีน้อยกว่าคณะศึกษาศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะสังคมศาสตร์ นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์มีปัญหาว่าน้อยกว่านักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์และคณะสังคมศาสตร์

งานวิจัยภายนอกประเทศ

1. งานวิจัยที่เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายส่วนตัว

ครอว์ฟอร์ด (Crawford. 1951 - 1952 3 - 82) ได้วิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยอินเดีย โดยใช้การสัมภาษณ์จากกลุ่มตัวอย่างที่สุ่มมา 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีครอบครัวกับกลุ่มที่เป็นโสด สำหรับนักศึกษาที่มีครอบครัวศึกษาเฉพาะนักศึกษาชาย ในการศึกษาี้ แมรี เอ็ม ครอว์ฟอร์ด ได้แบ่งประเภทค่าใช้จ่ายส่วนตัวดังนี้ คือ ค่าอาหาร ค่าที่พักอาศัย ค่าเสื้อผ้า ค่าธรรมเนียมการศึกษา ค่าอุปกรณ์การศึกษา ค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าพาหนะ ค่ารักษาพยาบาล ค่าของขวัญ ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า นักศึกษาที่เป็นโสด ใช้จ่ายเงินส่วนตัวโดยเฉลี่ยในเรื่อง

เกี่ยวกับค่าอาหาร ค่าที่พักอาศัย ค่าธรรมเนียมการศึกษาและค่าอุปกรณ์การศึกษา
สูงกว่านักศึกษาที่มีครอบครัวแล้ว ส่วนการรักษาพยาบาลและค่าพักผ่อนหย่อนใจนั้น
ปรากฏว่า นักศึกษาที่มีครอบครัวแล้วและนักศึกษาที่เป็นโสด ใช้จ่ายเงินส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

คานาและบอททอมเลย์ (Khana and Bottomley. 1967 : 5 - 7)
ได้วิเคราะห์ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยแบรดฟอร์ด
(The University of Bradford) โดยคิดค่าคำนวณจากค่าดำเนินการ
ค่าลงทุนและค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษาซึ่งรวมทั้งเสียรายได้ที่ควรจะได้รับ
ขณะที่ศึกษาในมหาวิทยาลัย ผลการวิจัยปรากฏว่าค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาต่อคน
จบครบหลักสูตรนั้น หลักสูตรวิศวกรรมเครื่องกลใช้จ่ายเพื่อการศึกษาสูงสุด คือประมาณ
5,377 ปอนด์ รองลงมาคือหลักสูตรชีววิทยาและหลักสูตรฟิสิกส์ ซึ่งมีค่าใช้จ่ายเพื่อ
การศึกษาประมาณ 5,316 ปอนด์และ 5,206 ปอนด์ตามลำดับ ส่วนหลักสูตรบริหารธุรกิจ
ใช้จ่ายเพื่อศึกษาน้อยที่สุด คือประมาณ 3,077 ปอนด์

ชูลทซ์ (Schultz. 1967 : 28 - 30) ศึกษาค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา
กับรายได้ที่ต้องเสียไปของนักเรียนระดับต่าง ๆ ของประเทศอเมริกา ปรากฏว่า
ระดับประถมศึกษาซึ่งใช้เวลาเรียน 8 ปี ค่าใช้จ่ายรายหัวประมาณ 5,810 บาท
(280 เหรียญ) รายได้ที่ต้องเสียไปเท่ากับศูนย์ ระดับมัธยมศึกษาใช้เวลาเรียน 4 ปี
มีค่าใช้จ่ายรายหัวประมาณ 11,786 บาท (568 เหรียญ) รายได้ที่ต้องเสียไป 17,679 บาท
(852 เหรียญ) ระดับวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย ใช้เวลาเรียน 4 ปี ค่าใช้จ่ายรายหัว
ประมาณ 28,074.75 บาท (1,353 เหรียญ) รายได้ที่ต้องเสียไป 40,400.25 บาท
(1,947 เหรียญ)

ยูเนสโก (UNESCO. 1969 : 49) ได้วิเคราะห์ค่าใช้จ่ายต่อคนของ
นักเรียนในประเทศเอเชียซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายจากรัฐบาล พบว่าในระดับประถมศึกษา
สิงคโปร์มีรายจ่ายต่อหัวสูงที่สุดคือ 1,245 บาท อินเดียมีรายจ่ายต่อหัวต่ำสุดคือ

135 บาท ไทยอยู่ในอันดับที่ห้าคือมีรายจ่ายต่อหัว 270 บาท ในระดับมัธยมศึกษา
กัมพูชามีรายจ่ายต่อหัวสูงที่สุดคือ 2,203 บาท อินเดียมียรายจ่ายต่อหัวต่ำสุดคือ
270 บาท ไทยอยู่ในอันดับที่ห้าคือมีรายจ่ายต่อหัว 1,245 บาท สำหรับระดับอุดมศึกษา
มาเลเซียเสียค่าใช้จ่ายต่อหัวสูงที่สุดคือ 23,780 บาท ปากีสถานเสียค่าใช้จ่ายต่อหัว
ต่ำที่สุดคือ 1,224 บาท และไทยอยู่ในอันดับที่สี่คือเสียค่าใช้จ่ายต่อหัว 4,814 บาท

2. งานวิจัยที่เกี่ยวกับปัญหาทางด้านการเงิน

คอลลินส์ (Collins. 1976 4859-A) ได้ศึกษาปัญหาของ
นักศึกษาต่างชาติที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยฮาวาร์ด โดยใช้แบบสอบถามของมูนีย์
(Mooney Problem Check List) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา 112 คน
จาก 28 ประเทศใน 4 ภูมิภาคของโลก คือ เอเชีย ออฟริกา ลาตินอเมริกาและตะวันออกไกล
ผู้วิจัยแยกกลุ่มนักศึกษาตามเพศ วิชาเอก ภูมิภาค ฐานะทางสังคมและระดับชั้นเรียน
ผลการศึกษาในส่วนที่เกี่ยวกับปัญหาทางการเงินของนักศึกษา ปรากฏว่า นักศึกษา
ชั้นปีที่ 1 2 3 และ 4 มีปัญหาแตกต่างกัน นักศึกษาชายมีปัญหามากกว่านักศึกษานหญิง
สุด (Hood. 1974 130-A) ศึกษาปัญหาลักษณะของนักศึกษาชั้นปีที่ 1
มหาวิทยาลัยนอร์ทเท็กซัส (Northem Texas) ปีการศึกษา 1970 เพื่อเปรียบเทียบ
กับปัญหาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 1960 และ 1950 โดยใช้แบบสอบถามของ
มูนีย์ พบว่า นักศึกษาปีการศึกษา 1970 มีปัญหาลักษณะที่มีความเข้มในการเกิดปัญหา
สูงกว่านักศึกษาชั้นปีการศึกษา 1960 และปีการศึกษา 1950 การเปลี่ยนแปลงที่เด่นชัด
คือปัญหาทางการเงิน ปัญหาที่อยู่อาศัยและปัญหาทางการงาน โดยเลื่อนจากรำดับที่ 9
ในปีการศึกษา 1950 เป็นลำดับที่ 4 ในปีการศึกษา 1970

จากเอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวมาแล้ว ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญ
และความสัมพันธ์ของค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษาและชี้ให้เห็นถึงปัญหาทางการเงิน
ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา ซึ่งจะเป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัยนี้

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

- ~~๕~~ นักศึกษาที่เรียนในสถาบันต่างกัน มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกัน
- ~~๖~~ นักศึกษาที่เรียนในสถาบันเดียวกันแต่ต่างสาขาวิชากัน มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกัน
- ~~๗~~ นักศึกษาที่เรียนในระดับชั้นต่างกันของ^{ในสถาบันเดียวกัน}แต่ละสถาบัน มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกัน
- ~~๘~~ นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงของแต่ละสถาบัน มีปัญหาทางการเงิน^{ในสถาบันเดียวกัน}แตกต่างกัน
- ~~๙~~ นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในเขตกรุงเทพและต่างจังหวัดของแต่ละสถาบัน มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกัน
- ~~๑๐~~ นักศึกษาที่เรียนในสาขาวิชาเดียวกันจาก^{ในสถาบันเดียวกัน}แต่ละสถาบัน มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าในบทนี้แบ่งออกเป็นหัวข้อต่อไปนี้

- ✓ 1. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างสำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2525 จากสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) และใช้สัดส่วนในการสุ่มร้อยละ 5 ของประชากรทั้งหมด ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,117 คน โดยแยกตามระดับชั้นเรียนและตามสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ดังรายละเอียดแสดงไว้ในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร

ระดับชั้นเรียน	ชั้นปีที่ 1		ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4		รวมทั้งหมด	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
สถาบันการศึกษาเอกชน										
วิทยาลัยการค้า	1,719	86	1,315	66	1,023	52	984	49	5,041	253
วิทยาลัยกรุงเทพ	1,821	91	1,611	80	1,282	63	835	41	5,549	275
วิทยาลัยเทคนิคสยาม	1,762	88	1,568	78	305	15	290	15	3,925	196
วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	1,714	86	927	46	592	30	514	23	3,747	185
วิทยาลัยศรีปทุม	535	27	532	27	418	21	179	8	1,664	83
วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	693	35	622	31	466	23	381	19	2,162	108
วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	93	5	61	4	47	4	37	4	238	17
รวม	8,337	418	6,636	332	4,133	208	3,220	159	22,326	1,117

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงิน

โดยศึกษาจากตำรา เอกสาร ผลงานวิจัยของ คนที่ สูงสดีตานนท์ เจียน ไทยยิ่ง ศิริลักษณ์ เทพหัสดิน ณ อยุธยาและสุรางค์ โค้วตระกูล เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการ สร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถาม โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับรายละเอียดของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งมี 8 ข้อ

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงิน ซึ่งมี 42 ข้อ

ลักษณะของแบบสอบถามตอนที่ 1 เป็นแบบเลือกตอบ ตอนที่ 2 เป็นแบบ

สอบถามประเมินค่า (Rating scales)

3. สร้างแบบสอบถามเสร็จแล้วนำไปให้กรรมการและประชาชนผู้ควบคุมการวิจัย ตรวจสอบแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข แล้วนำกลับไปให้ตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง

4. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักศึกษาวิทยาลัยเกริก จำนวน 100 คน แล้วนำมาหาค่าอำนาจจำแนกและหาค่าความเชื่อมั่น เพื่อปรับปรุงแบบสอบถามให้ดีขึ้น ก่อนนำไปใช้

4.1 การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยการ ตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่วางไว้ รวมคะแนนของแต่ละคน จัดเรียงลำดับคะแนนจาก คะแนนสูงไปหาคะแนนต่ำ แล้วตัดเอาร้อยละ 25 ของจำนวนผู้ที่ได้คะแนนอยู่ในกลุ่มสูง และร้อยละ 25 ของจำนวนผู้ที่ได้คะแนนอยู่ในกลุ่มต่ำ ตามลำดับแล้วนำมาหาค่าสถิติ พื้นฐานในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ โดยใช้ t -test ที่ละข้อ จากสูตร

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{s_H^2 + s_L^2}{n}}}$$

เมื่อ	$\bar{X}_H$	คือคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มไคคะแนนสูง
	$\bar{X}_L$	คือคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มไคคะแนนต่ำ
	s_H^2	คือความแปรปรวนของกลุ่มไคคะแนนสูง
	s_L^2	คือความแปรปรวนของกลุ่มไคคะแนนต่ำ
	n	คือจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามในแต่ละกลุ่ม

เลือกข้อคำตอบที่มีค่าอัตราวิกฤติ t ตั้งแต่ 2.00 ขึ้นไปไว้ใช้เป็นเครื่องมือ ซึ่งแบบสอบถามในจำนวน 65 ข้อที่สร้างขึ้นนั้นมีข้อที่ต่ำกว่า 2.00 จำนวน 15 ข้อ คงเหลือแบบสอบถามที่ต้องการนำไปใช้จริง ๆ จำนวน 50 ข้อ

4.2 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามที่หาค่าอ่านจำแนกเป็นรายข้อแล้วทั้งหมดมาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right)$$

เมื่อ	r_{tt}	แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ
	n	แทน จำนวนข้อของแบบสอบถามทั้งฉบับ
	s_t^2	แทน ค่าความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ
	s_i^2	แทน ค่าความแปรปรวนรายข้อ
	$\sum s_i^2$	แทน ผลรวมของค่าความแปรปรวนรายข้อ

ปรากฏว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามฉบับนี้เท่ากับ 0.914 ดังตาราง
ในภาคผนวก ข หน้า 218

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ถึงสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และส่งแบบสอบถามตามจำนวนที่กำหนด โดยผู้วิจัยได้เป็นผู้นำแบบสอบถามไปที่สถาบัน อุดมศึกษาเอกชนเองทุกแห่ง และกำหนดไปรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง เริ่มส่งแบบสอบถาม ตั้งแต่วันที่ 9 กันยายน 2525 จำนวน 1,117 ฉบับ และเก็บแบบสอบถามเสร็จสมบูรณ์ เมื่อวันที่ 28 กันยายน 2525 ได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งหมด 1,028 ฉบับ คิดเป็น ร้อยละ 92.03 แบบสอบถามทุกฉบับที่ได้รับคืนมาอยู่ในสภาพสมบูรณ์ รายละเอียดดัง ตาราง 2 ถึงตาราง 5

ตาราง 2 แสดงจำนวนประชากรตามเขตเทศบาลที่ได้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวนตามเขตเลือกตั้ง - ตามสถานที่

ร.ค.บ.เขตเลือกตั้ง	พื้นที่ 1				พื้นที่ 2				พื้นที่ 3				พื้นที่ 4				พื้นที่ 5 - 6				
	กลุ่ม ราษฎร	จำนวน ราษฎร	ร้อยละ	จำนวน ราษฎร ที่โหวต	กลุ่ม ราษฎร	จำนวน ราษฎร	ร้อยละ	จำนวน ราษฎร ที่โหวต	กลุ่ม ราษฎร	จำนวน ราษฎร	ร้อยละ	จำนวน ราษฎร ที่โหวต	กลุ่ม ราษฎร	จำนวน ราษฎร	ร้อยละ	จำนวน ราษฎร ที่โหวต	กลุ่ม ราษฎร	จำนวน ราษฎร	ร้อยละ	จำนวน ราษฎร ที่โหวต	
สมาชิกสภาเทศบาลนคร	1	719	86	68	79.1	1,315	66	60	90.9	1,023	52	45	86.5	984	49	40	81.6	5,041	253	213	84.2
	1	821	91	90	98.9	1,611	80	72	90.0	1,282	63	61	96.8	835	41	37	87.8	5,549	275	260	94.5
	1	762	88	79	89.8	1,568	78	79	89.7	1,009	15	15	100.0	290	15	15	100.0	3,025	196	179	91.3
	1	714	86	78	90.7	927	46	45	97.8	592	30	34	100.0	514	23	23	100.0	3,747	185	176	95.1
	535	27	25	92.6	532	27	25	92.6	418	21	21	100.0	179	8	8	100.0	1,664	83	79	95.1	
	693	35	34	97.1	622	31	30	96.8	466	23	24	95.7	381	19	18	94.7	2,162	108	104	96.3	
สมาชิกสภาเทศบาลเมือง	93	5	5	100.0	61	4	4	100.0	47	4	4	100.0	37	4	4	100.0	238	17	17	100.0	
	8,337	418	379	90.7	6,656	332	306	92.2	4,133	208	198	95.2	3,220	159	145	91.2	22,326	1,117	1,022	92.03	

ตาราง 3 สถานภาพของนักศึกษาผู้สอบแบบสอบถาม จำนวนตามระดับชั้นแต่ละเพศ

สถานภาพ	ระดับที่ 1			ระดับที่ 2			ระดับที่ 3			ระดับที่ 4			รวมระดับที่ 1-4			รวมคณหนัก						
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ				
วิทยาลัย (ชายชั้น)	30	14.1	38	17.8	26	12.2	34	16.0	21	9.9	24	11.3	16	7.5	24	11.3	93	43.7	120	56.3	213	20.7
	36	13.8	54	20.8	29	11.2	43	16.5	24	9.2	37	14.2	12	4.6	25	9.6	101	38.8	159	61.2	260	25.3
	34	19.0	45	25.1	31	17.3	39	21.8	7	3.9	8	4.5	7	3.9	8	4.5	79	44.1	100	55.9	179	17.4
	32	18.2	46	26.1	19	10.8	26	14.8	14	8.0	16	9.1	11	6.3	12	6.8	76	43.2	100	56.8	176	17.1
	11	13.9	14	17.7	11	13.9	14	17.7	10	12.7	11	13.9	3	3.8	5	6.3	35	44.3	44	55.7	79	7.7
	15	14.4	19	18.3	13	12.5	17	16.3	10	9.6	12	11.5	8	7.7	10	9.6	46	44.2	58	55.8	104	10.1
เอเชียอาคเนย์	2	11.8	3	17.6	2	11.8	2	11.8	2	11.8	2	11.8	2	11.8	2	11.8	8	47.1	9	52.9	17	1.7
	160	15.6	219	21.3	131	12.7	175	17.0	88	8.6	110	10.7	59	5.7	86	8.4	438	42.6	590	57.4	1,028	100.0
รวม																						

ตาราง 4 สถานภาพของนักศึกษาชายแบบสอบถาม จานบคความภูมิจาเนาเกิม

ภูมิจาเนาเกิม วิภาลัย (สถานบ)	กรงเพมหนาตร			ทางจิงหวัก			รวมกรงเพมหนาตร-ทางจิงหวัก			รวมคณหังหมค	
	ชาย	รอยละ	หญิง	รอยละ	หญิง	รอยละ	ชาย	รอยละ	หญิง	รวม	รอยละ
การค	44	20.7	59	27.7	61	28.6	93	43.7	120	213	20.7
กรงเพ	51	19.6	81	31.2	78	30.0	101	38.8	159	260	25.3
เพคณคสมาน	30	16.8	35	19.6	65	36.3	79	44.1	100	179	17.4
จูกกิงจิมพิคัย	25	14.2	31	17.6	69	39.3	76	43.2	100	176	17.1
คริปทุม	7	8.9	12	15.2	32	40.5	35	44.3	44	79	7.7
ธันณัมชูปุมริหารจูกกิง	18	17.3	34	32.7	24	23.1	46	44.2	58	104	10.1
เอเจียคากเนบ	4	23.5	3	17.6	6	35.3	8	47.1	9	17	1.7
รวม	179	17.4	255	24.8	335	32.6	438	42.6	590	1,028	100.0

ตาราง 5 สถานภาพของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม จากคณะสาขาวิชา

สาขาวิชา	การบัญชี		บริหารธุรกิจ		เศรษฐศาสตร์		ศึกษาศาสตร์		นิเทศศาสตร์		รวมทุกสาขาวิชา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิทยาลัย (สถาบัน)												
การค้า	106	10.3	-	-	107	10.4	-	-	-	-	213	20.7
กรุงเทพ	88	8.6	86	8.4	-	-	-	--	86	8.4	260	25.3
เทคโนโลยี	-	-	179	17.4	-	-	-	-	-	-	179	17.4
ธุรกิจบัณฑิต	46	4.5	46	4.5	46	4.5	38	3.7	-	-	176	17.1
ศรีปทุม	-	-	-	-	-	-	-	-	79	7.7	79	7.7
อีสัมพันธ์บริหารธุรกิจ	-	-	104	10.1	-	-	-	-	-	-	104	10.1
เอเชียอาคเนย์	17	1.7	-	-	-	-	-	-	-	-	17	1.7
รวม	257	25.0	415	40.4	153	14.9	117	11.4	86	8.4	1,028	100.0

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กระทำกับข้อมูลตามลำดับขั้นดังนี้

1. ข้อมูลที่ได้จากตอนที่ 1 ของแบบสอบถามในเรื่องรายละเอียดส่วนตัว จะนำมาพิจารณาทางสถิติ โดยใช้การร้อยละ
2. หาค่ามัธยเทศ (X) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของแต่ละข้อคำถาม ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับค่าใช้จ่ายส่วนตัว คือ ข้อ 1 ถึงข้อ 11
3. แจกแจงความถี่ของคำตอบจากข้อมูลที่ได้จากตอนที่ 2 ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับปัญหาทางการเงินของค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท โดยกำหนดคะแนนออกเป็น 4 ระดับ ดังนี้

ระดับปัญหาที่เกิดขึ้น	มาก	เท่ากับ	3
ระดับปัญหาที่เกิดขึ้น	ปานกลาง	เท่ากับ	2
ระดับปัญหาที่เกิดขึ้น	น้อย	เท่ากับ	1
ระดับปัญหาที่เกิดขึ้น	ไม่มี	เท่ากับ	0

4. หาค่ามัธยเทศและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแต่ละกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ สถาบันการศึกษา ระดับชั้นเรียน สาขาวิชา และภูมิภาค
5. เปรียบเทียบความแตกต่างของแต่ละกลุ่มตัวอย่างตามสมมุติฐาน โดยวิธีการทางสถิติ คือการหาค่าที (t-test) และการหาค่าเอฟ (F-test)
6. วิธีการทางสถิติต่าง ๆ ได้กระทำโดยใช้เครื่องคำนวณกลในโปรแกรม SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)
2. หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

3. ใช้ t -test เพื่อทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวอย่างสองกลุ่ม

4. ใช้ F -test เพื่อทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวอย่างที่มากกว่าสองกลุ่ม

5. เมื่อพบว่า F มีนัยสำคัญทางสถิติ ก็ตรวจสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธี q -statistic

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
F	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
SS	แทน	Sum Square
MS	แทน	Mean Square
df	แทน	ชั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ศึกษาในครั้งนี้ ได้วิเคราะห์ตามลำดับดังนี้คือ

1. การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท โดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เรียนในแต่ละสถาบัน
2. การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภทโดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เรียนในแต่ละสถาบัน จำแนกตามสาขาวิชา เพศ ระดับชั้น ภูมิภาคเอนาเกม และที่เรียนในสาขาวิชาเดียวกัน จากแต่ละสถาบัน

3. การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อปัญหาทางการเงิน
เป็นรายประเภท ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร
ที่เรียนในแต่ละสถาบัน

4. การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อปัญหาทางการเงินเป็น
รายประเภท ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เรียน
ในแต่ละสถาบัน จำแนกตามสาขาวิชา เพศ ระดับชั้น ภูมิลำเนาเดิม และที่เรียนใน
สาขาวิชาเดียวกันจากแต่ละสถาบัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้แยกเป็นข้อ ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับความมุ่งหมาย
และสมมุติฐานของการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้เสนอไปตามลำดับดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภทโดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา
ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานครที่เรียนในแต่ละสถาบัน
ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 6

ตาราง 6 ค่าใช้จ่ายส่วนทั่ว ๆ ไป ประเภท โดยเฉลี่ยในปีงบประมาณ ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

ค่าใช้จ่ายส่วนทั่ว ๆ ไป ประเภท	ค่าใช้จ่ายส่วนทั่ว ๆ ไป ในปีงบประมาณ (หน่วยเป็นบาท)						
	วิทยาลัการศา	วิทยาลัการศรเทศ	วิทยาลัการศรเทศ	วิทยาลัการศรเทศ	วิทยาลัการศรเทศ	วิทยาลัการศรเทศ	วิทยาลัการศรเทศ
ค่าจ้าง	3 518 32	3 063 48	3 002 04	3 590 88	4,124 04	71 917 12	✓4,376 52
ค่าจ้าง	10 206 48	10 495 56	9,374 04	9 438 24	8 437 92	10,620 00	9,317 64
ค่าจ้าง	4 600 80	4 298 04	3,188 88	5 024 16	3 906 84	4 417 56	4 623 48
ค่าจ้าง	4 887 36	4 391 78	3 407 76	4,268 04	3 306 84	5 037 72	5 477 64
ค่าจ้าง	5 675 52	5 349 36	4 280 52	5,339 28	4 038 96	5 238 96	6 000 00
ค่าจ้าง	2,354 44	2 081 64	1,869 24	3 387 36	2 632 44	2 086 68	2,623 48
ค่าจ้าง	2 171 16	1,770 24	2,274 24	3 957 84	3,742 08	2,068 20	4,023 48
ค่าจ้าง	4,063 08	3 377 40	3,163 56	3,045 72	3 267 36	3 294 84	4 058 76
ค่าจ้าง	3 687 36	3,115 44	2,975 16	3,071 64	3,665 28	3 906 96	4,235 28
ค่าจ้าง	1 267 16	1 161,90	1,239 44	1,156 26	1,075 18	1 173 46	817 64
ค่าจ้าง	7,261 98	7,347 16	6,031,00	7,041 66	7,892 92	8 130 48	8,061 12
รวม	49 698 64	46 452 00	40,805 88	49,321 08	46,086 86	47,918 98	53,815 04

จากตาราง 6 จะเห็นว่าค่าใช้จ่ายประเภทที่พักอาศัย นักศึกษาวิทยาลัย
 เอเซียอาคเนย์เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาวิทยาลัยศรีปทุม ธุรกิจบัณฑิต
 การค้า เทคนิคสยามและกรุงเทพ ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ
 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่าอาหารประจำวัน นักศึกษาวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ
 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือ นักศึกษาวิทยาลัยกรุงเทพ การค้า ธุรกิจบัณฑิต
 เทคนิคสยามและเอเชียอาคเนย์ ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาวิทยาลัยศรีปทุมเสียค่าใช้จ่าย
 น้อยที่สุด สำหรับค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา นักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือ นักศึกษาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ การค้า
 อัสสัมชัญบริหารธุรกิจ กรุงเทพและศรีปทุมตามลำดับ ส่วนนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคสยาม
 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ นักศึกษาวิทยาลัย
 เอเชียอาคเนย์เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ
 การค้า กรุงเทพ ธุรกิจบัณฑิตและเทคนิคสยามตามลำดับ ส่วนนักศึกษาวิทยาลัย
 ศรีปทุมเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่มนักศึกษาวิทยาลัย
 เอเชียอาคเนย์เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาวิทยาลัยการค้า กรุงเทพ
 ธุรกิจบัณฑิต อัสสัมชัญบริหารธุรกิจและเทคนิคสยามตามลำดับ ส่วนนักศึกษาวิทยาลัย
 ศรีปทุมเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่ารักษาพยาบาล นักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ ศรีปทุม การค้า
 อัสสัมชัญบริหารธุรกิจและกรุงเทพตามลำดับ ส่วนนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคสยาม
 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม นักศึกษาวิทยาลัย
 เอเชียอาคเนย์เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
 ศรีปทุม เทคนิคสยาม การค้าและอัสสัมชัญบริหารธุรกิจตามลำดับ ส่วนนักศึกษาวิทยาลัย
 กรุงเทพเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่าบริการส่วนตัว นักศึกษาวิทยาลัยการค้า
 เสียค่าใช้จ่ายส่วนหัวมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ กรุงเทพ
 อัสสัมชัญบริหารธุรกิจ ศรีปทุมและเทคนิคสยามตามลำดับ ส่วนนักศึกษาวิทยาลัย

ธุรกิจบัณฑิตเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด นักศึกษาวิทยาลัย
เอเซียอาคเนย์เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ
การคำ ศรีปทุม กรุงเทพฯ และธุรกิจบัณฑิตตามลำดับ ส่วนนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคสยาม
เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่าอุปกรณ์การศึกษา นักศึกษาวิทยาลัยการคำเสีย
ค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคสยาม อัสสัมชัญบริหารธุรกิจ
กรุงเทพฯ ธุรกิจบัณฑิตและศรีปทุมตามลำดับ ส่วนนักศึกษาวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์
เสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวน้อยที่สุด และสำหรับค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา
นักศึกษาวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจเสียค่าใช้จ่ายส่วนตั้มากที่สุด รองลงมาคือ
นักศึกษาวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์ ศรีปทุม กรุงเทพฯ การคำและธุรกิจบัณฑิตตามลำดับ
ส่วนนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคสยาม เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมพบว่า นักศึกษาวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์เสียค่าใช้จ่าย
ส่วนตัวทั้ง 11 ประเภทมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาวิทยาลัยการคำ ธุรกิจบัณฑิต
อัสสัมชัญบริหารธุรกิจ กรุงเทพฯ และศรีปทุมตามลำดับ ส่วนนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคสยาม
เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด

2. การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภทโดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา
ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เรียนในแต่ละสถาบัน
จำแนกตามสาขาวิชา ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 7 - 9

ตาราง 7 ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภทโดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษาของนักศึกษา
วิทยาลัยการคำ สาขาการบัญชีและสาขาเศรษฐศาสตร์

ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท	ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา (หน่วยเป็นบาท)	
	สาขาการบัญชี	สาขาเศรษฐศาสตร์
ค่าที่พักอาศัย	3,507.48	3,521.88
ค่าอาหารประจำวัน	9,232.08	11,171.88
ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา	3,980.40	5,215.56
ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	4,889.40	4,885.20
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	6,166.44	5,189.16
การรักษาพยาบาล	2,145.24	2,571.60
ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม	2,334.72	2,009.16
ค่าบริการส่วนตัว	3,570.84	4,560.00
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	3,917.04	3,459.84
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	1,215.18	1,318.60
ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	6,949.16	7,576.90
รวม	47,907.98	51,474.78

จากตาราง 7 จะเห็นว่าค่าใช้จ่ายประเภท ค่าที่พักอาศัย ค่าอาหารประจำวัน ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา ค่ารักษาพยาบาล ค่าบริการส่วนตัว ค่าอุปกรณ์การศึกษา ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยการคำ สาขา เศรษฐศาสตร์มากกว่าสาขาการบัญชี ส่วนค่าใช้จ่ายอีก 4 ประเภทนักศึกษาสาขา เศรษฐศาสตร์เสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่าสาขาการบัญชี

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยการคำสาขาเศรษฐศาสตร์เสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภทมากกว่านักศึกษาสาขาการบัญชี

ตาราง 8 ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภทโดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษาของนักศึกษา
วิทยาลัยกรุงเทพสาขากการบัญชี สาขาบริหารธุรกิจและสาขานิเทศศาสตร์

ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท	ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา (หน่วยเป็นบาท)		
	สาขาการบัญชี	สาขาบริหารธุรกิจ	สาขานิเทศศาสตร์
ค่าที่พักอาศัย	3,111.12	2,860.20	4,367.40
ค่าอาหารประจำวัน	10,350.00	9,600.00	11,512.32
ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อ การศึกษา	3,747.36	4,520.64	4,649.64
ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	3,396.84	3,872.52	5,946.12
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	3,760.20	4,454.16	6,942.36
ค่ารักษาพยาบาล	2,122.68	2,187.48	1,945.08
ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม	1,580.00	1,468.20	1,832.76
ค่าบริการส่วนตัว	3,075.24	3,366.36	3,694.92
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	3,061.32	2,626.08	3,676.80
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	1,150.80	1,230.36	1,109.84
ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	7,180.12	7,659.06	7,211.56
รวม	42,535.68	43,845.06	52,888.80

จากตาราง 8 จะเห็นว่าค่าใช้จ่ายประเภทค่าที่พักอาศัย ค่าอาหารประจำวัน ค่าพาหนะไปกลับภูมิลานาเกมและค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด นักศึกษาวิทยาลัยกรุงเทพ สาขานิเทศศาสตร์เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาสาขาการบัญชี ส่วนนักศึกษาสาขาบริหารธุรกิจเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา กางบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่มและค่าบริการส่วนตัว นักศึกษาสาขานิเทศศาสตร์เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาสาขาบริหารธุรกิจ ส่วนนักศึกษาสาขาการบัญชีเสียค่าใช้จ่ายส่วนตนน้อยที่สุด สำหรับค่ารักษาพยาบาลและค่าอุปกรณ์การศึกษา นักศึกษาสาขาบริหารธุรกิจเสียค่าใช้จ่ายส่วนตนมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาสาขาการบัญชี ส่วนนักศึกษาสาขานิเทศศาสตร์เสียค่าใช้จ่ายส่วนตนน้อยที่สุด และสำหรับค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา นักศึกษาสาขาบริหารธุรกิจเสียค่าใช้จ่ายส่วนตนมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาสาขานิเทศศาสตร์ ส่วนนักศึกษาสาขาการบัญชีเสียค่าใช้จ่ายส่วนตนน้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยกรุงเทพสาขานิเทศศาสตร์เสียค่าใช้จ่ายส่วนตนทั้ง 11 ประเภทมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาสาขาบริหารธุรกิจ ส่วนนักศึกษาสาขาการบัญชีเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด

ตาราง 9 ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท โดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต สาขาการบัญชี สาขาบริหารธุรกิจ สาขาเศรษฐศาสตร์และสาขานิติศาสตร์

ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท	ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา (หน่วยเป็นบาท)			
	สาขาการบัญชี	สาขาบริหารธุรกิจ	สาขาเศรษฐศาสตร์	สาขานิติศาสตร์
ค่าที่พักอาศัย	2,872.20	4,132.20	3,533.76	3,874.32
ค่าอาหารประจำวัน	10,776.48	10,295.16	8,595.60	7,800.60
ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา	5,751.36	3,688.68	5,253.96	5,482.08
ค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	5,098.92	4,072.20	4,265.16	3,502.68
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	6,327.96	5,526.00	4,972.92	4,359.84
ค่ารักษาพยาบาล	4,184.40	2,173.32	2,015.28	5,553.12
ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม	5,044.20	3,147.36	2,418.24	5,487.48
ค่าบริการส่วนตัว	3,474.84	2,977.80	2,688.48	3,041.04
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	3,433.08	3,010.44	2,840.88	2,987.28
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	1,385.66	1,263.04	853.48	1,115.78
ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	7,247.60	6,747.96	6,910.44	7,306.74
รวม	55,596.70	47,034.16	44,348.20	50,510.96

จากตาราง 9 จะเห็นว่าค่าใช้จ่ายประเภทที่พักอาศัย นักศึกษาวิทยาลัย
ธุรกิจบัณฑิตยสาขาริหารธุรกิจเสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาสาขานิติศาสตร์
และสาขาเศรษฐศาสตร์ ส่วนนักศึกษาสาขาการบัญชีเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุดสำหรับ
ค่าอาหารประจำวันและค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม นักศึกษาสาขาการบัญชีเสียค่าใช้จ่าย
ส่วนตัวมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาสาขาริหารธุรกิจและสาขาเศรษฐศาสตร์
ส่วนนักศึกษานิติศาสตร์เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่าพาหนะหรือค่าเดินทาง
เพื่อการศึกษา นักศึกษาสาขาการบัญชีเสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษา
สาขานิติศาสตร์และเศรษฐศาสตร์ ส่วนนักศึกษาริหารธุรกิจเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด
สำหรับค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ นักศึกษาสาขาการบัญชีเสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด
รองลงมาคือนักศึกษาสาขาเศรษฐศาสตร์และสาขาริหารธุรกิจ ส่วนนักศึกษานิติศาสตร์
เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่ารักษาพยาบาลและค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม
นักศึกษานิติศาสตร์เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาสาขาการบัญชี
และสาขาริหารธุรกิจ ส่วนนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด
สำหรับค่าบริการส่วนตัวนักศึกษาคณะการบัญชีเสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษา
สาขานิติศาสตร์และสาขาริหารธุรกิจ ส่วนนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์
เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดและค่าอุปกรณ์การศึกษา นักศึกษา
สาขาการบัญชีเสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาริหารธุรกิจและ
สาขานิติศาสตร์ ส่วนนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด และสำหรับค่าบำรุง
และค่าธรรมเนียมการศึกษา นักศึกษานิติศาสตร์เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมา
คือนักศึกษาสาขาการบัญชีและสาขาเศรษฐศาสตร์ ส่วนนักศึกษาริหารธุรกิจ
เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตยสาขาการบัญชี
เสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภทมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษานิติศาสตร์
และสาขาริหารธุรกิจ ส่วนนักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด

3. การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท โดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา
ของนักศึกษสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสาขาวิชา
ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 10

ตาราง 10 ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภทโดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา ของนักศึกษาด้านอุดมศึกษาเอกชน ในเขต กรุงเทพมหานคร จำแนกตามสาขาวิชา

ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท	ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา (หน่วยเป็นบาท)				
	สาขาการบัญชี	สาขาบริหารธุรกิจ	สาขาเศรษฐศาสตร์	สาขานิเทศศาสตร์	สาขานิเทศศาสตร์
ค่าที่พักอาศัย	4,996.53	4,278.15	3,874.06	3,589.29	3,093.03
ค่าอาหารประจำวัน	7,654.86	7,871.67	7,030.53	7,078.68	6,328.44
ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อ					
การศึกษา	3,450.60	3,223.53	2,391.66	4,802.65	3,029.22
ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	3,665.52	4,695.93	2,958.03	3,663.72	2,480.13
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย	4,256.64	4,407.93	3,210.39	4,094.18	2,927.88
ค่ารักษาพยาบาล	1,951.38	3,253.50	1,865.52	2,863.06	1,974.33
ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม	3,330.19	3,050.83	3,104.74	4,824.72	3,543.48
ค่าบริการส่วนตัว	3,047.31	2,533.05	2,372.67	2,284.29	2,450.52
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	2,765.52	2,524.50	2,231.37	2,303.73	2,748.96
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	1,267.14	1,292.60	1,289.96	1,156.24	1,075.18
ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	7,261.98	7,235.74	7,042.18	7,041.66	7,892.92
รวม	43,647.67	44,367.43	37,371.11	43,702.22	37,544.09

จากตาราง 10 จะเห็นว่าค่าใช้จ่ายประเภทที่พักอาศัย นักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานครที่เรียนสาขาการบัญชี เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาสาขาบริหารธุรกิจ สาขาเศรษฐศาสตร์และสาขานิติศาสตร์ ตามลำดับ ส่วนนักศึกษสาขานิติศาสตร์เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่าอาหารประจำวัน ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ และค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม นักศึกษาสาขาบริหารธุรกิจเสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาสาขาการบัญชี สาขานิติศาสตร์และสาขาเศรษฐศาสตร์ตามลำดับ ส่วนนักศึกษสาขานิติศาสตร์เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา นักศึกษาสาขานิติศาสตร์เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาสาขาการบัญชี สาขาบริหารธุรกิจและสาขานิติศาสตร์ตามลำดับ ส่วนนักศึกษสาขาเศรษฐศาสตร์เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับการรักษายาบาลนักศึกษสาขาบริหารธุรกิจเสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาสาขานิติศาสตร์ สาขานิติศาสตร์และสาขาการบัญชี ตามลำดับ ส่วนนักศึกษสาขาเศรษฐศาสตร์เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม นักศึกษาสาขานิติศาสตร์เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาสาขานิติศาสตร์ สาขาการบัญชีและสาขาเศรษฐศาสตร์ตามลำดับ ส่วนนักศึกษสาขาบริหารธุรกิจเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่าบริการส่วนตัวนักศึกษสาขาการบัญชีเสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาสาขาบริหารธุรกิจ สาขานิติศาสตร์และสาขาเศรษฐศาสตร์ตามลำดับ ส่วนนักศึกษสาขานิติศาสตร์เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด นักศึกษาสาขาการบัญชีเสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาสาขานิติศาสตร์ สาขาบริหารธุรกิจและสาขานิติศาสตร์ตามลำดับ ส่วนนักศึกษสาขาเศรษฐศาสตร์เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่าอุปกรณ์การศึกษา นักศึกษาสาขาบริหารธุรกิจเสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาสาขาเศรษฐศาสตร์ สาขาการบัญชีและสาขานิติศาสตร์ตามลำดับ ส่วนนักศึกษสาขานิติศาสตร์เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด

และสำหรับค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา นักศึกษาสาขานิติศาสตร์เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษสาขาการบัญชี สาขาบริหารธุรกิจและสาขาเศรษฐศาสตร์ ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาสาขานิติศาสตร์เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า นักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เรียนสาขาบริหารธุรกิจ เสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภท มากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาสาขานิติศาสตร์ สาขาการบัญชีและสาขานิติศาสตร์ ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาสาขาเศรษฐศาสตร์เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด

4. การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท โดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา ของนักศึกษสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เรียนในแต่ละสถาบัน จำแนกตามเพศ ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 11 - 17

ตาราง 11 ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท โดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษาของนักศึกษา
วิทยาลัยการคำ จำแนกตามเพศ

ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท	ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา (หน่วยเป็นบาท)	
	ชาย	หญิง
ค่าที่พักอาศัย	3,535.92	3,504.96
ค่าอาหารประจำวัน	9,833.64	10,495.56
ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา	4,542.36	4,646.16
ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	4,936.80	4,848.96
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	6,087.72	5,355.96
ค่ารักษาพยาบาล	2,536.80	2,222.04
ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม	2,427.48	1,972.56
ค่าบริการส่วนตัว	3,910.92	4,181.04
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	3,767.76	3,624.96
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	1,370.38	1,187.12
ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	7,251.50	7,270.12
รวม	50,201.28	49,309.44

จากตาราง 11 จะเห็นว่าค่าใช้จ่ายประเภทค่าที่พักอาศัย ค่าบันเทิงและ
ค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่มห่ม ค่ารักษาพยาบาล ค่าพาหนะไปกลับ
ภูมิลำเนาเดิม ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดและค่าอุปกรณ์การศึกษาของนักศึกษาชายวิทยาลัยการค้า
มากกว่านักศึกษาหญิง ส่วนค่าใช้จ่ายอีก 4 ประเภทนักศึกษาชายเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่า
นักศึกษาหญิง

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า นักศึกษาชายวิทยาลัยการค้า เสียค่าใช้จ่าย
ส่วนตัวทั้ง 11 ประเภท มากกว่านักศึกษาหญิง

ตาราง 12 ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท โดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษาของนักศึกษา
วิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามเพศ

ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท	ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา (หน่วยเป็นบาท)	
	ชาย	หญิง
ค่าที่พักอาศัย	3,602.40	2,721.12
ค่าอาหารประจำวัน	10,766.16	10,323.72
ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา	4,375.80	4,248.60
ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	4,667.04	4,216.80
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	5,472.60	5,271.12
ค่ารักษาพยาบาล	1,816.68	2,249.88
ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม	1,754.88	1,779.96
ค่าบริการส่วนตัว	3,447.96	3,332.64
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	3,336.36	2,975.16
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	1,156.84	1,165.14
ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	7,349.02	7,345.98
รวม	47,745.74	45,630.12

จากตาราง 12 จะเห็นว่าค่าใช้จ่ายประเภทค่าที่พักอาศัย ค่าอาหารประจำวัน ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม ค่าบริการส่วนตัว ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษาของนักศึกษาชายวิทยาลัยกรุงเทพมากกว่านักศึกษาหญิง ส่วนค่าใช้จ่ายอีก 3 ประเภท นักศึกษาชายเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่านักศึกษาหญิง

เพื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า นักศึกษาชายวิทยาลัยกรุงเทพ เสียค่าใช้จ่ายส่วนรวมทั้ง 11 ประเภทมากกว่านักศึกษาหญิง

ตาราง 13 ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท โดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา ของนักศึกษา
วิทยาลัยเทคนิคสยาม จำแนกตามเพศ

ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท	ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา (หน่วยเป็นบาท)	
	ชาย	หญิง
ค่าที่พักอาศัย	3,513.24	2,607.60
ค่าอาหารประจำวัน	10,019.28	8,864.40
ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา	3,775.56	2,725.44
ค่ามันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	4,752.96	2,345.04
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	5,210.16	3,546.12
การรักษาพยาบาล	2,088.60	1,695.96
ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม	2,510.16	2,087.88
ค่าบริการส่วนตัว	3,565.80	2,845.80
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	3,967.56	2,191.20
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	1,425.56	1,092.40
ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	7,427.84	6,507.50
รวม	47,256.72	36,509.34

จากตาราง 13 จะเห็นว่า ค่าใช้จ่ายแต่ละประเภทและโดยส่วนรวมทั้ง
11 ประเภทของนักศึกษาชายวิทยาลัยเทคนิคสยามมากกว่านักศึกษาหญิง

ตาราง 14 ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภทโดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา ของนักศึกษา
วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ จาแนกตามเพศ

ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท	ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา (หน่วยเป็นบาท)	
	ชาย	หญิง
ค่าที่พักอาศัย	3,179.40	3,903.60
ค่าอาหารประจำวัน	9,037.92	9,742.44
ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา	6,026.64	4,262.16
ค่าน้ำดื่มและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	4,513.08	4,081.80
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	6,210.60	4,677.00
ค่ารักษาพยาบาล	2,761.32	3,863.16
ค่าพาหนะไปกลับภูมิจำเนาเกม	4,169.40	3,797.04
ค่าบริการส่วนตัว	3,176.88	2,946.12
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	3,143.64	3,016.80
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	1,021.32	1,258.80
ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	7,224.02	6,903.06
รวม	50,464.22	48,451.98

จากตาราง 14 จะเห็นว่าค่าใช้จ่ายประเภทค่าที่พักอาศัย ค่าอาหารประจำวัน ค่ารักษาพยาบาลและค่าอุปกรณ์การศึกษาของนักศึกษาหญิงวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์มากกว่า นักศึกษาชาย ส่วนค่าใช้จ่ายอีก 7 ประเภท นักศึกษาหญิงเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่า นักศึกษาชาย

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมพบว่า นักศึกษาชายวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์เสียค่าใช้จ่าย ส่วนตัวทั้ง 11 ประเภทมากกว่านักศึกษาหญิง

ตาราง 15 ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภทโดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา ของนักศึกษา
วิทยาลัยศรีปทุม จาแนกตามเพศ

ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท	ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา (หน่วยเป็นบาท)	
	ชาย	หญิง
ค่าที่พักอาศัย	4,285.68	3,995.40
ค่าอาหารประจำวัน	7,902.84	8,863.68
ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา	4,937.16	3,324.60
ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	3,744.00	2,959.08
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	3,548.52	4,186.32
การรักษาพยาบาล	2,616.00	2,645.40
ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม	4,659.48	3,012.24
ค่าบริการส่วนตัว	3,017.16	3,466.32
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	3,507.48	3,790.92
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	938.28	1,184.10
ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	8,058.28	7,761.36
รวม	47,214.88	45,189.42

จากตาราง 15 จะเห็นว่าค่าใช้จ่ายประเภทค่าที่พักอาศัย ค่าอาหารประจำวัน ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษาของนักศึกษาชายวิทยาลัย ศรีปทุม มากกว่านักศึกษาหญิง ส่วนค่าใช้จ่ายอีก 5 ประเภท นักศึกษาชายเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่านักศึกษาหญิง

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า นักศึกษาชายวิทยาลัยศรีปทุมเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภทมากกว่านักศึกษาหญิง

ตาราง 16 ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภทโดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา ของนักศึกษา
วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ จำแนกตามเพศ

ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท	ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา (หน่วยเป็นบาท)	
	ชาย	หญิง
ค่าที่พักอาศัย	2,484.84	1,574.52
ค่าอาหารประจำวัน	10,966.92	10,344.84
ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา	3,997.80	4,750.32
ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	3,675.60	6,112.56
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	5,021.76	5,411.16
การรักษาพยาบาล	2,454.84	1,794.84
ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม	2,459.76	1,757.64
ค่าบริการส่วนตัว	2,885.16	3,619.68
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	3,613.08	4,140.00
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	1,313.92	1,062.06
ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	9,998.92	8,732.76
รวม	48,872.60	49,300.38

จากตาราง 16 จะเห็นว่าค่าใช้จ่ายประเภทค่าที่พักอาศัย ค่าอาหารประจำวัน ค่ารักษาพยาบาล ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม ค่าอุปกรณ์การศึกษา ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษาของนักศึกษาชายวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจมากกว่านักศึกษาหญิง ส่วนค่าใช้จ่ายอีก 5 ประเภท นักศึกษาชายเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่านักศึกษาหญิง

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า นักศึกษาชายวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจเสียค่าใช้จ่ายส่วนรวมทั้ง 11 ประเภทน้อยกว่านักศึกษาหญิง

ตาราง 17 ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภทโดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา ของนักศึกษา
วิทยาลัยเอเซียอาคเนย์ จำแนกตามเพศ

ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท	ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา (หน่วยเป็นบาท)	
	ชาย	หญิง
ค่าที่พักอาศัย	5,100.00	3,733.32
ค่าอาหารประจำวัน	8,700.00	7,866.64
ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา	4,380.00	4,839.96
ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	5,250.00	5,679.96
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	6,450.00	5,600.04
การรักษาพยาบาล	3,675.00	2,066.64
ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม	4,425.00	3,666.72
ค่าบริการส่วนตัว	4,500.00	4,800.00
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	3,900.00	4,533.36
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	787.50	844.44
ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	8,375.00	7,782.22
รวม	55,542.50	51,413.30

จากตาราง 17 จะเห็นว่าค่าใช้จ่ายประเภทค่าที่พักอาศัย ค่าอาหารประจำวัน ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม ค่ารักษาพยาบาล ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมการศึกษาของนักศึกษาชายวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์มากกว่านักศึกษาหญิง ส่วนค่าใช้จ่ายอีก 5 ประเภทนักศึกษาชายเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่านักศึกษาหญิง

เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า นักศึกษาชายวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์ เสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภทมากกว่านักศึกษาหญิง

5. การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท โดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ ปรากฏผล ดังแสดงในตาราง 18

ตาราง 18 ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภทโดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา (หน่วยเป็นบาท)
ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ

ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท	ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา (หน่วยเป็นบาท)	
	ชาย	หญิง
ค่าที่พักอาศัย	4,558.57	4,544.10
ค่าอาหารประจำวัน	7,635.00	6,898.23
ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา	3,377.79	3,467.61
ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	6,700.95	4,108.23
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	5,655.06	6,000.00
ค่ารักษาพยาบาล	2,899.00	2,115.00
ค่าพาหนะไปกลับภูมิภาคเนาเคิม	3,434.41	3,120.75
ค่าบริการส่วนตัว	2,471.13	3,494.16
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	3,604.77	3,176.46
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	1,173.46	817.64
ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	8,120.48	8,061.18
รวม	49,630.62	45,813.36

จากตาราง 18 จะเห็นว่าค่าใช้จ่ายประเภทค่าที่พักอาศัย ค่าอาหารประจำวัน ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่ารักษาพยาบาล ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ค่าอุปกรณ์การศึกษา ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษาของ นักศึกษาชาย สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร มากกว่านักศึกษาหญิง ส่วนค่าใช้จ่ายอีก 3 ประเภท นักศึกษาชายเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่านักศึกษาหญิง

เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า นักศึกษาชายของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร เสียค่าใช้จ่ายส่วนรวมทั้ง 11 ประเภทมากกว่านักศึกษาหญิง

6. การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท โดยเฉลี่ยในปีการศึกษา ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานครที่เรียนในแต่ละสถาบัน จำแนกตามระดับชั้น ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 19 - 25

ตาราง 19 ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภทโดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยการค้า ชั้นปีที่ 1 ถึง
ชั้นปีที่ 4

ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท	ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา (หน่วยเป็นบาท)			
	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
ค่าที่พักอาศัย	3,264.72	2,970.00	4,533.36	4,170.96
ค่าอาหารประจำวัน	9,678.48	10,629.96	10,293.36	10,371.24
ค่าพาหนะหรือการเดินทางเพื่อการศึกษา	3,667.92	4,907.64	5,881.56	4,287.00
ค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	4,061.80	4,170.00	5,984.04	6,099.00
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	4,124.16	5,904.00	6,063.96	6,513.00
ค่ารักษาพยาบาล	2,174.16	2,018.04	3,005.28	2,460.00
ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม	1,829.16	2,400.60	2,834.64	1,662.00
ค่าบริการส่วนตัว	3,093.48	5,184.00	4,586.64	3,441.00
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	3,053.52	4,149.96	4,474.68	3,180.00
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	1,508.88	1,197.44	1,231.34	1,001.00
ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	7,057.24	6,438.20	7,782.66	8,260.00
รวม	44,133.52	49,969.84	56,671.52	51,445.20

จากตาราง 19 จะเห็นว่าค่าใช้จ่ายประเภทค่าที่พักอาศัยและค่ารักษาพยาบาล นักศึกษาวิทยาลัยการคำชั้นปีที่ 3 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 1 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 2 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่าอาหารประจำวัน นักศึกษาชั้นปีที่ 2 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 3 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อ การศึกษาและค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดนักศึกษาชั้นปีที่ 3 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมา คือนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 4 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม นักศึกษาชั้นปีที่ 4 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 2 ส่วนนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม นักศึกษา ชั้นปีที่ 3 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 1 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 4 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่าบริการส่วนตัว นักศึกษา ชั้นปีที่ 2 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่าอุปกรณ์การศึกษา นักศึกษา ชั้นปีที่ 1 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 2 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 4 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด และสำหรับค่าบำรุงและค่าธรรมเนียม การศึกษา นักศึกษาชั้นปีที่ 4 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 1 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 4 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยการคำชั้นปีที่ 3 เสีย ค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภทมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 4 และนักศึกษา ชั้นปีที่ 2 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด

ตาราง 20 ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภทโดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา ของนักศึกษาวิทยาลัยกรุงเทพ ชั้นปีที่ 1 ถึง
ชั้นปีที่ 4

ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท	ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา (หน่วยเป็นบาท)			
	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
ค่าที่พักอาศัย	2,204.64	2,600.04	4,445.88	3,775.08
ค่าอาหารประจำวัน	9,456.72	10,041.72	11,815.72	11,730.84
ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา	3,563.52	4,637.64	3,553.20	6,651.84
ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	3,082.68	3,900.00	3,954.12	3,991.60
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	5,426.64	4,716.72	4,878.72	7,314.84
ค่ารักษาพยาบาล	2,623.32	1,545.00	1,512.84	2,745.72
ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม	1,830.48	1,781.64	1,875.96	1,427.04
ค่าบริการส่วนตัว	2,908.68	3,038.28	4,144.92	3,912.00
ค่าจ่ายเบ็ดเตล็ด	3,208.08	2,746.68	3,025.56	3,755.64
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	1,290.52	857.50	1,330.32	1,163.78
ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	7,891.14	7,881.66	6,858.22	5,782.70
รวม	43,786.42	43,746.88	47,395.46	52,251.08

จากตาราง 20 จะเห็นว่าค่าใช้จ่ายประเภทค่าที่พักอาศัย ค่าอาหาร ประจำวันและค่าบริการส่วนตัว นักศึกษาวิทยาลัยกรุงเทพ ชั้นปีที่ 3 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 2 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา นักศึกษาชั้นปีที่ 4 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 1 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 3 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่าบันไดและค่าพักผ่อนหย่อนใจ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 2 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม และค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด นักศึกษาชั้นปีที่ 4 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 3 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 2 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่ารักษาพยาบาล นักศึกษาชั้นปีที่ 4 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 3 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่าพาหนะไปกลับภูมิตำเนาเดิม นักศึกษาชั้นปีที่ 3 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 4 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่าอุปกรณ์การศึกษา นักศึกษาชั้นปีที่ 3 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 4 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 2 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด และสำหรับค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 4 เสียค่าใช้จ่ายส่วนตนน้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยกรุงเทพชั้นปีที่ 4 เสียค่าใช้จ่ายส่วนตนทั้ง 11 ประเภทมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 1 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 2 เสียค่าใช้จ่ายส่วนตนน้อยที่สุด

ตาราง 21 ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท โดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคสยาม
 ชั้นปีที่ 1 ถึง ชั้นปีที่ 4

ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท	ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา (หน่วยเป็นบาท)			
	ชั้นปี 1	ชั้นปี 2	ชั้นปี 3	ชั้นปี 4
ค่าที่พักอาศัย	3,000.00	2,859.48	2,880.00	3,800.04
ค่าอาหารประจำวัน	8,855.64	9,814.32	8,976.00	10,448.04
ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา	3,988.56	2,182.32	4,095.96	2,768.04
ค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	4,435.44	2,431.20	2,703.96	3,255.96
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	5,114.64	3,394.32	3,560.04	4,743.96
ค่ารักษาพยาบาล	2,363.52	1,334.28	1,872.00	1,760.04
ค่าพาหนะไปกลับภูมิภาคนาเดิม	2,397.72	1,912.08	2,400.00	3,188.04
ค่าบริการส่วนตัว	4,132.44	2,245.68	2,072.04	3,435.96
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	2,713.88	2,242.32	2,600.04	2,880.00
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	1,306.84	1,201.42	1,066.66	1,234.66
ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมนการศึกษา	6,278.22	5,646.72	6,026.66	6,526.66
รวม	45,586.90	35,264.14	38,253.36	44,041.40

ตาราง 21 จะเห็นว่า ค่าใช้จ่ายประเภทค่าที่พักอาศัย นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคสยาม ชั้นปีที่ 4 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 3 ส่วนนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่าอาหารประจำวัน นักศึกษาชั้นปีที่ 4 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 ส่วนนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา นักศึกษาชั้นปีที่ 3 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 4 ส่วนนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 3 ส่วนนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่ารักษาพยาบาล นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ส่วนนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม นักศึกษาชั้นปีที่ 4 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 1 ส่วนนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่าบริการส่วนตัวและค่าอุปกรณ์การศึกษา นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 2 ส่วนนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 3 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด และสำหรับค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา นักศึกษาชั้นปีที่ 4 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 3 ส่วนนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคสยามชั้นปีที่ 1 เสียค่าใช้จ่ายส่วนตั้ทั้ง 11 ประเภทมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 3 ส่วนนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด

ตาราง 22 ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภทโดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา ของนักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย ชั้นปีที่ 1 ถึง ชั้นปีที่ 4

ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท	ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา (หน่วยเป็นบาท)			
	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
ค่าที่พักอาศัย	3,369.24	4,257.60	3,288.00	3,433.08
ค่าอาหารประจำวัน	9,687.96	9,665.28	8,504.04	9,365.16
ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา	4,059.72	7,048.32	6,708.84	2,137.08
ค่าน้ำดื่มและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	3,697.20	6,051.72	5,056.80	1,685.16
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	4,136.88	7,980.84	6,048.36	3,730.44
ค่ารักษาพยาบาล	3,599.04	4,515.24	2,474.04	1,653.96
ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม	3,560.88	5,363.76	3,837.60	2,720.88
ค่าบริการส่วนตัว	3,200.76	3,050.64	3,098.40	2,441.76
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	3,353.88	2,882.64	3,300.00	2,186.04
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	1,099.74	1,525.78	968.66	869.56
ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	7,755.64	6,561.34	6,191.06	6,669.56
รวม	47,520.94	58,903.16	49,475.80	36,892.68

จากตาราง 22 จะเห็นว่าค่าใช้จ่ายประเภทที่พักอาศัย นักศึกษาวิทยาลัย
ธุรกิจบัณฑิตชั้นปีที่ 2 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 1
ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 3 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่าอาหารประจำวัน นักศึกษา
ชั้นปีที่ 1 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 4 ส่วน
นักศึกษาชั้นปีที่ 3 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อ
การศึกษา ค่าบันเหิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม และค่าพาหนะ
ไปกลับภูมิลำเนาเดิม นักศึกษาชั้นปีที่ 2 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษา
ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 1 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 4 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่า
รักษาพยาบาลและค่าอุปกรณ์การศึกษา นักศึกษาชั้นปีที่ 2 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด
รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 3 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 4 เสียค่าใช้จ่าย
น้อยที่สุด สำหรับค่าบริการส่วนตัวและค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด นักศึกษาชั้นปีที่ 1
เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 2 ส่วนนักศึกษา
ชั้นปีที่ 4 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด และสำหรับค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา
นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 2
ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 3 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ชั้นปีที่ 2
เสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภทมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ
ชั้นปีที่ 1 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 4 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด

ตาราง 23 ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภทโดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา ของนักศึกษาวิทยาลัยศรีปทุม ชั้นปีที่ 1 ถึง
ชั้นปีที่ 4

ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท	ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา (หน่วยเป็นบาท)			
	ชั้นปี 1	ชั้นปี 2	ชั้นปี 3	ชั้นปี 4
ค่าที่พักอาศัย	4,128.00	3,864.00	5,028.60	2,550.00
ค่าอาหารประจำวัน	9,720.00	7,056.00	8,771.40	9,000.00
ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา	3,177.80	5,414.40	4,119.96	2,220.00
ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	2,601.60	4,272.00	3,291.48	2,535.00
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย	3,744.00	4,224.00	4,085.76	4,125.00
ค่ารักษาพยาบาล	1,886.40	3,408.00	2,914.32	1,800.00
ค่าพาหนะไปกลับภูมิภาคนาเดิม	4,142.40	3,720.00	3,662.88	1,230.63
ค่าบริการส่วนตัว	3,384.00	3,720.00	3,074.28	1,995.00
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	3,936.00	4,200.00	3,257.16	2,220.00
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	1,100.00	988.00	1,249.52	812.00
ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	8,017.60	8,744.00	7,642.86	5,500.00
รวม	45,837.80	49,610.40	47,098.22	33,987.63

จากตาราง 23 จะเห็นว่า ค่าใช้จ่ายประเภทค่าที่พักอาศัยและค่าอุปกรณ์การศึกษา นักศึกษาวิทยาลัยศรีปทุมชั้นปีที่ 3 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 4 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่าอาหารประจำวัน นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 3 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 2 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา ค่าบันเหิงและค่าพักนอนหย่อนใจ และค่ารักษาพยาบาล นักศึกษาชั้นปีที่ 2 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 1 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 4 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม นักศึกษาชั้นปีที่ 2 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 3 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 4 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่าบริการส่วนตัว ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา นักศึกษาชั้นปีที่ 2 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 3 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 4 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยศรีปทุม ชั้นปีที่ 2 เสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภทมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 1 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 4 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด

ตาราง 24 ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภทโดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา ของนักศึกษาวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ
 ชั้นปีที่ 1 ถึง ชั้นปีที่ 4

ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท	ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา (หน่วยเป็นบาท)			
	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
ค่าที่พักอาศัย	1,517.64	2,304.00	2,250.00	1,966.68
ค่าอาหารประจำวัน	10,217.64	11,168.04	9,801.84	11,466.72
ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา	3,681.12	5,012.04	4,622.76	4,566.72
ค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าที่พักผ่อนหย่อนใจ	3,723.48	3,624.00	3,147.24	2,169.32
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย	4,605.84	4,320.00	5,263.68	7,935.96
ค่ารักษาพยาบาล	1,387.08	2,625.96	1,750.92	2,919.96
ค่าพาหนะไปกลับภูมิภาคเขาเดิม	1,341.12	2,115.60	3,654.48	1,423.32
ค่าบริการส่วนตัว	3,416.52	2,826.00	2,978.16	4,233.36
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	3,935.28	3,704.04	3,681.72	3,266.64
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	1,173.52	1,346.66	1,168.18	1,782.24
ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	8,182.36	8,267.32	8,363.64	7,519.44
รวม	43,181.60	47,313.66	46,682.62	49,250.36

จากตาราง 24 จะเห็นว่า ค่าใช้จ่ายประเภทค่าที่พักอาศัยและค่าพาหนะ หรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา นักศึกษาวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 2 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่าอาหารประจำวันและค่าอุปกรณ์การศึกษา นักศึกษาชั้นปีที่ 4 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 1 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 3 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่านันทนาการและค่าพักผ่อนหย่อนใจ และค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 4 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม นักศึกษาชั้นปีที่ 4 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 1 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 2 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่ารักษาพยาบาล นักศึกษาชั้นปีที่ 4 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม นักศึกษาชั้นปีที่ 3 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 4 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่าบริการส่วนตัว นักศึกษาชั้นปีที่ 4 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 3 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 2 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด และสำหรับค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา นักศึกษาชั้นปีที่ 3 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 1 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 4 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 4 เสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภทมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด

ตาราง 25 ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภทโดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา ของนักศึกษาวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์
 ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4

ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท	ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา (หน่วยเป็นบาท)			
	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
ค่าที่พักอาศัย	2,400.00	9,900.00	4,200.00	1,500.00
ค่าอาหารประจำวัน	10,800.00	10,800.00	6,000.00	9,300.00
ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา	4,512.00	2,010.00	5,700.00	6,300.00
ค่าบันทึกและค่าพักนอนหย่อนใจ	6,240.00	1,980.00	5,400.00	8,100.00
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย	5,040.00	5,400.00	6,900.00	6,900.00
ค่ารักษาพยาบาล	1,560.00	1,350.00	6,000.00	2,700.00
ค่าพาหนะไปกลับภูมิจำเนาเดิม	1,920.00	7,200.00	4,800.00	2,700.00
ค่าบริการส่วนตัว	2,160.00	3,600.00	6,600.00	6,900.00
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	3,120.00	2,700.00	3,600.00	7,800.00
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	800.00	450.00	725.00	1,300.00
ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	8,280.00	8,210.00	7,650.00	8,050.00
รวม	46,832.00	53,600.00	57,575.00	61,550.00

จากตาราง 25 จะเห็นว่า ค่าใช้จ่ายประเภทค่าที่พักอาศัย นักศึกษา วิทยาลัยเอเซียอาคเนย์ ชั้นปีที่ 2 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 1 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 4 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่าอาหารประจำวัน นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 เสียค่าใช้จ่ายเท่ากันและมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 3 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่าพาหนะ หรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษาและค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด นักศึกษาชั้นปีที่ 4 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 1 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 2 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ และค่าอุปกรณ์การศึกษา นักศึกษาชั้นปีที่ 4 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 3 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 2 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม นักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 เสียค่าใช้จ่ายเท่ากันและมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่ารักษาพยาบาล นักศึกษาชั้นปีที่ 3 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 1 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 2 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม นักศึกษาชั้นปีที่ 2 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่าบริการส่วนตัว นักศึกษาชั้นปีที่ 4 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 2 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด และสำหรับค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 4 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 3 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์ ชั้นปีที่ 4 เสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภทมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 2 ส่วนนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด

7. การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท โดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับชั้น ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 26

ตาราง 26 ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภทโดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษา

เอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับชั้นปี

ค่า ใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท	ค่า ใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา (หน่วยเป็นบาท)			
	ชั้นปี 1	ชั้นปี 2	ชั้นปี 3	ชั้นปี 4
1. ค่าที่พักอาศัย	2,516.04	2,984.31	4,959.18	3,416.31
2. ค่าอาหารประจำวัน	7,422.75	7,376.89	7,805.79	6,173.19
3. ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา	3,195.09	2,869.83	3,912.39	3,801.96
4. ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	3,341.07	4,192.29	3,512.88	2,527.83
5. ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	4,255.83	4,109.31	3,835.71	3,038.94
6. ค่ารักษาพยาบาล	1,910.52	2,771.73	2,090.97	4,750.02
7. ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม	2,107.44	2,215.17	1,990.53	4,734.54
8. ค่าบริการส่วนตัว	2,897.91	2,413.17	2,480.58	2,395.35
9. ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	2,668.86	2,356.11	2,445.21	2,583.81
10. ค่าอุปกรณ์การศึกษา	1,497.36	1,332.44	1,370.60	1,088.38
11. ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	7,155.22	6,972.34	7,371.82	7,902.54
รวม	38,568.09	39,599.68	39,545.96	42,412.87

จากตาราง 26 จะเห็นว่าค่าใช้จ่ายประเภทที่พักอาศัย นักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ชั้นปีที่ 3 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 2 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่าอาหารประจำวัน นักศึกษาชั้นปีที่ 3 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 4 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา นักศึกษาชั้นปีที่ 3 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 1 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 2 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่าหนังสือและเครื่องนุ่งห่ม นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 4 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่ารักษาพยาบาล นักศึกษาชั้นปีที่ 4 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม นักศึกษาชั้นปีที่ 4 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 1 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 3 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่าบริการส่วนตัวและค่าอุปกรณ์การศึกษานักศึกษาชั้นปีที่ 1 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 2 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 4 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 3 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 2 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด และสำหรับค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา นักศึกษาชั้นปีที่ 4 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 1 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 2 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า นักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ชั้นปีที่ 4 เสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภทมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด

8. การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท โดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา
ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เรียนในแต่ละสถาบัน
จำแนกตามภูมิลำเนาเดิม ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 27 - 33

ตาราง 27 ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท โดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา ของนักศึกษา
วิทยาลัยการกำ จำแนกตามภูมิลำเนาเดิม

ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท	ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา (หน่วยเป็นบาท)	
	กรุงเทพมหานคร	ต่างจังหวัด
ค่าที่พักอาศัย	1,870.20	5,061.84
ค่าอาหารประจำวัน	9,664.20	10,714.32
ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา	4,647.36	4,557.24
ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	4,909.56	4,866.60
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	5,805.08	5,556.00
ค่ารักษาพยาบาล	1,978.20	2,716.32
ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม	414.72	3,815.76
ค่าบริการส่วนตัว	4,065.96	4,060.32
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	3,257.52	4,089.84
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	1,335.44	1,203.18
ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	7,326.52	7,201.56
รวม	45,272.76	53,842.98

จากตาราง 27 จะเห็นว่าค่าใช้จ่ายประเภทค่าที่พักอาศัย ค่าอาหารประจำวัน ค่ารักษาพยาบาล ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม และค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดของนักศึกษา วิทยาลัยการคำที่อยู่ในต่างจังหวัดมากกว่านักศึกษาที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนค่าใ้จ่ายอีก 6 ประเภท นักศึกษาที่อยู่ต่างจังหวัดเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่านักศึกษาที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยการคำที่อยู่ในเขต กรุงเทพมหานคร เสียค่าใช้จ่ายส่วนตั้ทั้ง 11 ประเภท น้อยกว่านักศึกษาที่อยู่ต่างจังหวัด

ตาราง 28 ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท โดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษาของนักศึกษา
วิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามภูมิลำเนาเดิม

ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท	ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา (หน่วยเป็นบาท)	
	กรุงเทพมหานคร	ต่างจังหวัด
ค่าที่พักอาศัย	1,247.28	4,936.44
ค่าอาหารประจำวัน	9,199.08	11,832.60
ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา	4,455.84	4,135.32
ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	4,937.40	3,829.08
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	5,289.24	5,411.52
การรักษาพยาบาล	1,935.96	2,231.76
ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม	437.28	3,107.76
ค่าบริการส่วนตัว	3,469.08	3,282.84
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	3,240.12	2,986.92
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	1,230.66	1,091.02
ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	7,260.10	7,436.96
รวม	42,702.04	50,282.22

จากตาราง 28 จะเห็นว่า ค่าใช้จ่ายประเภท ค่าที่พักอาศัย ค่าอาหาร ประจำวัน ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม ค่ารักษาพยาบาล ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยกรุงเทพที่อยู่ต่างจังหวัด มากกว่านักศึกษาที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนค่าใช้จ่ายอีก 5 ประเภท นักศึกษาที่อยู่ต่างจังหวัดเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่านักศึกษาที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยกรุงเทพที่อยู่ในเขต กรุงเทพมหานคร เสียค่าใช้จ่ายส่วนตั้ทั้ง 11 ประเภท น้อยกว่านักศึกษาที่อยู่ต่างจังหวัด

ตาราง 29 ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท โดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษาของนักศึกษา
วิทยาลัยเทคนิคสยาม จำแนกตามภูมิลำเนาเดิม

ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท	ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา (หน่วยเป็นบาท)	
	กรุงเทพมหานคร	ต่างจังหวัด
ค่าที่พักอาศัย	1,273.80	3,987.36
ค่าอาหารประจำวัน	8,604.96	9,812.64
ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา	2,801.40	3,409.92
ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	3,123.72	3,569.64
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	4,292.28	4,273.80
การรักษาพยาบาล	1,512.00	2,073.00
ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม	234.48	3,437.28
ค่าบริการส่วนตัว	3,627.72	2,898.96
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	3,289.80	3,887.76
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	1,185.24	1,270.36
ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	5,650.16	6,248.16
รวม	35,595.56	44,868.88

จากตาราง 29 จะเห็นว่า ค่าใช้จ่ายประเภทค่าที่พักอาศัย ค่าอาหารประจำวัน ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่ารักษาพยาบาล ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ค่าอุปกรณ์การศึกษา ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคสยามที่อยู่ต่างจังหวัด มากกว่านักศึกษาที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนค่าใช้จ่ายอีก 2 ประเภท นักศึกษาที่อยู่ต่างจังหวัดเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่านักศึกษาที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคสยามที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร เสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภท น้อยกว่านักศึกษาที่อยู่ต่างจังหวัด

ตาราง 30 ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท โดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษาของนักศึกษา
วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ จำแนกตามภูมิลำเนาเดิม

ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท	ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา (หน่วยเป็นบาท)	
	กรุงเทพมหานคร	ต่างจังหวัด
ค่าที่พักอาศัย	1,335.00	4,643.64
ค่าอาหารประจำวัน	8,565.48	9,845.52
ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา	4,787.16	5,134.68
ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	5,127.00	3,867.24
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	5,292.66	5,361.00
ค่ารักษาพยาบาล	3,951.84	3,123.96
ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม	784.32	5,438.76
ค่าบริการส่วนตัว	2,652.00	3,229.56
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	3,057.84	3,078.00
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	1,222.50	1,125.34
ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	6,396.54	7,342.72
รวม	43,172.28	52,190.42

จากตาราง 30 จะเห็นว่า ค่าใช้จ่ายประเภท ค่าที่พักอาศัย ค่าอาหารประจำวัน ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม ค่าบริการส่วนตัว ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา ของนักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่อยู่อ่ต่างจังหวัด มากกว่านักศึกษาที่อยู่อ่ในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนค่าใช้จ่ายอีก 3 ประเภท นักศึกษาที่อยู่อ่ต่างจังหวัดเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่าที่อยู่อ่ในเขตกรุงเทพมหานคร

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่อยู่อ่ในเขตกรุงเทพมหานคร เสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภท น้อยกว่านักศึกษาที่อยู่อ่ต่างจังหวัด

ตาราง 31 ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภทโดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษาของนักศึกษา
วิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามภูมิลำเนาเดิม

ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท	ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา (หน่วยเป็นบาท)	
	กรุงเทพมหานคร	ต่างจังหวัด
ค่าที่พักอาศัย	2,368.44	4,680.00
ค่าอาหารประจำวัน	6,821.04	8,949.96
ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา	5,178.96	3,678.00
ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	3,858.96	3,132.00
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	3,663.12	3,980.04
ค่ารักษาพยาบาล	2,804.16	2,616.00
ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม	1,869.48	4,335.00
ค่าบริการส่วนตัว	2,905.32	3,381.96
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	3,568.44	3,696.00
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	1,217.50	1,030.00
ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	7,810.52	7,919.00
รวม	42,065.94	47,397.96

จากตาราง 31 จะเห็นว่า ค่าใช้จ่ายประเภท ค่าที่พักอาศัย ค่าอาหาร ประจำวัน ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม ค่าบริการส่วนตัว ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยศรีปทุม ที่อยู่ต่างจังหวัด มากกว่านักศึกษาที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนค่าใช้จ่ายอีก 4 ประเภท นักศึกษาที่อยู่ต่างจังหวัดเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่านักศึกษาที่อยู่ในเขต กรุงเทพมหานคร

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยศรีปทุมที่อยู่ในเขต กรุงเทพมหานคร เสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภท น้อยกว่านักศึกษาที่อยู่ต่างจังหวัด

ตาราง 32 ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภทโดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษาของนักศึกษา
วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ จำแนกตามภูมิลำเนาเดิม

ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท	ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา (หน่วยเป็นบาท)	
	กรุงเทพมหานคร	ต่างจังหวัด
ค่าที่พักอาศัย	233.04	3,721.20
ค่าอาหารประจำวัน	9,888.48	11,351.52
ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา	4,223.04	4,611.96
ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	5,723.28	4,346.04
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	4,454.04	6,023.76
การรักษาพยาบาล	2,136.96	2,036.52
ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม	819.24	3,317.04
ค่าบริการส่วนตัว	3,722.28	2,867.28
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	4,848.48	2,965.44
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	1,162.30	1,184.62
ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	8,251.34	8,009.62
รวม	45,462.48	50,435.00

จากตาราง 32 จะเห็นว่า ค่าใช้จ่ายประเภท ค่าที่พักอาศัย ค่าอาหารประจำวัน ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม และค่าอุปกรณ์การศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ ที่อยู่ต่างจังหวัด มากกว่านักศึกษาที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนค่าใช้จ่ายอีก 5 ประเภท นักศึกษาที่อยู่ต่างจังหวัดเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่านักศึกษาที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร เสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภท น้อยกว่านักศึกษาที่อยู่ต่างจังหวัด

ตาราง 33 ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภทโดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษาของนักศึกษา
วิทยาลัยเอเซียอาคเนย์ จำแนกตามภูมิภาคนาเคิม

ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท	ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา (หน่วยเป็นบาท)	
	กรุงเทพมหานคร	ต่างจังหวัด
ค่าที่พักอาศัย	857.16	6,840.00
ค่าอาหารประจำวัน	9,600.00	9,120.00
ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา	4,765.68	4,524.00
ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	6,342.84	4,872.00
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	6,000.00	6,600.00
ค่ารักษาพยาบาล	2,314.32	3,180.00
ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม	342.84	6,600.00
ค่าบริการส่วนตัว	3,428.52	5,520.00
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	4,460.76	4,080.00
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	985.72	700.00
ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	8,285.72	7,904.00
รวม	47,383.56	59,940.00

จากตาราง 33 จะเห็นว่า ค่าใช้จ่ายประเภทค่าที่พักอาศัย ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม ค่ารักษาพยาบาล ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิมและค่าบริการส่วนตัวของนักศึกษาวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์ที่อยู่ต่างจังหวัด มากกว่านักศึกษาที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร ส่วนค่าใช้จ่ายอีก 6 ประเภท นักศึกษาที่อยู่ต่างจังหวัด เสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่านักศึกษาที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์ที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร เสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภท น้อยกว่านักศึกษาที่อยู่ต่างจังหวัด

9. การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท โดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามภูมิลำเนาเดิม ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 34

ตาราง 34 ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภทโดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษาของสถาบัน
อุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามภูมิลำเนาเดิม

ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท	ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา (หน่วยเป็นบาท)	
	กรุงเทพมหานคร	ต่างจังหวัด
ค่าที่พักอาศัย	3,589.29	4,996.53
ค่าอาหารประจำวัน	7,078.68	7,654.86
ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา	3,450.60	6,802.65
ค่าหนังสือและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	3,665.52	3,663.72
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	5,094.18	4,256.55
ค่ารักษาพยาบาล	1,951.38	4,863.06
ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม	2,330.19	4,824.72
ค่าบริการส่วนตัว	3,047.31	2,284.29
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	2,765.52	2,303.73
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	1,267.14	1,156.26
ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	7,261.98	7,041.66
รวม	42,647.58	49,848.03

จากตาราง 34 จะเห็นว่า ค่าใช้จ่ายประเภท ค่าที่พักอาศัย ค่าอาหาร ประจำวัน ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา ค่ารักษาพยาบาลและค่าพาหนะไปกลับ ภูมิลำเนาเดิมของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานครที่อยู่ต่างจังหวัด มากกว่านักศึกษาที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนค่าใช้จ่ายอีก 6 ประเภท นักศึกษาที่อยู่ต่างจังหวัดเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่านักศึกษาที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า นักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร เสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภท น้อยกว่านักศึกษาที่อยู่ต่างจังหวัด

10. การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท โดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เรียนในแต่ละสถาบัน จำแนกตามนักศึกษาที่เรียนในสาขาวิชาเดียวกันจากแต่ละสถาบัน ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 35 - 38

ตาราง 35 ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภทโดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา ของนักศึกษาที่เรียนสาขาการบัญชี
วิทยาลัยการการศึษา วิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตและวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์

ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท	ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา (หน่วยเป็นบาท)			
	วิทยาลัยการการศึษา	วิทยาลัยกรุงเทพ	วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	วิทยาลัยเอเซียอาคเนย์
ค่าที่พักอาศัย	3,515.04	3,111.12	2,872.20	4,376.52
ค่าอาหารประจำวัน	9,232.08	10,350.00	10,776.48	9,317.64
ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อ				
การศึกษา	3,920.40	3,747.36	5,751.36	4,623.48
ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	4,889.40	3,396.84	5,098.92	5,477.64
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	6,166.44	4,677.24	6,327.96	6,000.00
ค่ารักษาพยาบาล	2,145.24	2,122.68	4,184.40	2,823.48
ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม	2,334.72	1,872.00	5,044.20	4,023.48
ค่าบริการส่วนตัว	4,560.00	3,075.24	3,474.84	4,658.88
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	3,917.04	3,061.32	3,422.08	4,235.28
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	1,215.18	1,150.80	1,384.75	817.64
ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	6,949.16	7,180.12	7,247.60	8,061.18
รวม	47,904.70	43,744.72	55,595.79	54,415.22

จากตาราง 35 จะเห็นว่า ค่าใช้จ่ายประเภท ค่าที่พักอาศัย นักศึกษา
 ที่เรียนสาขาการบัญชี วิทยาลัยเอเซียอาคเนย์ เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือ
 นักศึกษาวิทยาลัยการค้าและกรุงเทพ ส่วนนักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เสียค่าใช้จ่าย
 น้อยที่สุด สำหรับค่าอาหารประจำวัน นักศึกษาที่เรียนสาขาการบัญชีวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาวิทยาลัยกรุงเทพและเอเซียอาคเนย์
 ส่วนนักศึกษาวิทยาลัยการค้า เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่าพาหนะหรือค่าเดินทาง
 เพื่อการศึกษาและค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม นักศึกษาที่เรียนสาขาการบัญชีวิทยาลัย
 ธุรกิจบัณฑิตเสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาวิทยาลัยการค้าและเอเซียอาคเนย์
 ส่วนนักศึกษาวิทยาลัยกรุงเทพเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่าน้ำดื่มและค่าพักผ่อน
 หย่อนใจ นักศึกษาที่เรียนสาขาการบัญชีวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด
 รองลงมาคือนักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตและการค้า ส่วนนักศึกษาวิทยาลัยกรุงเทพ
 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่ารักษาพยาบาลและค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม
 นักศึกษาที่สาขาการบัญชีวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตเสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือ
 นักศึกษาวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์และการค้า ส่วนนักศึกษาวิทยาลัยกรุงเทพเสียค่าใช้จ่าย
 น้อยที่สุด สำหรับค่าบริการส่วนตัวและค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด นักศึกษาที่เรียนสาขา
 การบัญชีวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือ นักศึกษาวิทยาลัย
 การค้าและธุรกิจบัณฑิต ส่วนนักศึกษาวิทยาลัยกรุงเทพเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด
 สำหรับค่าอุปกรณ์การศึกษา นักศึกษาที่เรียนสาขาการบัญชีวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาวิทยาลัยการค้าและกรุงเทพ ส่วนนักศึกษา
 วิทยาลัยเอเซียอาคเนย์เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด และสำหรับค่านำร่องและค่าธรรมเนียม
 การศึกษา นักศึกษาที่เรียนสาขาการบัญชีวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด
 รองลงมาคือนักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตและกรุงเทพ ส่วนนักศึกษาวิทยาลัยการค้า
 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า นักศึกษาที่เรียนสาขาการบัญชีวิทยาลัย
ธุรกิจบัณฑิตเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภทมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษา
วิทยาลัยเอเซียอาคเนย์และการค้า ส่วนนักศึกษาวิทยาลัยกรุงเทพเสียค่าใช้จ่าย
น้อยที่สุด

ตาราง 36 ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภทโดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษาของนักศึกษาที่เรียนสาขาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยกรุงเทพ
วิทยาลัยเทคนิคสยาม วิทยาลัยธุรกิจและวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ

ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท	ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา (หน่วยเป็นบาท)		
	วิทยาลัยกรุงเทพ	วิทยาลัยเทคนิคสยาม	วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตวิทยาลัย
ค่าที่พักอาศัย	3,400.20	3,002.04	4,132.20
ค่าอาหารประจำวัน	9,600.00	9,374.04	10,295.16
ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อ			
การศึกษา	3,320.64	3,188.88	3,688.68
ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	3,872.52	3,407.76	4,072.20
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	4,454.16	4,280.52	5,526.00
ค่ารักษาพยาบาล	2,187.48	1,869.24	2,173.32
ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม	1,468.20	2,274.24	3,147.36
ค่าบริการส่วนตัว	3,366.36	3,163.56	2,977.80
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	2,626.08	2,975.16	3,010.44
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	1,230.36	1,239.44	1,263.04
ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	7,659.06	6,031.00	6,647.96
รวม	43,185.06	40,805.88	47,034.16
			47,948.98

จากตาราง 36 จะเห็นว่า ค่าใช้จ่ายประเภทที่พักอาศัย นักศึกษาที่เรียน
 สาขาบริหารธุรกิจวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตเสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษา
 วิทยาลัยกรุงเทพและเทคนิคสยาม ส่วนนักศึกษาวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ
 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่าอาหารประจำวัน ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ
 นักศึกษาที่เรียนสาขาบริหารธุรกิจวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด
 รองลงมาคือนักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตและกรุงเทพ ส่วนนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคสยาม
 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา ค่าเสื้อผ้า
 และเครื่องนุ่งห่ม นักศึกษาที่เรียนสาขาบริหารธุรกิจวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตเสียค่าใช้จ่าย
 มากที่สุด รองลงมาคือวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจและกรุงเทพ ส่วนนักศึกษา
 วิทยาลัยเทคนิคสยามเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่ารักษาพยาบาล นักศึกษาที่เรียน
 สาขาบริหารธุรกิจวิทยาลัยกรุงเทพเสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษา
 วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตและอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ ส่วนนักศึกษาเทคนิคสยามเสียค่าใช้จ่าย
 น้อยที่สุด สำหรับค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาheimนักศึกษาที่เรียนสาขาบริหารธุรกิจ
 วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตเสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคสยาม
 และอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ ส่วนนักศึกษวิทยาลัยกรุงเทพเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด
 สำหรับค่าบริการส่วนตัว นักศึกษาที่เรียนสาขาบริหารธุรกิจวิทยาลัยกรุงเทพ เสียค่าใช้จ่าย
 มากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจและเทคนิคสยาม
 ส่วนนักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด
 นักศึกษาที่เรียนสาขาบริหารธุรกิจวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด
 รองลงมาคือนักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตและเทคนิคสยาม ส่วนนักศึกษาวิทยาลัย
 กรุงเทพเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับค่าอุปกรณ์การศึกษานักศึกษาที่เรียนสาขา
 บริหารธุรกิจวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตเสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษา
 วิทยาลัยเทคนิคสยามและกรุงเทพ ส่วนนักศึกษาวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ
 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด และสำหรับค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา นักศึกษา

ที่เรียนสาขบริหารธุรกิจวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจเสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมา
คือนักศึกษาวิทยาลัยกรุงเทพและธุรกิจบัณฑิต ส่วนนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคสยาม
เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด

เพื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า นักศึกษาที่เรียนสาขบริหารธุรกิจ
วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภทมากที่สุด รองลงมา
คือนักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตและกรุงเทพ ส่วนนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคสยาม
เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด

ตาราง 37 ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษาของนักศึกษา สาขาเศรษฐศาสตร์
วิทยาลัยการค้าและวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท	ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา (หน่วยเป็นบาท)	
	วิทยาลัยการค้า	วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
ค่าที่พักอาศัย	3,521.88	3,533.76
ค่าอาหารประจำวัน	11,171.88	8,595.60
ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา	5,215.56	5,253.96
ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	4,885.20	4,265.16
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	5,189.16	4,972.92
ค่ารักษาพยาบาล	2,571.60	2,015.16
ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม	2,009.16	2,418.24
ค่าบริการส่วนตัว	3,570.84	2,688.48
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	3,459.84	2,840.88
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	1,318.60	853.48
ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	7,571.90	6,910.44
รวม	50,485.62	44,348.08

จากตาราง 37 จะเห็นว่า ค่าใช้จ่ายประเภทค่าที่พักอาศัย ค่าพาหนะ หรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษาและค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิมของนักศึกษาที่เรียน สาขาเศรษฐศาสตร์วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ มากกว่านักศึกษาวิทยาลัยการค้า ส่วน ค่าใช้จ่ายอีก 8 ประเภทที่วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์เสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่านักศึกษาวิทยาลัยการค้า

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า นักศึกษาที่เรียนสาขาเศรษฐศาสตร์ วิทยาลัยการค้าเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภทมากกว่านักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ตาราง 38 ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษาของนักศึกษาสาขานิติศาสตร์
วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์และวิทยาลัยศรีปทุม

ค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท	ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษา (หน่วยเป็นบาท)	
	วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	วิทยาลัยศรีปทุม
ค่าที่พักอาศัย	3,874.68	4,124.04
ค่าอาหารประจำวัน	7,800.60	8,437.92
ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา	5,482.08	4,038.96
ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	3,502.68	3,306.84
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	4,359.84	3,903.84
ค่ารักษาพยาบาล	3,553.12	3,632.44
ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม	3,742.08	5,487.48
ค่าบริการส่วนตัว	3,267.36	3,041.04
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	2,987.40	3,665.28
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	1,115.78	1,075.18
ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา ✓	7,306.74	7,892.92
รวม	48,992.36	48,605.94

จากตาราง 38 จะเห็นว่าค่าใช้จ่ายประเภท ค่าที่พักอาศัย ค่าอาหาร ประจำวัน ค่ารักษาพยาบาล ค่าพาหนะไปกลับภูมิภาคเนาเดิม ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษาของนักศึกษาที่เรียนสาขานิติศาสตร์วิทยาลัยศรีปทุม มากกว่านักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตฯ ส่วนค่าใช้จ่ายอีก 5 ประเภทนักศึกษาวิทยาลัยศรีปทุม เสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่านักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตฯ

เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า นักศึกษาที่เรียนสาขานิติศาสตร์วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตฯ เสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภทมากกว่านักศึกษาวิทยาลัยศรีปทุม

11. เปรียบเทียบปัญหาทางการเงินระหว่างนักศึกษาที่เรียนในสถาบัน
อุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 39 - 40

จากตาราง 39 จะเห็นว่านักศึกษาที่เรียนในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต่างกันมีปัญหาทางการเงินทั้ง 11 ประเภทและโดยส่วนรวมทุกประเภทแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เพื่อที่จะทราบว่านักศึกษาที่เรียนในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต่างกัน คุใดบ้างที่มีปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมทั้ง 11 ประเภทต่างกัน ผู้วิจัยได้นำค่าคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมทั้ง 11 ประเภทของนักศึกษามาทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธี q - statistic. ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 40

ตาราง 40 ผลการวิเคราะห์ค่า q-statistic คะแนนแบบเฉลี่ยระหว่างการเงินโดยส่วนรวมทั้ง 11 ประเภทของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชน ในเขต กรุงเทพมหานคร จากแบบสอบถามเป็นรายตัว

	วิทยาลัย กรุงเทพ	วิทยาลัย การค้า	วิทยาลัย อัสสัมชัญ	วิทยาลัย เอเซียอาคเนย์	วิทยาลัย เทคโนโลยีสยาม	วิทยาลัย ธุรกิจพิเศษ	วิทยาลัย ศรีปทุม
คะแนนเฉลี่ย	39 3806	45 8028	47 5538	53 9412	59 1452	59 6307	75 0126
วิทยาลัยกรุงเทพ	39 3806	6 4220	8 2730	14 5604	19.7644	20 2499	35 6318
วิทยาลัยการค้า	45 8028	-	1.8510	8.8584	13 3424	13 8279	29 2098
วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	47 6538	-	-	6 2874	11 4914	11.5769	27 3588
วิทยาลัยเอเซียอาคเนย์	53 9412	-	-	-	5 2040	5 6895	21 0714
วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม	59 1452	-	-	-	-	0 4855	15.8674
วิทยาลัยธุรกิจพิเศษ	59 6307	-	-	-	-	-	15 3819
วิทยาลัยศรีปทุม	75 0126	-	-	-	-	-	-

จากตาราง 40 จะเห็นว่านักศึกษาที่เรียนในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่ต่างกัน มีอยู่ 15 คู่ที่มีปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมทั้ง 11 ประเภทแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ นักศึกษาวิทยาลัยกรุงเทพกับวิทยาลัยการค้า วิทยาลัยกรุงเทพกับวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ วิทยาลัยกรุงเทพกับวิทยาลัย เอเซียอาคเนย์ วิทยาลัยกรุงเทพกับวิทยาลัยเทคนิคสยาม วิทยาลัยกรุงเทพกับวิทยาลัย ธุรกิจบัณฑิตย์ วิทยาลัยกรุงเทพกับวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาลัยการค้ากับวิทยาลัยเทคนิคสยาม วิทยาลัยการค้ากับวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ วิทยาลัยการค้ากับวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาลัย อัสสัมชัญบริหารธุรกิจกับวิทยาลัยเทคนิคสยาม วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจกับ วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจกับวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาลัย เอเซียอาคเนย์กับวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาลัยเทคนิคสยามกับวิทยาลัยศรีปทุมและวิทยาลัย ธุรกิจบัณฑิตย์กับวิทยาลัยศรีปทุม สำหรับนักศึกษาที่เรียนในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน คู่อื่น ๆ มีปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมทั้ง 11 ประเภท แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ทางสถิติ และเมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยแล้ว ปรากฏว่านักศึกษาวิทยาลัยกรุงเทพ มีค่าคะแนนปัญหาทางการเงินต่ำสุด ในทางตรงกันข้ามนักศึกษาวิทยาลัยศรีปทุม มีค่าคะแนนปัญหาทางการเงินสูงสุด

12. เปรียบเทียบปัญหาทางการเงินของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่เรียนในแต่ละสถาบัน จำแนกตามสาขาวิชา ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 41 - 44

ตาราง 41 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินระหว่างนักศึกษาวิทยาลัยการศาที่เรียนสาขาการบัญชี
กับสาขาเศรษฐศาสตร์

ปัญหาทางการเงิน 11 ประเภท	สาขาการบัญชี		สาขาเศรษฐศาสตร์		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ค่าที่พักอาศัย	2.1415	2.7271	1.5701	2.2450	2.790
ค่าอาหารประจำวัน	5.9340	2.0108	5.4486	2.3721	2.592
ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา	4.8491	2.6683	4.4112	2.5026	1.526
ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	4.2170	2.0048	3.8318	2.0944	1.880
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	4.1132	1.7691	3.9907	2.0257	0.221
ค่ารักษาพยาบาล	3.0994	0.3010	2.5842	0.2498	4.023
ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม	3.3019	3.7801	2.4206	3.0064	3.550
ค่าบริการส่วนตัว	4.7358	1.8787	3.8505	1.8057	12.297**
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	4.4528	2.0290	4.1308	1.9767	1.376
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	4.8302	1.8947	4.7103	1.6655	0.241
ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	6.7736	3.6102	4.9346	3.5958	13.872**
รวม	49.2358	16.7993	42.4019	14.9293	8.852**

จากตาราง 41 จะเห็นว่านักศึกษาวิทยาลัยการคำที่เรียนสาขาการบัญชี
กับสาขาเศรษฐศาสตร์ มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .01 ในประเภทค่าบริการส่วนตัวและประเภทค่าบำรุงและค่าธรรมเนียม
การศึกษา ส่วนประเภทอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณา
โดยส่วนรวมทุกประเภทนักศึกษาวิทยาลัยการคำทั้ง 2 กลุ่ม มีปัญหาทางการเงิน
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้วย

ตาราง 42 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินของนักศึกษาวิทยาลัยกรุงเทพที่เรียนสาขาการบัญชี
สาขาบริหารธุรกิจและสาขานิเทศศาสตร์

ปัญหาทางการเงิน 11 ประเภท	สาขาการบัญชี		สาขาบริหารธุรกิจ		สาขานิเทศศาสตร์		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ค่าที่พักอาศัย	1.3182	2.0708	1.4235	2.0141	1.1395	2.0127	2.064
ค่าอาหารประจำวัน	4.7045	2.3102	5.0235	2.1268	5.2791	2.3597	1.967
ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา	4.3182	2.8669	3.7882	2.2312	3.7674	2.5376	1.073
ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	3.6250	2.0528	3.5059	2.1910	3.4884	2.1351	0.087
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	3.7045	1.9544	3.5765	1.9723	3.8140	1.9312	0.462
ค่ารักษาพยาบาล	2.8750	3.0050	2.7765	2.2854	3.1047	2.7951	0.272
ค่าพาหนะไปกลับหมู่บ้านเดิม	2.6023	3.0382	2.1294	2.7115	2.1047	2.8739	1.105
ค่าบริการสวนทั่ว	3.6023	1.9030	3.7647	1.8299	3.6977	1.9648	0.265
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	3.8636	2.3886	4.3765	1.9699	3.5930	2.0081	2.257
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	3.9886	1.9505	4.7294	1.6575	4.5000	1.8582	2.746
ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	4.3372	3.8885	4.6235	3.1395	4.8182	3.2994	0.288
รวม	39.7176	11.8659	39.7176	11.8656	38.8256	14.5514	0.456

จากตาราง 42 จะเห็นว่านักศึกษาวิทยาลัยกรุงเทพที่เรียนสาขาการบัญชี สาขาบริหารธุรกิจและสาขานิเทศศาสตร์มีปัญหาทางการเงินทั้ง 11 ประเภท และโดยส่วนรวมทุกประเภทแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 43 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายได้ การเงินของนักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่เรียนสาขาการบัญชี สาขาบริหารธุรกิจ สาขาเศรษฐศาสตร์ และสาขาวิศวกรรม

ข้อมูลทางการเงิน 11 ประเภท	สาขาการบัญชี		สาขาบริหารธุรกิจ		สาขาเศรษฐศาสตร์		สาขาวิศวกรรม		t
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	
ค่าหักอาสัย	2.6957	3.2446	2.8043	2.8469	2.4348	2.8492	3.2632	3.3966	0.517
ค่าอาหารประจำวัน	7.0000	2.4129	6.3696	2.1544	6.2391	2.5314	7.5000	2.5013	2.468*
ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษ	5.9783	2.6959	5.6304	2.3510	6.1739	2.5413	7.4737	2.6070	4.011**
ค่ามันเิงและค่าที่พักแอมอบใจ	4.9783	2.1028	4.9565	2.1287	4.4130	1.8083	4.9737	2.2238	0.823
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	4.7391	2.1851	4.7391	1.8431	5.1087	1.9000	5.0000	1.6765	0.430
ค่ารักษาพยาบาล	5.4783	3.4237	4.1957	3.3040	4.0565	3.1620	6.6053	3.3747	3.912**
ค่าพาหนะไปกลับภูมิลานาเดิม	4.8261	3.7612	4.3261	3.5027	4.2391	4.0232	6.4211	3.4298	3.007*
ค่าบริการส่วนตัว	5.0217	1.7190	4.7609	1.9458	4.9565	2.0106	5.5263	2.2389	1.103
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	5.1739	2.1008	4.7609	2.0783	5.1739	2.1736	5.8421	1.9525	1.188
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	5.3696	1.8422	5.3913	1.8194	5.3696	1.9591	5.8158	1.9570	0.533
ค่าบำรุงและค่าซ่อมแซมเป็นการศึกษา	8.0652	3.4731	6.9565	3.7769	8.7826	3.9209	9.4737	3.9982	3.448**
รวม	59.3261	19.2262	54.8913	17.9384	57.8476	16.4661	67.8947	19.8017	3.553**

จากตาราง 43 จะเห็นว่านักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่เรียนสาขาการบัญชี สาขาบริหารธุรกิจ สาขาเศรษฐศาสตร์และสาขานิติศาสตร์ มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในประเภทค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา การรักษายาบาลและประเภทค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา และที่ระดับ .05 ในประเภทค่าอาหารประจำวันและค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม ส่วนประเภทอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติและเมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมทุกประเภทของ นักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตทั้ง 4 กลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ควย

เพื่อที่จะทราบว่านักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่เรียนสาขาวิชาต่างกัน คู่ใดบ้างที่มีปัญหาทางการเงินทั้ง 11 ประเภทต่างกัน ผู้วิจัยได้นำค่าคะแนนเฉลี่ย ปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมทั้ง 11 ประเภทของนักศึกษามาทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธี α -statistic ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 44

ตาราง 44 ผลการวิเคราะห์ q-statistic คะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมทั้ง 11 ประเภท
ของนักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต จำแนกตามสาขาวิชาเป็นรายกลุ่ม

	สาขาบริหารธุรกิจ				สาขานิติศาสตร์
	คะแนนเฉลี่ย	54 8913	57.8478	59.3261	
สาขาบริหารธุรกิจ	54.8913	-	2.9565	4.4348	13.0034*
สาขาเศรษฐศาสตร์	57.8478		-	1.4783	57.8478
สาขากฎหมาย	59.3261			-	8.5686*
สาขานิติศาสตร์	67.8947				-

จากตาราง 44 จะเห็นว่านักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่เรียนสาขาบริหารธุรกิจกับสาขานิติศาสตร์
สาขาเศรษฐศาสตร์กับสาขานิติศาสตร์และสาขากฎหมายได้ธุรกิจบัณฑิต มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่เรียนสาขาวิชาอื่น ๆ มีปัญหาทางการเงิน
โดยส่วนรวมทั้ง 11 ประเภทแตกต่างกันอย่างไม่นัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยแล้ว ปรากฏว่า
นักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตสาขาบริหารธุรกิจ มีค่าคะแนนปัญหาทางการเงินต่ำสุด ในทางตรงกันข้าม นักศึกษา
สาขานิติศาสตร์มีค่าคะแนนปัญหาทางการเงินสูงสุด

13. เปรียบเทียบปัญหาทางการเงินของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสาขาวิชา ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 45 - 46

ตาราง 45 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยเงินลงทุนทางการเงินของนักศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร จากตามสาขาวิชา

ปัญหาทางการเงิน 11 ประเภท	สาขาการบัญชี		สาขาบริหารธุรกิจ		สาขาเศรษฐศาสตร์		สาขาปกครอง		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ค่าที่พักอาศัย	2 0117	2 6991	2 0217	2 5667	1 8571	2 4798	3 7949	3 4103	15 180 ^{**}
ค่าอาหารประจำวัน	5 7588	2 4439	6 1159	2 2691	5 7078	2 4466	7 9316	2 2884	22 815 ^{**}
ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา	4 8755	2 8885	5 3019	2 7464	4 9481	2 6266	7 7607	2 3984	33 119 ^{**}
ค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าที่พักผ่อนหย่อนใจ	4 1440	2 1173	4 4662	2 1511	4 0065	2 0179	5 4786	1 9546	14 031 ^{**}
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย	4 0973	1 9770	4 3720	1 9526	4 3117	2 0501	5 4017	1 6560	11 332 ^{**}
ค่ารักษาพยาบาล	3 9183	3 3385	3 8478	3 0076	3 6623	2 8793	6 9829	3 1044	29 776 ^{**}
ค่าพาหนะไปกลับนิมิตาเนาเคม	3 4026	3 6732	3 5072	3 4965	2 9870	3 4318	6 6154	3 5082	27 256 ^{**}
ค่าบริการส่วนตัว	4 3969	1 9976	4 7464	1 9685	4 1883	1 9260	6 0427	1 7878	23 538 ^{**}
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	4 3735	2 2362	4 9251	1 9736	4 4286	2 0890	6 0171	1 7713	22 040 ^{**}
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	4 6848	1 9500	5 2005	1 8558	4 9156	1 7747	6 2479	1 6913	17 429 ^{**}
ค่าบำรุงและค่าซ่อมแซมเป็นการศึกษา	6 3230	3 8110	7 2923	3 7531	6 0844	4 0744	10 4274	3 0465	40 140 ^{**}
รวม	47 9524	19 2693	51 7971	17 1886	47 0974	17 4733	72 7009	16 4794	59 252 ^{**}

จากตาราง 45 จะเห็นว่านักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขต กรุงเทพมหานครที่เรียนในสาขาวิชาต่างกัันมีปัญหาทางการเงินทั้ง 11 ประเภท และโดยส่วนรวมทุกประเภทแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เพื่อที่จะทราบว่านักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เรียนในสาขาวิชาต่างกััน ใดบ้างที่มีปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมทั้ง 11 ประเภทต่างกััน ผู้วิจัยได้นำค่า คะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมทั้ง 11 ประเภทของนักศึกษามาทดสอบ เป็นรายคู่ โดยใช้ q -statistic ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 46

ตาราง 46 ผลการวิเคราะห์ค่า q-test static คะแนนเฉลี่ยรายสาขา การเงินโดยส่วนรวมทั้ง 11 ประเภทของนักศึกษา
สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสาขาวิชาเป็นรายคู่

	สาขาแพทยศาสตร์	สาขาเศรษฐศาสตร์	สาขากฎหมาย	สาขาบริหารธุรกิจ	สาขานิเทศศาสตร์
คะแนนเฉลี่ย	38.8256	47.0974	47.9922	51.7971	72.7009
สาขาแพทยศาสตร์	38.8256	-	8.2718 [*]	12.9715 [*]	33.8753 ^{**}
สาขาเศรษฐศาสตร์	47.0974	-	0.8948	4.6997 [*]	25.6035 ^{**}
สาขากฎหมาย	47.9922	-	-	3.8049 ^{**}	24.7087 ^{**}
สาขาบริหารธุรกิจ	51.7971	-	-	-	10.9038 ^{**}
สาขานิเทศศาสตร์	72.7009	-	-	-	-

จากตาราง 46 จะเห็นว่านักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขต กรุงเทพมหานคร ที่เรียนสาขาวิชาที่ต่างกัน มีอยู่ 9 คู่ ที่มีปัญหาทางการเงิน โดยส่วนรวมทั้ง 11 ประเภท แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ นักศึกษาสาขานิเทศศาสตร์กับสาขาเศรษฐศาสตร์ สาขานิเทศศาสตร์กับสาขาการบัญชี สาขานิเทศศาสตร์กับสาขาบริหารธุรกิจ สาขานิเทศศาสตร์กับสาขานิติศาสตร์ สาขาเศรษฐศาสตร์กับสาขาบริหารธุรกิจ สาขาเศรษฐศาสตร์กับสาขานิติศาสตร์ สาขาการบัญชีกับสาขาบริหารธุรกิจ สาขาการบัญชีกับสาขานิติศาสตร์และสาขาบริหารธุรกิจกับสาขานิติศาสตร์ สำหรับนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เรียนสาขาวิชาคู่อื่น ๆ มีปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมทั้ง 11 ประเภทแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยแล้ว ปรากฏว่านักศึกษาอุดมศึกษาเอกชนที่เรียนสาขานิเทศศาสตร์มีค่าคะแนนปัญหาทางการเงินต่ำสุด ในทางตรงกันข้าม นักศึกษาสาขานิติศาสตร์มีค่าคะแนนปัญหาทางการเงินสูงสุด

14. เปรียบเทียบปัญหาทางการเงินของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เรียนในแต่ละสถาบัน จำแนกตามเพศ ปรากฏผลดังแสดงใน
ตาราง 47 - 53

ตาราง 47 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินของนักศึกษาวิทยาลัยการค้า
จำแนกตามเพศ

ปัญหาทางการเงิน 11 ประเภท	ชาย		หญิง		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ค่าที่พักอาศัย	1.7419	2.404	1.9417	2.591	-0.58
ค่าอาหารประจำวัน	5.3333	2.429	5.9667	1.987	-2.09
ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา	4.3978	2.794	4.8083	2.416	-1.15
ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	3.8387	2.168	4.1667	1.959	-1.16
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	3.9892	2.047	4.1000	1.756	-0.42
ค่ารักษาพยาบาล	3.6344	2.765	3.3833	2.960	0.63
ค่าพาหนะไปกลับภูมิลานาเดิม	2.8495	3.365	2.8667	3.500	-0.04
ค่าบริการส่วนตัว	4.0860	2.004	4.4500	1.791	-1.40
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	4.3871	2.027	4.2167	1.992	-0.61
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	4.7742	1.776	4.7667	1.790	0.03
ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	5.7634	3.702	5.9167	3.732	-0.30
รวม	44.7957	16.911	46.5833	15.683	-0.80

จากตาราง 47 จะเห็นว่านักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงวิทยาลัยการค้า มีปัญหา
ทางการเงินทั้ง 11 ประเภท และโดยส่วนรวมทุกประเภทแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
ทางสถิติ

ตาราง 48 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินของนักศึกษาวิทยาลัยกรุงเทพ
จำแนกตามเพศ

ปัญหาทางการเงิน 11 ประเภท	ชาย		หญิง		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ค่าที่พักอาศัย	1.3663	2.043	1.2767	2.053	0.34
ค่าอาหารประจำวัน	5.2178	2.625	4.8868	2.031	1.14
ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา	4.1386	2.950	3.8616	2.288	0.85
ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	3.6139	2.135	3.4969	2.107	0.43
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	4.0000	1.903	3.4969	1.955	0.155
ค่ารักษาพยาบาล	2.8515	2.685	2.9689	2.725	-0.34
ค่าพาหนะไปกลับภูมิลานาเดิม	2.1188	2.801	2.4088	2.934	-0.79
ค่าบริการส่วนตัว	3.8911	1.901	3.5660	1.881	1.35
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	4.2574	2.166	3.7296	2.119	1.94
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	4.5248	1.842	4.3333	1.851	0.81
ค่าจ้างและค่าธรรมเนียมการศึกษา	4.5545	3.526	4.4226	3.401	-0.16
รวม	40.5347	15.345	38.6478	13.529	1.04

จากตาราง 48 จะเห็นว่านักศึกษายชายกับนักศึกษาหญิงวิทยาลัยกรุงเทพ มีปัญหาทางการเงินทั้ง 11 ประเภท และโดยเฉลี่ยรวมทุกประเภทแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 49 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินของนักศึกษาวิทยาลัย
เทคนิคสยาม จาแนกตามเพศ

ปัญหาทางการเงิน 11 ประเภท	ชาย		หญิง		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ค่าที่พักอาศัย	2.7215	2.952	2.4400	2.731	0.66
ค่าอาหารประจำวัน	6.8481	2.076	6.4800	1.936	1.22
ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา	5.7089	2.699	6.2700	2.856	-1.34
ค่ามันเทิ่งและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	5.4557	1.887	4.5300	1.696	1.45
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	4.5945	1.918	4.8600	1.658	-0.99
ค่ารักษาพยาบาล	4.5443	3.117	4.5600	3.125	-0.03
ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม	4.2911	3.830	4.3900	3.768	-0.17
ค่าบริการส่วนตัว	5.6835	1.773	5.4100	1.700	1.05
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	5.5316	1.796	5.0800	1.704	1.72
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	5.7595	1.869	5.4300	1.799	1.20
ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	8.7595	3.729	9.1000	2.925	-0.68
รวม	59.8987	17.432	58.5500	13.587	0.58

จากตาราง 49 จะเห็นว่านักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงวิทยาลัยเทคนิคสยาม
มีปัญหาทางการเงิน 11 ประเภท และโดยส่วนรวมทุกประเภทแตกต่างกันอย่างไม่มีนัย
สำคัญทางสถิติ

ตาราง 50 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินของนักศึกษาวิทยาลัย
ธุรกิจบัณฑิตย์ จำแนกตามเพศ

ปัญหาทางการเงิน 11 ประเภท	ชาย		หญิง		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ค่าที่พักอาศัย	2.7632	3.076	2.7900	3.076	-0.06
ค่าอาหารประจำวัน	6.5132	2.774	6.9200	2.145	-1.10
ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา	5.8158	2.832	6.6000	2.395	-1.99
ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	4.6842	2.054	4.9300	2.071	-0.78
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	4.8289	1.907	4.9400	1.922	-0.38
ค่ารักษาพยาบาล	4.7632	3.452	5.6200	3.284	-1.68
ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม	4.8026	3.735	4.9500	3.799	-0.26
ค่าบริการส่วนตัว	5.0789	1.889	5.0200	2.050	0.20
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	5.3553	2.057	5.1000	2.134	0.80
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	5.2632	1.948	5.6300	1.829	-1.28
ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	7.9211	4.006	8.5300	3.756	-1.04
รวม	57.7895	20.627	61.0307	18.087	-1.11

จากตาราง 50 จะเห็นว่านักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
มีปัญหาทางการเงินทั้ง 11 ประเภท และโดยส่วนรวมทุกประเภทแตกต่างกันอย่างไม่มี
นัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 51 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินของนักศึกษาวิทยาลัย
ศรีปทุม จาแนกตามเพศ

ปัญหาทางการเงิน 11 ประเภท	ชาย		หญิง		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ค่าที่พักอาศัย	4.2857	3.486	3.8636	3.373	0.54
ค่าอาหารประจำวัน	7.8000	2.220	8.4091	2.106	-1.25
ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา	7.5714	2.417	8.1591	2.188	-1.13
ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	5.5143	1.884	5.8864	1.687	-0.92
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	5.2571	1.358	5.8636	1.773	-1.67
ค่ารักษาพยาบาล	6.7143	3.168	7.5227	2.889	-1.18
ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม	6.8857	3.123	6.5682	3.908	0.39
ค่าบริการส่วนตัว	6.2000	1.491	6.3636	1.480	-0.49
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	6.0286	1.757	6.1591	1.642	-0.34
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	6.2000	1.584	6.6591	1.446	-1.34
ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	10.6571	2.473	11.0682	2.276	-0.77
รวม	73.1143	15.994	76.5227	12.548	-1.06

จากตาราง 51 จะเห็นว่านักศึกษาชายมีนักศึกษาหญิงวิทยาลัยศรีปทุม
มีปัญหาทางการเงินทั้ง 11 ประเภท และโดยส่วนรวมทุกประเภทแตกต่างกันอย่าง
ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 52 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินของนักศึกษาวิทยาลัย
อัสสัมชัญบริหารธุรกิจ จำแนกตามเพศ

ปัญหาทางการเงิน 11 ประเภท	ชาย		หญิง		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ค่าที่พักอาศัย	1.9348	2.471	0.6724	1.330	3.33 ^{**}
ค่าอาหารประจำวัน	6.1522	2.607	5.8621	2.495	0.58
ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา	5.7826	3.069	4.6552	2.321	2.13 [*]
ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	4.8696	2.464	3.7069	2.136	2.58 [*]
เสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	4.7609	1.946	3.7931	2.101	2.41 [*]
การรักษาพยาบาล	4.2391	2.990	2.6552	2.599	2.89 ^{**}
ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม	3.5435	3.456	2.2586	2.593	2.17 [*]
ค่าบริการส่วนตัว	4.7391	1.914	3.7586	1.876	2.62 ^{**}
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	5.3696	2.143	4.4138	2.136	2.26 [*]
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	5.4130	2.125	4.4138	1.665	2.69 ^{**}
ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	7.5435	4.092	6.1552	2.895	2.02 [*]
รวม	54.3478	18.435	42.3448	13.494	3.83 ^{**}

จากตาราง 52 จะเห็นว่านักศึกษายากับนักศึกษาหญิงวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหาร
ธุรกิจมีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในประเภท
ค่าที่พักอาศัย ค่ารักษาพยาบาล ค่าบริการส่วนตัว และค่าอุปกรณ์การศึกษา และ
ที่ระดับ .05 ในด้านค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ

ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม ค่าพาหนะไปกลับภูมิลานาเดิม ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด และ
 ประเภทบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา สำหรับค่าอาหารประจำวัน นักศึกษา
 วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจทั้ง 2 กลุ่ม มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างไม่มีนัย
 สำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมทุกประเภทนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่มมีปัญหาทาง
 การเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้วย

ตาราง 53 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินของนักศึกษาวิทยาลัย
เอเซียอาคเนย์ จำแนกตามเพศ

ปัญหาทางการเงิน 11 ประเภท	ชาย		หญิง		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ค่าที่พักอาศัย	2.8750	3.271	3.0000	3.202	-0.08
ค่าอาหารประจำวัน	6.7500	3.012	6.7778	3.962	-0.02
ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา	3.8750	3.314	5.8889	4.595	-1.02
ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	4.5000	2.619	3.7778	2.587	0.57
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	4.0000	2.390	4.5556	2.506	-0.47
ค่ารักษาพยาบาล	5.6250	3.926	5.0000	4.770	0.29
ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม	4.0000	5.555	4.7778	3.993	-0.33
ค่าบริการส่วนตัว	4.8750	2.532	4.5556	2.963	0.24
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	5.0000	3.024	3.7778	1.922	1.01
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	5.3750	1.188	5.6667	1.732	-0.40
ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	6.0000	4.957	7.1111	6.333	-0.40
รวม	52.8750	27.493	54.8889	31.147	-0.14

จากตาราง 53 จะเห็นว่านักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์
มีปัญหาทางการเงิน 11 ประเภท และโดยส่วนรวมทุกประเภทแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
ทางสถิติ

15. เปรียบเทียบปัญหาทางการเงินของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 54

ตาราง 54 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินของนักศึกษาสถาบัน
อุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ

ปัญหาทางการเงิน 11 ประเภท	ชาย		หญิง		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ค่าที่พักอาศัย	2.2534	2.787	2.0254	2.683	1.33
ค่าอาหารประจำวัน	6.0936	2.610	6.1085	2.323	-0.10
ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา	5.2100	2.990	5.3559	2.790	-0.80
ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	4.4795	2.224	4.2542	2.095	1.66
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	4.4292	1.957	4.3169	1.996	0.90
ค่ารักษาพยาบาล	4.1598	3.177	4.1119	3.280	0.23
ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม	3.6963	3.674	3.6000	3.653	0.42
ค่าบริการส่วนตัว	4.7534	2.027	4.5475	2.035	1.61
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	4.9772	2.117	4.5390	2.111	1.29
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	5.1712	1.920	5.0288	1.900	1.18
ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	6.9817	4.134	6.9763	3.959	0.02
รวม	52.2055	20.078	50.8644	18.849	1.10

จากตาราง 54 จะเห็นว่านักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
ในเขตกรุงเทพมหานคร มีปัญหาทางการเงินทั้ง 11 ประเภท และโดยส่วนรวมทุกประเภท
แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

16. เปรียบเทียบปัญหาทางการเงินของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
ในเขตกรุงเทพมหานครที่เรียนในแต่ละสถาบัน จำแนกตามระดับชั้น ปรากฏผล
ดังแสดงในตาราง 55 - 65

ตาราง 55 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินของนักศึกษาวิทยาลัยการค้า จามจุจวิทยา

ปัญหาทางการเงิน 11 ประเภท	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3		อันดับที่ 4		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ค่าที่พักอาศัย	1 9706	2 4675	1 2633	2 1947	2 0222	2 3596	2 3250	3 0583	1 638
ค่าอาหารประจำวัน	5 6765	1 9351	6 0333	2 5242	4 9111	1 9048	6 0750	2 3026	2 528*
ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา	4 7059	2 5862	3 9000	2 9670	4.9556	2 2759	5 2250	2 2759	2 608
ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	3 6235	1 7530	3 7167	2.2101	3 9778	1 8524	4 8750	2 2336	3 044*
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย	4 4559	1 7571	3 4833	1 9872	3 9556	1 8944	4 3250	1 8451	3 232*
ค่ารักษาพยาบาล	3 7500	2 7119	3 2667	3.1669	3.2667	2 6833	3 6500	2 9400	0 435
ค่าพาหนะไปกลับมหาวิทยาลัย	3 2353	3 5413	2 6833	3 5486	3 0889	3 0735	2 2250	3 4751	0 844
ค่าวิธีการส่วนตัว	4 6735	1 7315	4 1333	2 1587	3 8222	1 7094	4 4000	1 8369	2 079
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	4.0265	1 8229	4 0167	2 2511	3 7333	1 8878	4 2500	1 8081	3 980**
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	5 1029	1 7289	4 9833	1 7222	3 9333	1 9235	4 8250	1 5340	4 433**
ค่าบำรุงและค่าซ่อมแซมการศึกษา	6.4706	3 4053	5 1333	4 2882	5 4222	3 2578	6 3500	3 6343	1 843
รวม	48.7941	14 4775	42 6333	19 7398	43 0889	13 7242	48 5250	14 8375	2 347

จากตาราง 55 จะเห็นว่านักศึกษาวิทยาลัยการคำชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในประเภทค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดและค่าอุปกรณ์การศึกษา และที่ระดับ .05 ในประเภทค่าอาหารประจำวัน ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจและประเภทค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม ส่วนประเภทอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 56 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายทางการเงินของนักศึกษาวิทยาลัยกรุงเทพ จากความระมัดระวัง

ปัญหาทางการเงิน 11 ประเภท	ชั้นปีที่ 1		ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ค่าที่พักอาศัย	1 2889	2 0126	1.2361	2 1129	1 7213	2 3461	0 8378	1 2586	1 523
ค่าอาหารประจำวัน	4 9222	2 0347	4 8611	2 7182	5 7213	2 0505	4 3784	2 0730	3 145*
ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการเรียน	4 6333	2 3959	3.2222	2.6708	3 9672	2 4696	3 8108	2 5695	4 254**
ค่าเบี้ยเงินและค่าพักคอยหมอนใจ	3 7556	2.0241	3.2083	2.6160	3.7377	1.6823	3 3514	1 8442	1 180
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย	4 1667	2 0014	3.3611	2 1709	3.4590	1 6790	3 5676	1 5730	2 880*
ค่ารักษาพยาบาล	3 7556	2 6745	2.3333	2 6163	2 6230	2 8057	2 5405	2 3640	4.671**
ค่าพาหนะไปทัศนศึกษา	2 7222	3.1302	1.9028	2 7992	2 4098	2 8247	1.8378	2.3981	1.455
ค่าบริการส่วนตัว	3 8667	1 9092	3.1528	1.9548	4.0656	1.7876	3.7027	1.7299	3 069*
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	4 5667	1 9744	3 3056	2 1924	4.0000	2 1134	3 5135	2.1554	5 408**
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	4 5000	1.8798	4.3056	1 8434	4.5738	1 8024	4.1081	1 8676	0 635
ค่าบำรุงและค่าซ่อมแซมเป็นทางการศึกษา	6 1889	3.2078	3 4167	3 7105	4.0164	2.6739	3 9730	3 2701	11 453**
รวม	44.3667	14 1520	34.3055	15 4852	40.2951	12.2601	35.6216	10 7402	8 291**

จากตาราง 56 จะเห็นว่านักศึกษาวิทยาลัยกรุงเทพชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในประเภท ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา ค่ารักษาพยาบาล ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดและ ประเภทค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา และที่ระดับ .05 ในประเภทค่าอาหาร ประจำวัน ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม และค่าบริการส่วนตัว ส่วนประเภทอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติและเมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมทุกประเภท นักศึกษา วิทยาลัยกรุงเทพทั้ง 4 กลุ่ม มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 ด้วย

เพื่อที่จะทราบว่านักศึกษาวิทยาลัยกรุงเทพที่เรียนชั้นปีที่ต่างกันคู่ใดบ้างที่มี ปัญหาทางการเงินทั้ง 11 ประเภทต่างกัน ผู้วิจัยได้นำค่าคะแนนเฉลี่ยปัญหาทาง การเงินโดยส่วนรวมทั้ง 11 ประเภทของนักศึกษามาทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธี q-statistic ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 57

ตาราง 57 ผลการวิเคราะห์ q-statistic คะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงิน
โดยส่วนรวมทั้ง 11 ประเภทของนักศึกษาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามระดับชั้น
เป็นรายคู่

		ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 4	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 1
	คะแนนเฉลี่ย	34.3055	35.6216	40.2951	44.3667
ชั้นปีที่ 2	34.3055	-	1.3161	5.9896	10.0612**
ชั้นปีที่ 4	35.6216		-	4.6735	8.7451**
ชั้นปีที่ 3	40.2951			-	4.0716
ชั้นปีที่ 1	44.3667				-

จากตาราง 57 จะเห็นว่านักศึกษาวิทยาลัยกรุงเทพชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 กับชั้นปีที่ 1 มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 3 มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยกรุงเทพที่อยู่ในชั้นปีอื่น ๆ มีปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมทั้ง 11 ประเภทแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยแล้ว ปรากฏว่านักศึกษาวิทยาลัยกรุงเทพชั้นปีที่ 2 มีค่าคะแนนปัญหาทางการเงินต่ำสุด ในทางตรงกันข้ามนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีค่าคะแนนปัญหาทางการเงินสูงสุด

ตาราง 58 ผลการเปรียบเทียบรายละแนบเฉลี่ยรายทางการเงินของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคสยาม จากแบบการระดับชั้น

ปัญหาทางการเงิน 11 ประเภท	ชั้นปีที่ 1		ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4		F
	$\bar{X}$	S D	$\bar{X}$	S D	$\bar{X}$	S D	$\bar{X}$	S D	
ค่าที่พักอาศัย	2 2152	2 5903	2 7714	3 0320	3 1333	2 9729	2.8667	2.9488	0.784
ค่าอาหารประจำวัน	6 1392	1 9131	7 2571	2 0549	6 6000	1.6818	6 4667	1.8848	2.111
ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางไปโรงเรียน	5 8987	3 0025	6 4429	2 6845	6.3333	2.3805	4.4000	1 9928	2.381
ค่าเบี้ยประกันและค่าทำเนียมอื่น ๆ	4 8354	1 7645	5.2143	1 9404	4.6000	1.9198	4.5333	1.5976	1.023
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย	4 4810	1 8036	5.0571	1.7015	5 0667	2.0517	4 3333	1 5430	1 755
ค่ารักษาพยาบาล	4 3038	3 0058	4 6571	3 2699	5 8667	3 3352	4 0667	2.5486	1.212
ค่าพาหนะไปทัศนศึกษาเนาเกม	3.9114	3 8670	4 4286	3 8694	5 3333	3 5389	5.2667	3.2616	0 994
ค่าวิธีการส่วนตัว	5.5190	1.8596	5.7143	1.5524	5.1333	1.6417	5.1333	1.9591	0 786
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	5.2025	1.7050	5.6143	1.8595	5.0000	1.6036	4.4000	1.3522	2 334
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	5.3165	2.0162	5 9857	1.6106	5 4667	1.8465	5.1333	1.5523	2 039
ค่าบำรุงและค่าซ่อมแซมเป็นงบการศึกษา	8.6203	3.3600	9.4571	3.2109	8.8000	3.4888	8.4667	3 2042	0.931
รวม	56.4430	16 7023	62.6000	14.6311	61.3333	11.5243	55.0667	11.7563	2 508

จากตาราง 58 จะเห็นว่านักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคสยามชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 มีปัญหาทางการเงินทั้ง 11 ประเภท และโดยส่วนรวมทุกประเภท แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 59 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินของนักศึกษาวิทยาลัยพณิชยการ จากแบบสอบถามระดับชั้น

ปัญหาทางการเงิน 11 ประเด็น	ชั้นปี 1		ชั้นปี 2		ชั้นปี 3		ชั้นปี 4		F
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	
ค่าที่พักอาศัย	3.0256	3.0999	2.5333	3.1016	2.0667	3.0508	3.3478	2.8700	1.069
ค่าอาหารประจำวัน	7.3974	2.2982	5.9111	2.5479	6.3667	2.4703	6.6522	2.1449	4.075**
ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางไปโรงเรียน	6.6538	2.2146	5.4000	2.9878	6.0667	2.8640	6.8696	2.4551	2.766*
ค่ามันฝรั่งและผักสดเพื่อสุขภาพ	5.2308	2.0822	4.5333	2.1595	4.6000	2.0103	4.3043	1.6905	1.947*
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย	5.2179	1.9113	4.1556	1.9881	5.0333	1.9384	5.0435	1.3644	3.204*
ค่ารักษาพยาบาล	6.0000	3.2989	3.9333	1.1795	5.1333	3.6741	5.4348	2.9822	3.774*
ค่าพาหนะไปกลับวิทยาลัยพณิชยการ	5.4359	3.6274	3.7111	3.8056	4.4667	3.9630	5.8696	3.4153	2.748*
ค่าบริการสวนครัว	5.2308	1.8581	4.9556	2.3057	4.2000	1.864	5.6957	1.4904	3.020*
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	5.3846	1.7963	4.9111	2.5120	4.7333	2.3625	5.8261	1.6693	1.679
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	5.7692	1.7352	5.2444	2.1966	4.7333	1.6802	5.8696	1.7400	2.827*
ค่าบำรุงและค่าซ่อมแซมอาคารเรียน	9.0128	3.4358	6.8222	4.2335	7.1000	4.0373	10.0870	2.9529	6.174**
รวม	64.3590	16.9957	52.1111	22.4744	54.5000	19.5673	65.0000	12.5045	5.578*

จากตาราง 59 จะเห็นว่านักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตฯ ชั้นปีที่ 1 ถึง ชั้นปีที่ 4 มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในประเภทค่าอาหารประจำวันและประเภทค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา และที่ระดับ .05 ในประเภทค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา ค่าเล่าเรียน และเครื่องนุ่งห่ม ค่ารักษาพยาบาล ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม ค่าบริการส่วนตัว และค่าอุปกรณ์การศึกษา ส่วนประเภทอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมทุกประเภท นักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตฯ ทั้ง 4 กลุ่ม มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้วย

เพื่อที่จะทราบว่านักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตฯ ที่เรียนชั้นปีที่ต่างกันคู่ใดบ้าง ที่มีปัญหาทางการเงินทั้ง 11 ประเภทต่างกัน ผู้วิจัยได้นำค่าคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงิน โดยส่วนรวมทั้ง 11 ประเภทของนักศึกษามาทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธี *q-statistic* ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 60

ตาราง 60 ผลการวิเคราะห์ q-statistic คะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงิน
โดยส่วนรวมทั้ง 11 ประเภทของนักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ จำแนกตามระดับชั้น
เป็นรายคู่

		ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 4
	คะแนนเฉลี่ย	52.1111	54.5000	64.3590	65.0000
ชั้นปีที่ 2	52.1111	-	2.3889	12.2479*	12.8889*
ชั้นปีที่ 3	54.5000		-	9.8590	11.5000
ชั้นปีที่ 1	64.3590			-	0.6410
ชั้นปีที่ 4	65.0000				-

จากตาราง 60 จะเห็นว่านักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ชั้นปีที่ 2 กับ
ชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 4 มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ชั้นปีอื่น ๆ
มีปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมทั้ง 11 ประเภทแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
และเมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยแล้ว ปรากฏว่านักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ชั้นปีที่ 2
มีค่าคะแนนปัญหาทางการเงินต่ำสุด ในทางตรงกันข้ามนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีค่าคะแนน
ปัญหาทางการเงินสูงสุด

ตาราง 61 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินของนักศึกษาวิทยาลัยปทุม จานนทคามระดับชั้น

ปัญหาทางการเงิน 11 ประเภท	ระดับที่ 1		ระดับที่ 2		ระดับที่ 3		ระดับที่ 4		F
	$\bar{X}$	S D	$\bar{X}$	S D	$\bar{X}$	S D	$\bar{X}$	S D	
ค่าที่พักอาศัย	3 5600	3.2542	3.9600	3 8022	4 9048	3 4627	3 6250	2.4458	0.651
ค่าอาหารประจำวัน	7.8400	2 5278	8.4400	2 1229	8 2381	1 9211	7 8750	1 8851	0 365
ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา	7 7600	2.5865	8 2400	2.2592	7 9048	2 0471	7 2500	2.3145	0 418
ค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	5 4400	1.9382	6.0000	1 7559	6.0476	1.7169	4.8750	1.2464	1 270
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย	5.3200	1 6763	5 8800	1 6411	5 6190	1.6576	5 5000	1.4142	0.498
ค่ารักษาพยาบาล	6.7600	3.9400	8.4400	1.9596	6 8095	2 3795	5.3750	2 9731	2.853*
ค่าพาหนะไปกัญญ์นิลาเนาเกม	7 1200	3.2573	7.2000	3 9581	5 6190	3 6260	6 7500	2.9641	0.922
ค่าวิธีการส่วนตัว	6.5600	1.8426	6 0400	1.1358	6.5238	1.3645	5 6250	1.1877	1.244
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	6.0000	1 6832	6.4400	1.6852	6 4286	1 5024	4.5000	1.4142	3.314*
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	6.7600	1.6401	6.1200	1.5362	6.8095	1.2891	5.6250	1 3025	1.996
ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	11.2400	2 2964	10.5600	2 4166	11.0000	2.5100	10.5000	2.2039	0.425
รวม	74.3600	16.8099	77.3200	14.4963	75.9048	11.9411	67.5000	7 6158	1.014

จากตาราง 61 จะเห็นว่านักศึกษาวิทยาลัยศรีปทุมชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในประเภทการรักษาพยาบาลและค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ส่วนประเภทอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตาราง 62 จะเห็นว่านักศึกษาวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในประเภทค่าอาหารประจำวัน ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าบริการส่วนตัว ค่าอุปกรณ์การศึกษาและประเภทค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษาและที่ระดับ .05 ในประเภทค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษาและค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ส่วนประเภทอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมทุกประเภท นักศึกษาวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจทั้ง 4 กลุ่ม มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กวย

เพื่อที่จะทราบว่านักศึกษาวินิจฉัยวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจที่เรียนชั้นปีที่ต่างกัน กลุ่มใดบ้างที่มีปัญหาทางการเงินทั้ง 11 ประเภทต่างกัน ผู้วิจัยได้นำค่าคะแนนเฉลี่ย ปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมทั้ง 11 ประเภทของนักศึกษามาทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธี q -statistic ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 63

ตาราง 63 ผลการวิเคราะห์ q-statistic คะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงิน โดยส่วนรวมทั้ง 11 ประเภทของนักศึกษาวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ จำแนกตามระดับชั้นเป็นรายคู่

		ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 1
	คะแนนเฉลี่ย	35.5454	42.2222	50.3333	56.0000
ชั้นปีที่ 3	35.5454	-	6.6768	14.7879 [*]	20.4546 ^{**}
ชั้นปีที่ 4	42.2222		-	8.1111	13.8888 ^{**}
ชั้นปีที่ 2	50.3333			-	5.7777
ชั้นปีที่ 1	56.0000				-

จากตาราง 63 จะเห็นว่า นักศึกษาวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจชั้นปีที่ 3 กับชั้นปีที่ 2 นักศึกษาชั้นปีที่ 3 กับชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 กับชั้นปีที่ 1 มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสำหรับ นักศึกษาวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจชั้นปีคู่อื่น ๆ มีปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมทั้ง 11 ประเภทแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยแล้วปรากฏว่า นักศึกษาวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจชั้นปีที่ 3 มีค่าคะแนนปัญหาทางการเงินต่ำสุด ในทางตรงกันข้ามนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 มีค่าคะแนนปัญหาทางการเงินสูงสุด

ตาราง 64 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการเงินของนักศึกษาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ จากความระมัดระวัง

พฤติกรรมการเงิน 11 ประเภท	ชั้นปีที่ 1		ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{Y}$	S.D.	
ค่าที่ติดอาศัย	2 0000	2 8284	3.0000	2 1602	5.7500	3 8622	1 2500	2 500	1 877
ค่าอาหารประจำวัน	6.0000	2.1213	3.2500	2 4538	8 7500	3 9476	9.2500	1.7078	4 178*
ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา	3.6000	3.5071	1.2500	1.8930	7.0000	4 8305	8.2500	1.7078	3 882*
ค่าเบี้ยและค่าที่พักผ่อนหย่อนใจ	2 0000	1 5811	3.5000	1 7320	5.7500	3 2016	5 7500	1 7078	3 353
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	2.4000	1.1402	3.0000	1.8257	6.2500	2 2174	6 0000	1 8257	5 595*
ค่ารักษาพยาบาล	2.2000	2.0494	4.2500	1 5000	10.2500	0.9574	5.2500	6.1847	4 623*
ค่าพาหนะไปทัศนศึกษา	1.4000	2.6077	4.5000	4.1231	8.0000	5.4160	4 5000	5 2599	1.685*
ค่าวิธีการส่วนตัว	2.0000	1 5811	4.2500	2 2174	6.2500	2.2174	7.0000	1 6330	6 206*
ค่าใช้จ่ายบังคับเกิด	3.0000	2.1213	4.2500	1.8930	5.0000	3.5590	5.5000	2.3805	0.835
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	5.4000	0.8944	4.2500	0.5000	6.5000	1.9149	6.0000	1.6330	2 131
ค่าบำรุงและค่ารวมเป็นมการศึกษา	2.6000	1.9494	2.2500	3 3040	9.7500	5.2520	12 7500	2 6300	9 919**
รวม	32.6000	8.2644	37.7500	18.5719	79.2500	34.9988	71.5000	17.9351	5.188*

จากตาราง 64 จะเห็นว่านักศึกษาวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในประเภทค่าบริการส่วนตัวและประเภทค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา และที่ระดับ .05 ในประเภทค่าอาหารประจำวัน ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม และค่ารักษาพยาบาล ส่วนประเภทอื่น ๆ แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมทุกประเภท นักศึกษาวิทยาลัย เอเซียอาคเนย์ทั้ง 4 กลุ่ม มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ด้วย

เพื่อที่จะทราบว่านักศึกษาวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์ที่เรียนชั้นปีที่ต่างกัน คุใดบ้างที่มีปัญหาทางการเงินทั้ง 11 ประเภทต่างกัน ผู้วิจัยได้นำค่าคะแนนเฉลี่ย ปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมทั้ง 11 ประเภทของนักศึกษามาทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธี q-statistic ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 65

ตาราง 65 ผลการวิเคราะห์ q-statistic คะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงิน
โดยส่วนรวมทั้ง 11 ประเภทของนักศึกษาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ จำแนกตาม
ระดับชั้นเป็นรายคู่

		ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 4	ชั้นปีที่ 3
	คะแนนเฉลี่ย	32.6000	37.7500	71.5000	79.2500
ชั้นปีที่ 1	32.6000	-	5.1500	38.9000	46.6500
ชั้นปีที่ 2	37.7500		-	33.7500	41.5000
ชั้นปีที่ 4	71.5000			-	7.7500
ชั้นปีที่ 3	79.2500				-

จากตาราง 65 จะเห็นว่านักศึกษาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ชั้นปีที่ 1 กับ
ชั้นปีที่ 4 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับชั้นปีที่ 3 นักศึกษาชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 4 และนักศึกษา
ชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 3 มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
และสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ชั้นปีอื่น ๆ มีปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวม
ทั้ง 11 ประเภทแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ย
แล้วปรากฏว่า นักศึกษาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ชั้นปีที่ 1 มีค่าคะแนนปัญหาทางการเงิน
ต่ำสุด ในทางตรงกันข้ามนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีค่าคะแนนปัญหาทางการเงินสูงสุด

17. เปรียบเทียบปัญหาทางการเงินของนักศึกษาด้านอุดมศึกษาเอกชน
ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับชั้น ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 66

ตาราง 66 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายวิชาทางการเงินของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร งานแบบความถี่ชั้น

รายวิชาทางการเงิน 11 ประเภท	ชั้นปีที่ 1		ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
จำที่ค่าท้าย	2 1266	2.6785	2.0392	2.7967	2.3081	2 8250	2.0345	2 5938	0.450
ค่าอาหาการประจาวัน	6.2929	2.3211	6.1699	2.6594	5.8788	2.3599	5 7655	2.3921	2.317
ค่าหาหนะหรือค่าเคินหางเพื่อการศึกษา	5.6412	2 7309	5 0429	3 1583	5 1818	2 7900	5 0690	2 6710	3.034*
ค่าบับเพิงแะค่าทักยอหบอใจ	4 5040	2 0745	4 3399	2 3571	4 1667	2 0271	4.2207	2.0597	1 303*
ค่าเสื่อยานะเครื่อขึงหม	4 6174	1.9228	4 1794	2.0985	4.2576	2 0275	4.2414	1.7371	3 354*
ค่ารักษาพยาบาล	4.4881	3 1875	3.9118	3.2936	3 9545	3 3740	3.9103	2 9812	2 439
ค่าพาหนะไปถอยบับจนาเนาเคิม	3.8839	3.6964	3.4444	3 7798	3.6515	3.4663	3.4069	3 5639	1.049
ค่าวิธีการสวนคัว	4 9024	1 9836	4 5490	2 1757	4 2576	1.9794	4 6345	1.8364	4.691**
ค่าโชจายเบ็คเคอ็ค	5.0844	1.8682	4.6699	2.3411	4.3535	2.1974	4.4138	2.0364	6 862**
ค่าอุปกรณการศึกษา	5.2797	1.9082	5.2190	1.9097	4.6970	1.9483	4.8552	1.7637	5.309**
ค่าบารุงแะค่าธรรมเบียมการศึกษา	7.8390	3.6279	6 5948	4.3965	6.0050	3.8847	6.8690	4 0350	10.861**
รวม	54.6596	18.0839	50.1601	21.5314	48.7121	19.3414	49.4207	16.8046	5.843**

จากตาราง 66 จะเห็นว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ของสถาบัน
อุดมศึกษาเอกชน มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
ในประเภทการบริการส่วนตัว ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ค่าอุปกรณ์การศึกษาและประเภท
ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา และที่ระดับ .05 ในประเภทค่าพาหนะหรือ
ค่าเดินทางเพื่อการศึกษาและประเภทค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม ส่วนประเภทอื่น ๆ
แตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมทุกประเภท
นักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ทั้ง 4 กลุ่ม มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้วย

เพื่อที่จะทราบว่านักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เรียนชั้นปีที่ต่างกัน
คู่ใดบ้างที่มีปัญหาทางการเงินทั้ง 11 ประเภทต่างกัน ผู้วิจัยได้นำค่าคะแนนเฉลี่ย
ปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมทั้ง 11 ประเภทของนักศึกษามาทดสอบเป็นรายคู่
โดยใช้วิธี q -statistic ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 67

ตาราง 67 ผลการวิเคราะห์ q-statistic คะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินโดย
ส่วนรวมทั้ง 11 ประเภทของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำแนกตามระดับชั้น
เป็นรายคู่

		ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 1
	คะแนนเฉลี่ย	48.7121	49.4207	50.1601	54.6596
ชั้นปีที่ 3	48.7121		0.7086	1.4480	5.9475 ^{***}
ชั้นปีที่ 4	49.4207			0.7394	5.2389 ^{**}
ชั้นปีที่ 2	50.1601				4.4995 ^{**}
ชั้นปีที่ 1	54.6596				

จากตาราง 67 จะเห็นว่านักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ชั้นปีที่ 3 กับชั้นปีที่ 1 นักศึกษาชั้นปีที่ 4 กับชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 1 มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สำหรับนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนชั้นปีคู่อื่น ๆ มีปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมทั้ง 11 ประเภทแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยแล้ว ปรากฏว่านักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนชั้นปีที่ 3 มีค่าคะแนนปัญหาทางการเงินต่ำสุด ในทางตรงกันข้ามนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีค่าคะแนนปัญหาทางการเงินสูงสุด

18. เปรียบเทียบปัญหาทางการเงินของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
ในเขตกรุงเทพมหานครที่เรียนในแต่ละสถาบัน จำแนกตามภูมิลำเนาเดิม ปรากฏผล
ดังตารางในตาราง 68 - 74

ตาราง 68 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินของนักศึกษาวิทยาลัยการค้า
จำแนกตามภูมิลำเนาเดิม

ปัญหาทางการเงิน 11 ประเภท	กรุงเทพมหานคร		ต่างจังหวัด		t
	X	S.D.	X	S.D.	
ค่าที่พักอาศัย	0.4369	1.333	3.1818	2.624	-9.53 ^{**}
ค่าอาหารประจำวัน	5.4272	1.988	5.9364	2.378	-1.69
ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา	4.3398	2.324	4.9000	2.799	-1.58
ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	3.6699	1.977	4.3545	2.079	-2.46 [*]
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	4.0194	1.950	4.0818	1.858	-0.24
ค่ารักษาพยาบาล	3.1943	2.744	3.7727	2.973	-1.47
ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม	0.4272	1.619	5.1364	3.108	-13.73 ^{**}
ค่าบริการส่วนตัว	3.9709	1.763	4.5909	1.964	-2.42 [*]
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	4.3010	2.004	4.2818	2.014	0.07
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	4.6019	1.530	4.9273	1.980	-1.34
ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	5.5340	3.547	6.1455	3.850	-1.20
รวม	39.9223	11.454	51.3091	18.039	-5.46 ^{**}

จากตาราง 68 จะเห็นว่านักศึกษาวิทยาลัยการค้าที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร
กับที่อยู่ต่างจังหวัด มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
ในประเภทค่าที่พักอาศัยและค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม และที่ระดับ .05
ในประเภทค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ และประเภทค่าบริการส่วนตัว ส่วน
ประเภทอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาโดยรวม
ทุกประเภทนักศึกษาวิทยาลัยการค้าทั้ง 2 กลุ่ม มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้วย

ตาราง 69 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินของนักศึกษาวิทยาลัยกรุงเทพ
จำแนกตามภูมิลำเนาเดิม

ปัญหาทางการเงิน 11 ประเภท	กรุงเทพมหานคร		ต่างจังหวัด		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ค่าที่พักอาศัย	0.4091	1.248	2.2422	2.282	-8.07 ^{**}
ค่าอาหารประจำวัน	4.9697	2.097	5.0625	2.465	-0.33
ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา	3.8258	2.506	4.1172	2.622	-0.92
ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	3.3788	2.099	3.7109	2.127	-1.27
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	3.7955	1.933	3.5859	1.962	0.87
ค่ารักษาพยาบาล	2.8939	2.633	2.9531	2.786	-0.18
ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม	0.5000	1.511	4.1484	2.787	-13.18 ^{**}
ค่าบริการสวนครัว	3.6061	1.852	3.7213	1.936	-0.75
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	3.9091	2.208	3.9609	2.094	-0.19
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	4.3864	1.665	4.4297	2.022	-0.19
ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	4.4242	3.407	4.7734	3.485	-0.82
รวม	36.0985	11.245	42.7656	16.176	-3.87 [*]

จากตาราง 69 จะเห็นว่านักศึกษาวิทยาลัยกรุงเทพที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร กับที่อยู่ต่างจังหวัด มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในประเภทค่าที่พักอาศัยและค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม ส่วนประเภทอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมทุกประเภทนักศึกษาวิทยาลัยกรุงเทพ ทั้ง 2 กลุ่ม มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้วย

ตาราง 70 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินของนักศึกษาวิทยาลัย
เทคนิคสยาม จำแนกตามภูมิภาคเดิม

ปัญหาทางการเงิน 11 ประเภท	กรุงเทพมหานคร		ต่างจังหวัด		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ค่าที่พักอาศัย	0.4462	1.403	3.7719	2.723	-9.17 ^{**}
ค่าอาหารประจำวัน	6.5538	2.107	6.6930	1.947	-0.45
ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา	5.7538	2.862	6.1754	2.756	-0.97
ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	4.8154	1.836	5.0088	1.841	-0.68
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	4.6308	1.925	4.8070	1.693	-0.64
ค่ารักษาพยาบาล	4.0000	3.031	4.8684	3.127	-1.81
ค่าพาหนะไปกลับภูมิภาคเดิม	0.2615	1.035	6.6754	2.626	-18.86 ^{**}
ค่าบริการส่วนตัว	5.1692	1.673	5.7368	1.740	-2.13
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	5.4462	1.929	5.1842	1.649	0.96
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	5.3538	1.643	5.7018	1.928	-1.22
ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	8.3692	3.300	9.2807	3.266	-1.79
รวม	50.8000	13.113	63.9035	14.557	-6.00 ^{**}

จากตาราง 70 จะเห็นว่านักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคสยามที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานครกับที่อยู่ต่างจังหวัด มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในประเภทค่าที่พักอาศัยและค่าพาหนะไปกลับภูมิภาคเดิม และที่ระดับ .05 ในประเภทค่าบริการส่วนตัว ส่วนประเภทอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมทุกประเภทนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคนิคสยามทั้ง 2 กลุ่ม มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้วย

ตาราง 71 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัย
ธุรกิจบัณฑิต จำแนกตามภูมิภาคเดิม

ปัญหาทางการเงิน 11 ประเภท	กรุงเทพมหานคร		ต่างจังหวัด		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ค่าที่พักอาศัย	0.8393	2.238	3.6833	2.987	-6.34 [*]
ค่าอาหารประจำวัน	6.8214	2.465	6.7083	2.434	0.29
ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการเรียน	6.2321	2.929	6.2750	2.466	-0.10
ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	4.8571	2.235	4.8083	1.984	0.15
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	4.7679	2.027	4.9500	1.860	-0.59
ค่ารักษาพยาบาล	4.8214	3.422	5.4500	3.348	-1.15
ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม	0.9643	2.493	6.7167	2.704	-13.47 ^{**}
ค่าบริการส่วนตัว	4.8750	2.028	5.1250	1.956	-0.78
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	5.0714	2.396	5.2750	1.953	-0.60
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	5.4464	2.157	5.4833	1.754	-0.12
ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	7.9107	4.188	8.4333	3.714	-0.83
รวม	52.6071	18.839	62.9083	18.602	-3.41 [*]

จากตาราง 71 จะเห็นว่านักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร
กับที่อยู่ต่างจังหวัด มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
ในประเภทค่าที่พักอาศัยและค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม ส่วนประเภทอื่น ๆ แตกต่างกัน
อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมทุกประเภทนักศึกษามหาวิทยาลัย
ธุรกิจบัณฑิตทั้ง 2 กลุ่ม มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
ด้วย

ตาราง 72 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินของนักศึกษาวิทยาลัย
ศรีปทุม จาแนกตามภูมิภาคเนาเดิม

ปัญหาทางการเงิน 11 ประเภท	กรุงเทพมหานคร		ต่างจังหวัด		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ค่าที่พักอาศัย	2.7368	3.784	4.4667	3.202	-1.96
ค่าอาหารประจำวัน	8.5789	1.610	8.0000	2.307	1.02
ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา	8.4737	2.245	7.7167	2.300	1.26
ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	6.1053	1.629	5.6000	1.815	1.08
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	5.7368	1.147	5.5500	1.751	0.44
ค่ารักษาพยาบาล	6.5789	3.485	7.3500	2.869	-0.97
ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม	3.0000	3.859	7.8833	2.532	-6.40
ค่าบริการส่วนตัว	6.9474	1.545	6.0833	1.406	2.28*
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	6.2632	1.522	6.0500	1.741	0.48
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	6.8947	1.792	6.3167	1.408	1.46
ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	10.5789	2.912	10.9833	2.175	-0.65
รวม	71.8947	13.233	76.0000	1.864	-1.10

จากตาราง 72 จะเห็นว่านักศึกษาวิทยาลัยศรีปทุมที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร
กับที่อยู่ต่างจังหวัด มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
ในประเภทค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม และที่ระดับ .05 ในประเภทค่าบริการส่วนตัว
ส่วนประเภทอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 73 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินของนักศึกษาวิทยาลัย
อัสสัมชัญบริหารธุรกิจ จำแนกตามภูมิลำเนาเดิม

ปัญหาทางการเงิน 11 ประเภท	กรุงเทพมหานคร		ต่างจังหวัด		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ค่าที่พักอาศัย	0.1154	0.427	2.3462	2.334	-6.78**
ค่าอาหารประจำวัน	6.2500	2.685	5.7308	2.377	1.04
ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการึกษา	5.3462	2.714	4.9615	2.744	0.72
ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	4.5769	2.295	3.8654	2.368	1.56
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	4.5962	2.190	3.8463	1.914	1.86
การรักษาพยาบาล	3.3269	2.735	3.3846	3.037	-0.10
ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม	1.0192	2.147	4.6346	2.758	-7.46**
ค่าบริการส่วนตัว	4.2308	1.767	4.1538	2.127	0.20
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	4.7885	2.190	4.8846	2.193	-0.22
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	4.9615	1.620	4.7500	2.222	0.55
ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	7.0769	3.360	6.4615	3.691	0.89
รวม	46.2885	15.299	49.0192	18.384	-0.82

จากตาราง 73 จะเห็นว่านักศึกษาวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ ที่อยู่ในเขต กรุงเทพมหานคร กับที่อยู่ในต่างจังหวัด มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในประเภทค่าที่พักอาศัยและค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม สำหรับประเภทอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 74 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินของนักศึกษาวิทยาลัย
เอเชียอาคเนย์ จำแนกตามภูมิลำเนาเดิม

ปัญหาทางการเงิน 11 ประเภท	กรุงเทพมหานคร		ต่างจังหวัด		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ค่าที่พักอาศัย	0.8571	2.268	4.4000	2.875	-2.71*
ค่าอาหารประจำวัน	6.5714	2.878	6.9000	3.929	-0.19
ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา	4.4286	4.198	5.3000	4.138	-0.42
ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	2.7143	1.799	5.1000	2.601	-2.09
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งนมห	3.1429	1.345	5.1000	2.685	-1.77
ค่ารักษาพยาบาล	3.0000	3.606	6.9000	4.095	-2.03
ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม	0.1429	0.378	7.4000	3.777	-5.02*
ค่าบริการส่วนตัว	3.5714	1.988	5.5000	2.915	-1.51
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	2.8571	2.193	5.4000	2.221	-2.33*
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	5.8571	1.215	5.3000	1.636	0.76
ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	5.1429	5.429	7.6000	5.736	-0.89
รวม	38.2857	14.373	64.9000	31.469	-2.08

จากตาราง 74 จะเห็นว่านักศึกษาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานครกับที่อยู่ต่างจังหวัด มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในประเภทค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม และที่ระดับ .05 ในประเภทค่าที่พักอาศัยและค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ส่วนประเภทอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

19 เปรียบเทียบปัญหาทางการเงินของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามภูมิลำเนาเดิม **ปรากฏข้อค้นพบในตาราง 75**

ตาราง 75 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินของนักศึกษาสถาบัน
อุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามภูมิลำเนาเดิม

ปัญหาทางการเงิน 11 ประเภท	กรุงเทพมหานคร		ต่างจังหวัด		t
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ค่าที่พักอาศัย	0.5507	1.662	3.2710	2.784	-18.13 ^{**}
ค่าอาหารประจำวัน	5.8917	2.364	6.2559	2.499	-2.36 [*]
ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา	4.9424	2.854	5.5505	2.868	-3.36 [*]
ค่าบันเทิงและกาพักผ่อนหย่อนใจ	4.1060	2.180	4.5286	2.117	-3.12 ^{**}
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	4.2696	2.001	4.4343	1.963	-1.32
การรักษาพยาบาล	3.5945	3.016	4.5253	3.334	-4.60 ^{**}
ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม	0.6728	1.933	5.8098	3.053	-30.83 ^{**}
ค่าบริการส่วนตัว	4.3111	1.968	4.8721	2.049	-4.41 ^{**}
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	4.5737	2.215	4.8367	2.049	-1.96
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	4.9217	1.790	5.2121	1.984	-2.42 [*]
ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	6.3272	3.936	7.4545	4.040	-4.47 [*]
รวม	44.1613	15.879	56.7508	19.990	-10.85 ^{**}

จากตาราง 75 จะเห็นว่านักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่อยู่ในเขต กรุงเทพมหานครกับที่อยู่ต่างจังหวัด มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในประเภทค่าที่พักอาศัย ค่ารักษาพยาบาล ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม ค่าบริการส่วนตัวและประเภทค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา และที่ระดับ .05 ในประเภทค่าอาหารประจำวัน ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ และค่าอุปกรณ์การศึกษา ส่วนประเภทอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมทุกประเภทนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ทั้ง 2 กลุ่มมีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้วย

20. เปรียบเทียบปัญหาทางการเงินของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานครที่เรียนในสาขาวิชาเดียวกันจากแต่ละสถาบัน ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 76 - 81

ตาราง 76 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผู้หางานการเงินของนักศึกษาทางการบัญชีจากวิทยาลัยการค้า กรุงเทพฯ ธุรกิจบัญชีและ
เอเซียอาคเนย์

ปัญหาทางการเงิน 11 ประเภท	วิทยาลัยการค้า		วิทยาลัยกรุงเทพ		วิทยาลัยธุรกิจบัญชี		วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์		F
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	
คำศัพท์อาศย	2.1415	2.7271	1.3182	2.0708	2.6957	3.2446	2.9412	3.1519	3.795**
หาอาหารประจำวัน	5.9340	2.0108	4.7045	2.3102	7.0000	2.4129	6.7647	3.4375	11.904
คำสาณะหรือคำเคิมทางเพื่อการศึกษา	4.8491	2.6683	4.3182	2.8669	5.9783	2.6956	4.9412	4.0539	3.427
คำนับเียงและคำสัถยอนหมอยใจ	4.2170	2.0048	3.6250	2.0528	4.9783	2.1028	4.1176	2.5466	4.350
คำเื้อยยาและเครื่องนุ้หม	4.1132	1.7691	3.7045	1.9544	4.7391	2.1851	4.2941	2.3918	2.895**
คำรักษาพยาบาส	3.8868	3.0994	2.8750	3.0050	5.4783	3.4237	5.2941	4.2686	7.745
คำสาณะไปถึสัถยนิลาเนาเคิม	3.3019	3.7801	2.6023	3.0382	4.8261	3.7612	4.4118	4.6511	4.310**
คาวริกการสวณตัว	4.7358	1.8787	3.6023	1.9030	5.0217	1.7190	4.7059	2.6871	7.883
คำโรจายเบ้คเเทลค	4.4528	2.0290	3.8636	2.3886	5.1739	2.1008	4.3529	2.4985	3.644
คำอุปกรณการศึกษา	4.8302	1.8947	3.9886	1.9505	5.3696	1.8422	5.5294	1.4628	7.406**
คาวารุงและคาวารมเนียมการศึกษา	6.7736	3.6102	4.8182	3.2994	8.0652	3.4731	6.5882	5.5796	9.086**
รวม	49.2358	16.7993	39.4204	16.1107	59.3261	19.2261	53.9412	28.5798	13.528**

จากตาราง 76 จะเห็นว่านักศึกษาสาขาการบัญชีจากวิทยาลัยการคำ
 กรุงเทพฯ ธุรกิจบัณฑิตย์และเอเชียอาคเนย์มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมี
 นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในประเภทค่าอาหารประจำวัน ค่ารักษาพยาบาล
 ค่าบริการส่วนตัว ค่าอุปกรณ์การศึกษาและประเภทค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา
 ส่วนประเภทอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม
 ทุกประเภท นักศึกษาสาขาการบัญชีทั้ง 4 กลุ่ม มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกัน
 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ควย

เพื่อที่จะทราบว่านักศึกษาสาขาการบัญชีที่เรียนในสถาบันต่างกันมีค่าใช้จ่าย
 ที่มีปัญหาทางการเงินทั้ง 11 ประเภทต่างกัน ผู้วิจัยได้นำค่าคะแนนเฉลี่ยปัญหาทาง
 การเงินโดยส่วนรวมทั้ง 11 ประเภทของนักศึกษามาทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธี
 q-statistic ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 77

ตาราง 77 ผลการวิเคราะห์ q-st-l-t-o ค่ะแบบเฉลี่ยปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมทั้ง 11 ประเภทของนักศึกษา
สาขาบัญชีจากแต่ละสถาบันเป็นรายคู่

	วิทยาลัยกรุงเทพ	วิทยาลัยการกา	วิทยาลัยเอเซียอาคเนย์	วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
คะแนนเฉลี่ย	39.4204	49.2358	53.9412	59.3261
วิทยาลัยกรุงเทพ	35.4204	5.8154	14.5208	19.9057
วิทยาลัยการกา	49.2358	-	4.7054	10.0903
วิทยาลัยเอเซียอาคเนย์	53.9412		-	5.3849
วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	59.3261			-

จากตาราง 77 จะเห็นว่านักศึกษาศาสาการบัญชีจากวิทยาลัยกรุงเทพ
กับวิทยาลัยการค้า จากวิทยาลัยกรุงเทพกับวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์และจากวิทยาลัย
กรุงเทพกับวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .01 สำหรับนักศึกษาศาสาการบัญชีจากแต่ละสถาบันอื่น ๆ
มีปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมทั้ง 11 ประเภทแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
ทางสถิติ และเมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยแล้ว ปรากฏว่านักศึกษาศาสาการบัญชี
จากวิทยาลัยกรุงเทพปีค่าคะแนนปัญหาทางการเงินต่ำสุด ในทางตรงกันข้ามนักศึกษา
จากวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตมีค่าคะแนนปัญหาทางการเงินสูงสุด

ตาราง 78 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผู้หางานการ เงินของนักศึกษาสาขาบริหารธุรกิจจากวิทยาลัยกรุงเทพ เทคนิคมายาม ธุรกิจบัณฑิตและ
 วิทยาลัยบริหารธุรกิจ

ปัญหาทางการเงิน 11 ประเภท	วิทยาลัยกรุงเทพ		วิทยาลัยเทคนิคมายาม		วิทยาลัยบริหารธุรกิจ		F
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D.	
ค่าที่พักอาศัย	1 4235	2 0141	2 5642	2 8264	1.2308	2.0108	9 472**
ค่าอาหารประจำวัน	5 0235	2 1268	6 6425	2.0015	5 9904	2 5371	10.794*
ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา	3 7882	2 2312	6.0223	2 7943	5 1538	2 7227	14 290**
ค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	3.5059	2.1910	4.6383	1 8364	4 2212	2 3481	10.441**
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย	3 5765	1 9723	4 7430	1 7771	4 2212	2.0807	7.992**
ค่ารักษาพยาบาล	2.7765	2 2854	4 5531	3.1123	3.3558	2.8758	8 472**
ค่าพาหนะไปกลับหมู่บ้านเดิม	2.1295	2.7115	4.3464	3 7853	2 8269	3 0575	10.692**
ค่าบริการส่วนตัว	3.7647	1 8299	5 5307	1.7330	4 1923	1 9462	22.239**
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	3.3765	1.9699	5 2793	1 7546	4.8365	2.1816	4.393**
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	4.7294	1.6575	5 5754	1 8325	4.8558	1 9379	5.816**
ค่าบำรุงและค่าซ่อมแซมเป็นการศึกษา	4.6235	3.1395	8.9497	3.2984	6 7692	3 5258	32.973**
รวม	39.7176	11.8659	59.1452	15 3714	47.6538	16.8855	33 972**

จากตาราง 78 จะเห็นว่านักศึกษาสาขาบริหารธุรกิจจากวิทยาลัยกรุงเทพ
เทคนิคสยาม ธุรกิจบัณฑิตและอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ มีปัญหาทางการเงินทั้ง 11 ประเภท
และโดยส่วนรวมทุกประเภทแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เพื่อที่จะทราบว่านักศึกษาสาขาบริหารธุรกิจที่เรียนในสถาบันที่ต่างกัน
มีคู่ใดบ้างที่มีปัญหาทางการเงินทั้ง 11 ประเภทต่างกัน ผู้วิจัยได้นำคะแนนเฉลี่ย
ปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมทั้ง 11 ประเภทของนักศึกษามาทดสอบเป็นรายคู่
โดยใช้วิธี q-test result ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 79

ตาราง 79 ผลการวิเคราะห์ q-statistic คะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินโดยรวมทั้ง 11 ประเภทของนักศึกษาสาขาบริหารธุรกิจจากคณะศึกษาศาสตร์เป็นรายคู่

	วิทยาลัยกรุงเทพ	วิทยาลัยบริหารธุรกิจ	วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม
คะแนนเฉลี่ย	39 7176	47 6538	54 8913	59 1452
วิทยาลัยกรุงเทพ	39 7176	7 9362**	15 1737**	19.4276**
วิทยาลัยบริหารธุรกิจ	47.6538	-	7 2375*+	11.4914**
วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	54 8913		-	4 2539
วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม	59 1452			-

จากตาราง 79 จะเห็นว่านักศึกษาสาขาบริหารธุรกิจจากวิทยาลัยกรุงเทพ กับวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ วิทยาลัยกรุงเทพกับวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต วิทยาลัยกรุงเทพกับวิทยาลัยเทคนิคสยาม วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจกับวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต และวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจกับวิทยาลัยเทคนิคสยาม มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สำหรับนักศึกษาสาขาบริหารธุรกิจจากแต่ละสถาบันอื่น ๆ มีปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมทั้ง 11 ประเภทแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยแล้ว ปรากฏว่านักศึกษาสาขาบริหารธุรกิจจากวิทยาลัยกรุงเทพมีค่าคะแนนปัญหาทางการเงินต่ำสุด ในทางตรงกันข้ามนักศึกษาจากวิทยาลัยเทคนิคสยามมีค่าคะแนนปัญหาทางการเงินสูงสุด

ตาราง 80 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินของนักศึกษาสาขา
เศรษฐศาสตร์จากวิทยาลัยการค้ากับวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ปัญหาทางการเงิน 11 ประเภท	วิทยาลัยการค้า		วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ค่าที่พักอาศัย	1.5701	2.2450	2.4348	2.8492	3.469*
ค่าอาหารประจำวัน	5.4486	2.3721	6.2391	2.5314	2.646
ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา	4.4112	2.5026	6.1739	2.5413	7.994**
ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	3.8318	2.0944	4.4130	1.8083	1.341
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	3.9907	2.0257	5.1087	1.9000	5.762**
ค่ารักษาพยาบาล	3.1028	2.5842	4.9565	3.1620	7.216**
ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม	2.4206	3.0064	4.2391	4.0232	5.172**
ค่าบริการส่วนตัว	3.8505	1.8057	4.9565	2.0106	5.728**
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	4.1308	1.9767	5.1739	2.1736	4.931*
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	4.7103	1.6655	5.3696	1.9591	2.453
ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	4.9346	3.5958	8.7826	3.9209	17.482**
รวม	42.4019	14.9293	57.8478	18.4691	14.989**

จากตาราง 80 จะเห็นว่านักศึกษาสาขาเศรษฐศาสตร์จากวิทยาลัยการค้ากับวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในประเภทค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม ค่ารักษาพยาบาล ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม ค่าบริการส่วนตัว ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด และประเภท

ความสูงและค่าธรรมเนียมการศึกษา และที่ระดับ .05 ในประเภทที่พักอาศัย
 ส่วนประเภทอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาโดยรวม
 ทุกประเภท นักศึกษาสาขาเศรษฐศาสตร์ทั้ง 2 กลุ่ม มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกัน
 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้วย

ตาราง 81 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินของนักศึกษาสาขา
นิติศาสตร์จากวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตกับวิทยาลัยศรีปทุม

ปัญหาทางการเงิน 11 ประเภท	วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต		วิทยาลัยศรีปทุม		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
ค่าที่พักอาศัย	3.2632	3.3986	4.0506	3.4077	1.373
ค่าอาหารประจำวัน	7.5000	2.5013	8.1392	2.1646	2.020
ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา	7.4737	2.6070	7.8987	2.2960	0.805
ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ	4.9737	2.2238	5.7215	1.7754	3.848
ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม	5.0000	1.6765	5.5949	1.6213	3.380
การรักษาพยาบาล	6.6053	3.2759	7.1646	3.0231	0.832
ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม	6.4211	3.4298	6.7089	3.5632	0.171
ค่าบริการส่วนตัว	5.5263	2.2389	6.2911	1.4776	4.852*
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	5.8421	1.9525	6.1013	1.6840	0.547
ค่าอุปกรณ์การศึกษา	5.8158	1.9570	6.4557	1.5174	3.761
ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา	9.4737	3.9982	10.8861	2.3588	5.740*
รวม	67.8947	19.8014	75.0126	14.1851	4.950*

จากตาราง 81 จะเห็นว่านักศึกษานิติศาสตร์จากวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตกับวิทยาลัยศรีปทุมมีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในประเภทค่าบริการส่วนตัวและประเภทค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา ส่วนประเภทอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมทุกประเภทนักศึกษานิติศาสตร์ทั้ง 2 กลุ่ม มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้วย

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความมุ่งหมายที่จะศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อเสนอแนะให้ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชนและผู้บริหารทบวงมหาวิทยาลัยได้ทราบข้อมูล อันจะเป็นแนวทางในการวางนโยบายและแผนงานต่อไป

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้สุ่มมาจากนักศึกษาที่เรียนอยู่ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2525 7 แห่ง คือ วิทยาลัยการค้า วิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาลัยเทคนิคสยาม วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต วิทยาลัยศรีปทุม วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ และวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ ซึ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 1,028 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยดัดแปลงมาจากแบบสอบถามของ คณทิ สุงสถิตานนท์ เจริญ ไทยยิ่ง ศิริลักษณ์ เทพหัสดิน ณ อยุธยา และ สุรางค์ โค้วตระกูล

ลักษณะแบบสอบถาม เป็นแบบคำถามปลายเปิดและแบบมาตราส่วนประมาณค่า

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลได้ดำเนินการดังนี้

1. ตรวจสอบให้คะแนนแบบสอบถาม
2. หาค่าสถิติพื้นฐานได้แก่ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความแปรปรวน เพื่อทดสอบค่าความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม และมากกว่า 2 กลุ่ม ขึ้นไป
3. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยปัญหาทางการเงินของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 4 และ 5 โดยใช้ t-test และกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 1 2 3 และ 6 โดยใช้ F-test และ q-statistic

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภทของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ตามตัวแปรสถาบัน สาขาวิชา เพศ ระดับชั้น ภูมิภาคเก่าเดิม และตัวแปรสาขาวิชาเดียวกันจากแต่ละสถาบัน ได้ผลดังนี้

1. ตัวแปรสถาบัน

นักศึกษาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์เสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภทมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาวิทยาลัยการค้า ธุรกิจบัณฑิตย อัสสัมชัญบริหารธุรกิจ กรุงเทพและศรีปทุมตามลำดับ ส่วนนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคสยามเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด

2. ตัวแปรสาขาวิชา

2.1 นักศึกษาวิทยาลัยการค้าสาขาเศรษฐศาสตร์เสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภทมากกว่านักศึกษาสาขาการบัญชี

2.2 นักศึกษาวิทยาลัยกรุงเทพสาขานิเทศศาสตร์เสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภทมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาสาขาบริหารธุรกิจ ส่วนนักศึกษาสาขาการบัญชีเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด

2.3 นักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต สาขาการบัญชี เสียค่าใช้จ่ายส่วนตัว ทั้ง 11 ประเภทมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาด้านนิติศาสตร์และสาขาบริหารธุรกิจ ส่วนนักศึกษาด้านเศรษฐศาสตร์ เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด

2.4 เมื่อพิจารณาค่าใช้จ่ายของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนใน เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาด้านบริหารธุรกิจเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภทมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาด้านนิติศาสตร์ สาขาการบัญชี และสาขานิติศาสตร์ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาด้านเศรษฐศาสตร์เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด

3. ตัวแปรเพศ

3.1 นักศึกษาชายวิทยาลัยการคำ กรุงเทพฯ เทคนิคสยาม ธุรกิจบัณฑิต ศรีปทุม และเอเชียอาคเนย์เสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภทมากกว่านักศึกษาหญิง แต่นักศึกษาชายวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภทน้อยกว่านักศึกษาหญิง

3.2 เมื่อพิจารณาค่าใช้จ่ายของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาชายเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภทมากกว่านักศึกษาหญิง

4. ตัวแปรระดับชั้น

4.1 นักศึกษาวิทยาลัยการคำ ชั้นปีที่ 3 เสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภทมากที่สุด รองลงมาคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 2 ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด

4.2 นักศึกษาวิทยาลัยกรุงเทพ ชั้นปีที่ 4 เสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภทมากที่สุด รองลงมาคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 1 ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 2 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด

4.3 นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคสยาม ชั้นปีที่ 1 เสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภทมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 3 ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 2 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด

4.4 นักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตและศรีปทุม ชั้นปีที่ 2 เสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภทมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 1 ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 4 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด

4.5 นักศึกษาวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจชั้นปีที่ 4 เสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภทมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด

4.6 นักศึกษาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ ชั้นปีที่ 4 เสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภทมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 2 ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด

4.7 เมื่อพิจารณาค่าใช้จ่ายของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 4 เสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภทมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด

5. ตัวแปรภูมิลาเนาเดิม

5.1 นักศึกษาวิทยาลัยการค้า กรุงเทพฯ เทคนิคนสยาม ธุรกิจบัณฑิต ศรีปทุม อัสสัมชัญบริหารธุรกิจ และเอเชียอาคเนย์ ที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร เสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภทย่อยกว่านักศึกษาที่อยู่ต่างจังหวัด

5.2 เมื่อพิจารณาค่าใช้จ่ายของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานครเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภทย่อยกว่านักศึกษาที่อยู่ต่างจังหวัด

6. ตัวแปรสาขาวิชาเดียวกันจากแต่ละสถาบัน

6.1 นักศึกษาสาขาการบัญชีวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภทมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาสาขาการบัญชีวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์และวิทยาลัยการค้า ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาสาขาการบัญชีวิทยาลัยกรุงเทพเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด

6.2 นักศึกษาสาขาบริหารธุรกิจวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ เสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภทมากที่สุด รองลงมาคือ นักศึกษาสาขาบริหารธุรกิจวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต และวิทยาลัยกรุงเทพ ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาสาขาบริหารธุรกิจวิทยาลัยเทคนิคสยามเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด

6.3 นักศึกษาสาขาเศรษฐศาสตร์วิทยาลัยการค้า เสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภท มากกว่านักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

6.4 นักศึกษาสาขานิติศาสตร์วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภทมากกว่านักศึกษาวิทยาลัยศรีปทุม

ตอนที่ 2 วิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาทางการเงินของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษา เอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ตามตัวแปรสถานศึกษา สาขาวิชา เพศ ระดับชั้น ภูมิลาเนาเดิม และสาขาวิชาเดียวกันจากแต่ละสถาบัน ได้ผลดังนี้

1. ตัวแปรสถาบัน

นักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานครทั้ง 7 สถาบัน ได้แก่ วิทยาลัยการค้า กรุงเทพ เทคนิคสยาม ธุรกิจบัณฑิต ศรีปทุม อัสสัมชัญบริหารธุรกิจ และเอเชียอาคเนย์มีปัญหาทางการเงินทั้ง 11 ประเภทและโดยส่วนรวมทุกประเภท แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ตัวแปรสาขาวิชา

2.1 นักศึกษาวิทยาลัยการค้าสาขากฎหมายกับสาขาเศรษฐศาสตร์ มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในประเภท ค่าพาหนะไปกลับภูมิลานาเดิม และประเภทค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา และเมื่อพิจารณาปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมทุกประเภท พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยการค้าทั้ง 2 สาขาวิชามีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้วย

2.2 นักศึกษาวิทยาลัยกรุงเทพสาขากฎหมาย สาขาบริหารธุรกิจ และสาขานิติศาสตร์มีปัญหาทางการเงินทั้ง 11 ประเภทและโดยส่วนรวมทุกประเภท แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3 นักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต สาขาการบัญชี สาขาบริหารธุรกิจ สาขาเศรษฐศาสตร์และสาขานิติศาสตร์มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในประเภทค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา ค่ารักษาพยาบาล และประเภทค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา และที่ระดับ .05 ในประเภทค่าอาหารประจำวัน และค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม เมื่อพิจารณาปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมทุกประเภท พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตทั้ง 4 สาขาวิชามีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้วย

2.4 นักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เรียนสาขาการบัญชี สาขาบริหารธุรกิจ สาขาเศรษฐศาสตร์ สาขานิติศาสตร์ และสาขานิติศาสตร์ มีปัญหาทางการเงินทั้ง 11 ประเภท และโดยส่วนรวมทุกประเภทแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ตัวแปรเพศ

3.1 นักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง วิทยาลัยการค้า กรุงเทพมหานคร เทคนิคสยาม ธุรกิจบัณฑิต ศรีปทุม และเอเชียอาคเนย์ มีปัญหาทางการเงินทั้ง 11 ประเภท และโดยส่วนรวมทุกประเภทแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่นักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในประเภทค่าที่พักอาศัย ค่ารักษาพยาบาล ค่าบริการส่วนตัว และค่าอุปกรณ์การศึกษา และที่ระดับ .05 ในประเภทค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าเสื้อผ้า และเครื่องนุ่งห่ม ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม และประเภทค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา และเมื่อพิจารณาปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมทุกประเภท พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจทั้ง 2 กลุ่ม มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้วย

3.2 นักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน มีปัญหาทางการเงินทั้ง 11 ประเภท และโดยส่วนรวมทุกประเภทแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. ตัวแปรระดับชั้น

4.1 นักศึกษาวิทยาลัยการค้า ชั้นปีที่ 1 2 3 และ 4 มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในประเภทค่าใช้จ่าย เบ็ดเตล็ด และค่าอุปกรณ์การศึกษา และที่ระดับ .05 ในประเภทค่าอาหารประจำวัน ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม เมื่อพิจารณาปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมทุกประเภท พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยการค้าทั้ง 4 กลุ่มมีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.2 นักศึกษาวิทยาลัยกรุงเทพ ชั้นปีที่ 1 2 3 และ 4 มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในประเภทค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา ค่ารักษาพยาบาล ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา และที่ระดับ .05 ในประเภทค่าอาหารประจำวัน ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม และค่าบริการส่วนตัว เมื่อพิจารณาปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมทุกประเภท พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยกรุงเทพทั้ง 4 กลุ่ม มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้วย

4.3 นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคสยาม ชั้นปีที่ 1 2 3 และ 4 มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในประเภทค่าอาหารประจำวัน เพียงประเภทเดียว เมื่อพิจารณาปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมทุกประเภท พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคสยามทั้ง 4 กลุ่ม มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.4 นักศึกษา วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ชั้นปีที่ 1 2 3 และ 4 มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในประเภทค่าอาหารประจำวัน และประเภทค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา และที่ระดับ .05 ในประเภทค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา ค่าเสื้อผ้า และเครื่องนุ่งห่ม ค่ารักษาพยาบาล ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม ค่าบริการส่วนตัวและค่าอุปกรณ์การศึกษา เมื่อพิจารณาปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมทุกประเภท พบว่า นักศึกษา

วิทยาลัยธุรกิจมีนิตยภัตทั้ง 4 กลุ่ม ปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าย

4.5 นักศึกษาวิทยาลัยศรีปทุมปีที่ 1 2 3 และ 4 มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในประเภทค่ารักษายาบาล และค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด เมื่อพิจารณาปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมทุกประเภท พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยศรีปทุมทั้ง 4 กลุ่ม มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.6 นักศึกษาวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 1 2 3 และ 4 มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในประเภทค่าอาหารประจำวัน ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าบริการส่วนตัว ค่าอุปกรณ์การศึกษา และประเภทค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา และที่ระดับ .05 ในประเภทค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษาและค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด เมื่อพิจารณาปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมทุกประเภท พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจทั้ง 4 กลุ่ม มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.7 นักศึกษาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ ชั้นปีที่ 1 2 3 และ 4 มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในประเภทค่าบริการส่วนตัว และประเภทค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา และที่ระดับ .05 ในประเภทค่าอาหารประจำวัน ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา ค่าเสื้อผ้า และเครื่องแต่งกาย และค่ารักษาพยาบาล เมื่อพิจารณาปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมทุกประเภท พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ทั้ง 4 กลุ่ม มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าย

4.8 นักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่เรียนในชั้นปีที่ 1 2 3 และ 4 มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในประเภทค่าบริการส่วนตัว ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ค่าอุปกรณ์การศึกษา และประเภทค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา และที่ระดับ .05 ในประเภทค่าพาหนะหรือ

ค่าเดินทางเพื่อการศึกษา และค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม เมื่อพิจารณาปัญหาทางการเงินโดยรวมทุกประเภท พบว่า นักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ทั้ง 4 กลุ่ม มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. ตัวแปรภูมิลาเนาเคิม

5.1 นักศึกษาวิทยาลัยการค้าที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและที่อยู่ต่างจังหวัด มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในประเภทค่าที่พักอาศัยและค่าพาหนะไปกลับภูมิลาเนาเคิม และที่ระดับ .05 ในประเภทค่ามันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ และประเภทค่าบริการส่วนตัว เมื่อพิจารณาปัญหาทางการเงินโดยรวมทุกประเภท พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยการค้าทั้ง 2 กลุ่ม มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.2 นักศึกษาวิทยาลัยกรุงเทพที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและที่อยู่ต่างจังหวัด มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในประเภทค่าที่พักอาศัยและค่าพาหนะไปกลับภูมิลาเนาเคิม เมื่อพิจารณาปัญหาทางการเงินโดยรวมทุกประเภท พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยกรุงเทพทั้ง 2 กลุ่ม มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.3 นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคสยาม ที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและที่อยู่ต่างจังหวัด มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในประเภทค่าที่พักอาศัยและค่าพาหนะไปกลับภูมิลาเนาเคิม และที่ระดับ .05 ในประเภทค่าบริการส่วนตัว เมื่อพิจารณาปัญหาทางการเงินโดยรวมทุกประเภท พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคสยามทั้ง 2 กลุ่ม มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.4 นักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและที่อยู่ต่างจังหวัด มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในประเภทค่าที่พักอาศัย และค่าพาหนะไปกลับภูมิลาเนาเคิม เมื่อพิจารณาปัญหาทางการเงินโดยรวมทุกประเภท พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตทั้ง 2 กลุ่ม มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.5 นักศึกษาวิทยาลัยศรีปทุม ที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและที่อยู่ต่างจังหวัด มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในประเภทค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม และที่ระดับ .05 ในประเภทค่าบริการส่วนตัว เมื่อพิจารณาปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมทุกประเภท พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยศรีปทุม ทั้ง 2 กลุ่ม มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5.6 นักศึกษาวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ ที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและที่อยู่ต่างจังหวัด มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในประเภทค่าที่พักอาศัยและค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนา เมื่อพิจารณาปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมทุกประเภท พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจทั้ง 2 กลุ่ม มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5.7 นักศึกษาวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์ ที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและที่อยู่ต่างจังหวัด มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในประเภทค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม และที่ระดับ .05 ในประเภทค่าที่พักอาศัยและค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด เมื่อพิจารณาปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมทุกประเภท พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์ทั้ง 2 กลุ่ม มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5.8 นักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและที่อยู่ต่างจังหวัด มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในประเภทค่าที่พักอาศัย ค่ารักษาพยาบาล ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม ค่าบริการส่วนตัว และประเภทค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา และที่ระดับ .05 ในประเภทค่าอาหารประจำวัน ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ และค่าอุปกรณ์การศึกษา เมื่อพิจารณาปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมทุกประเภท พบว่า นักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนทั้ง 2 กลุ่ม มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. ตัวแปรสาขาวิชาเดียวกันจากแต่ละสถาบัน

6.1 นักศึกษาสาขาการบัญชีของวิทยาลัยการค้า กรุงเทพฯ ธุรกิจบัณฑิต และเอเชียอาคเนย์ มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในประเภทค่าอาหารประจำวัน ค่ารักษาพยาบาล ค่าบริการส่วนตัว ค่าอุปกรณ์การศึกษา และประเภทค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา เมื่อพิจารณาปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมทุกประเภท พบว่า นักศึกษาสาขาการบัญชีทั้ง 4 กลุ่ม มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6.2 นักศึกษาสาขาบริหารธุรกิจของวิทยาลัยกรุงเทพ เทคนิคมสยาม ธุรกิจบัณฑิต และอีสต์สัมพันธ์บริหารธุรกิจ มีปัญหาทางการเงินทั้ง 11 ประเภท และโดยส่วนรวมทุกประเภทแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6.3 นักศึกษาสาขาเศรษฐศาสตร์ของวิทยาลัยการค้ากับวิทยาลัย ธุรกิจบัณฑิต มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในประเภทค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม ค่ารักษาพยาบาล ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม ค่าบริการส่วนตัวและค่าใช้จ่าย เบ็ดเตล็ด และที่ระดับ .05 ในประเภทค่าที่พักอาศัย เมื่อพิจารณาปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมทุกประเภท พบว่า นักศึกษาสาขาเศรษฐศาสตร์ทั้ง 2 สถาบัน มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6.4 นักศึกษาสาขานิติศาสตร์ของวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตกับวิทยาลัย ศรีปทุม มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในประเภท ค่าบริการส่วนตัว และประเภทค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา เมื่อพิจารณา ปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมทุกประเภท พบว่า นักศึกษาสาขานิติศาสตร์ทั้ง 2 กลุ่ม มีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้วย

อภิปรายผล

1. การสำรวจข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานครแยกตามตัวแปร

นักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร เมื่อแยกตามเพศพบว่า มีจำนวนเพศชาย . เพศหญิง เป็นอัตราส่วนเท่ากับ 42.6 : 57.4 นับว่ามีจำนวนใกล้เคียงกัน เมื่อแยกตามสถาบันพบว่า มีนักศึกษาที่อยู่ในวิทยาลัยการค้าย้อยละ 20.7 นักศึกษาวิทยาลัยกรุงเทพ ร้อยละ 25.3 นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคสยาม ร้อยละ 17.4 นักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย ร้อยละ 17.1 นักศึกษาวิทยาลัยศรีปทุม ร้อยละ 7.7 นักศึกษาวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ ร้อยละ 10.1 และนักศึกษาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ ร้อยละ 1.7 และเมื่อแยกตามระดับชั้นเรียนพบว่า นักศึกษาที่เรียนชั้นปีที่ 1 ร้อยละ 36.9 นักศึกษาที่เรียนชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 29.8 นักศึกษาที่เรียนชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 19.3 และนักศึกษาที่เรียนชั้นปีที่ 4 ร้อยละ 14.1

สำหรับของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร เมื่อแยกตามสาขาวิชา พบว่า นักศึกษาสาขาการบัญชี ร้อยละ 25.0 นักศึกษาสาขาบริหารธุรกิจ ร้อยละ 40.3 นักศึกษาสาขาเศรษฐศาสตร์ ร้อยละ 15.0 นักศึกษาสาขานิเทศศาสตร์ ร้อยละ 8.4 และนักศึกษาด้านนิติศาสตร์ ร้อยละ 11.4 นอกจากนี้เมื่อแยกตามภูมิลำเนาเดิม พบว่า นักศึกษาที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 42.2 และนักศึกษาที่อยู่ต่างจังหวัด ร้อยละ 57.8

นักศึกษาระดับที่เรียนอาศัยอยู่กับบิดามารดา ร้อยละ 49.0 อาศัยอยู่กับญาติ ร้อยละ 22.5 อาศัยอยู่ที่หอพักเอกชน ร้อยละ 24.2 และอาศัยอยู่ที่อื่น ร้อยละ 4.3 สำหรับอาชีพผู้ปกครองหรือบิดามารดาของนักศึกษา พบว่า ผู้ปกครองหรือบิดามารดาของนักศึกษามีอาชีพเกษตรกร ร้อยละ 11.9 อาชีพค้าขาย ร้อยละ 53.2 อาชีพรับราชการ ร้อยละ 16.2 อาชีพลูกจ้างประจำ ร้อยละ 6.3 อาชีพข้าราชการบำนาญ ร้อยละ 7.7 อาชีพรับจ้าง ร้อยละ 0.4 อาชีพกรรมกร ร้อยละ 0.5 อาชีพแพทย์ ร้อยละ 0.3 และอาชีพอื่น ๆ ร้อยละ 1.9 แสดงให้เห็นว่านักศึกษา

ส่วนมากอาศัยอยู่กับบิดามารดา และอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักศึกษา ส่วนมากมีอาชีพค้าขาย

ครอบครัวของนักศึกษามีรายได้เฉลี่ยประมาณเดือนละ 13,680.64 บาท นับเป็นรายได้ที่ค่อนข้างสูง แสดงให้เห็นว่าโอกาสทางการศึกษากับเศรษฐกิจหรือฐานะทางครอบครัวมีความเกี่ยวพันกันอย่างยิ่ง กล่าวคือ ผู้ที่มีฐานะทางครอบครัวดี มีโอกาสได้รับการศึกษาในระดับที่สูงกว่าผู้มีฐานะและพื้น ฐานทางครอบครัวต่ำ

2. การสำรวจค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภทของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษา เอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ตามตัวแปรสถาบัน สาขาวิชา เพศ ระดับชั้น ภูมิลาเนาเดิม และตัวแปรสาขาวิชาเดียวกันจากแต่ละสถาบัน ได้ผลดังนี้

2.1 ตัวแปรสถาบัน

เมื่อพิจารณาค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภท โดยเฉลี่ยในหนึ่งปี การศึกษาของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาทุกสถาบันเสียค่าใช้จ่ายประเภทค่าอาหารประจำวันมากที่สุด รองลงมาคือ ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา การที่นักศึกษาทุกสถาบันต้องเสียค่าใช้จ่าย ประเภทค่าอาหารประจำวันมากที่สุด อาจเป็นเพราะนักศึกษาเป็นผู้มีฐานะและพื้น ฐานครอบครัวดี ซึ่งค่าใช้จ่ายประเภทนี้เป็นค่าใช้จ่ายประจำตัวของนักศึกษาซึ่งมีอิสระใน การใช้จ่าย ส่วนค่าใช้จ่ายประเภทค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษาที่นักศึกษา ใช้จ่ายเป็นอันดับรองนั้นอาจเป็นเพราะสถานภาพในด้านการเงินของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนส่วนใหญ่ยังไม่อยู่ในสภาพที่จะเอื้ออำนวยต่อการให้บริการทางการศึกษาได้เหมือน กับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐบาล และยังเป็นเพราะว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไม่ได้รับ เงินอุดหนุนจากรัฐบาล จึงทำให้สถาบันเหล่านี้จำเป็นต้องเรียกเก็บค่าบำรุงและค่า ธรรมเนียมการศึกษาที่สูงกว่าสถาบันอุดมศึกษาของรัฐบาล

เมื่อพิจารณาค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภท โดยเฉลี่ยใน หนึ่งปีการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์ เสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภทมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาวิทยาลัยการศา

ธุรกิจบัณฑิต อัสสัมชัญบริหารธุรกิจ กรุงเทพฯ และศรีปทุม ส่วนนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคสยาม เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด การที่นักศึกษาวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด อาจเป็นเพราะนักศึกษาเสียค่าใช้จ่ายประเภทค่าที่พักอาศัย ค่ามันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม และค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดมากกว่านักศึกษาสถาบันอื่น และการที่นักศึกษาวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์ต้องเสียค่าใช้จ่ายประเภทต่าง ๆ สูงอาจเป็นเพราะเมื่อพิจารณาถึงภูมิหลังของนักศึกษาวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์แล้ว พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่อยู่ทางจังหวัด ทำให้ต้องเสียค่าที่พักอาศัยเอง และอาจเป็นไปได้ว่าเมื่อนักศึกษาอยู่หอพักแล้ว โอกาสที่นักศึกษาจะไปหาความมันเทิงและพักผ่อนหย่อนใจได้เสมอ โดยไม่ต้องขออนุญาตจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองเสียก่อน เมื่อนักศึกษาต้องไปหาความมันเทิงนอกบ้านนักศึกษาก็ต้องมีเสื้อผ้าที่ใส่ให้เข้ากับสมัยนิยม จึงทำให้นักศึกษาต้องสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายประเภทค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่มเพิ่มขึ้นอีก จากสาเหตุดังกล่าวจึงทำให้นักศึกษาต้องเดินทางกลับไปหาบิดามารดาหรือผู้ปกครองอยู่บ่อยครั้งเพื่อไปขอเงินเพิ่ม สำหรับการที่นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคสยามเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุดอาจเป็นเพราะนักศึกษาเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัว เกือบทุกประเภทน้อยกว่าสถาบันอื่น

2.2 ตัวแปรสาขาวิชา

เมื่อพิจารณาค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภท โดยเฉลี่ยในหนึ่งปี การศึกษาของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแยกตามสาขาวิชา พบว่า นักศึกษาสาขาบริหารธุรกิจเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภทมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาสาขานิติศาสตร์ สาขาการบัญชีและสาขานิเทศศาสตร์ ส่วนนักศึกษาสาขาเศรษฐศาสตร์เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด การที่นักศึกษาสาขาบริหารธุรกิจเสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด อาจเป็นเพราะเมื่อศึกษาสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามแล้ว พบว่า นักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเรียนสาขาบริหารธุรกิจมากกว่าสาขาวิชาอื่น และมีสถาบันที่เปิดสอนสาขาวิชานี้ถึง 4 สถาบันคือ วิทยาลัยกรุงเทพ เทคนิคสยาม ธุรกิจบัณฑิต และอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ จะเห็นได้ว่าจากจำนวนนักศึกษาและสถาบันที่เปิดทำการสอนสาขาวิชาบริหารธุรกิจมีส่วนทำให้นักศึกษาเสียค่าใช้จ่ายสูงกว่าสาขาวิชาอื่น นอกจากนี้อาจเป็นเพราะ

นักศึกษาสาขาบริหารธุรกิจเสียค่าใช้จ่ายประเภทค่าอาหารประจำวัน ค่าบันเหิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม ค่ารักษาพยาบาลและค่าอุปกรณ์การศึกษา มากกว่านักศึกษาสาขาอื่น สำหรับนักศึกษาสาขาเศรษฐศาสตร์เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด อาจเป็นเพราะมีจำนวนนักศึกษาที่เรียนสาขานี้ค่อนข้างน้อยและมีสถาบันที่เปิดสอน 2 สถาบัน คือ วิทยาลัยการค้า และธุรกิจบัณฑิตเท่านั้น นอกจากนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาสาขาวิชานี้เสียค่าใช้จ่ายเกือบทุกประเภทน้อยกว่าสาขาวิชาอื่น

เมื่อพิจารณารายละเอียดค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภทของนักศึกษาที่เรียนในแต่ละสถาบันจากแนกตามสาขาวิชา พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยการค้าที่เรียนสาขาการบัญชีเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภท น้อยกว่านักศึกษาสาขาเศรษฐศาสตร์ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาสาขาการบัญชีเสียค่าใช้จ่ายประเภทค่าที่พักอาศัย ค่าอาหารประจำวัน ค่าพาหนะ หรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา ค่ารักษาพยาบาล ค่าบริการส่วนตัว ค่าอุปกรณ์การศึกษา และประเภทค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษาน้อยกว่านักศึกษาสาขาเศรษฐศาสตร์

สำหรับค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภทของนักศึกษาวิทยาลัยกรุงเทพที่เรียนสาขาการบัญชี สาขาบริหารธุรกิจและสาขานิเทศศาสตร์ พบว่า นักศึกษาสาขานิเทศศาสตร์เสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภทมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาสาขาบริหารธุรกิจ ส่วนนักศึกษาสาขาการบัญชีเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาสาขานิเทศศาสตร์เสียค่าใช้จ่ายเกือบทุกประเภทซึ่งได้แก่ ค่าที่พักอาศัย ค่าอาหารประจำวัน ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา ค่าบันเหิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม ค่าพาหนะไปกลับภูมิสำเนาเดิม ค่าบริการส่วนตัว และค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดมากกว่านักศึกษาสาขาบริหารธุรกิจและสาขาการบัญชี ส่วนนักศึกษาสาขาบริหารธุรกิจเสียค่าใช้จ่ายประเภทค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา ค่าบันเหิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม และค่าบริการส่วนตัวน้อยกว่านักศึกษาสาขานิเทศศาสตร์ แต่มากกว่านักศึกษาสาขาการบัญชี และการที่นักศึกษาสาขาการบัญชีเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวน้อยที่สุด อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาเสียค่าใช้จ่ายเกือบทุกประเภทน้อยกว่านักศึกษาสาขานิเทศศาสตร์และสาขาเศรษฐศาสตร์

สำหรับค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภทของนักศึกษาวิทยาลัย

ธุรกิจบัณฑิตที่เรียนสาขาการบัญชี สาขาบริหารธุรกิจ สาขาเศรษฐศาสตร์ และสาขานิเทศศาสตร์ พบว่า นักศึกษาสาขาการบัญชีเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภทมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาสาขานิเทศศาสตร์และสาขาบริหารธุรกิจตามลำดับ ส่วนนักศึกษาสาขาเศรษฐศาสตร์เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาสาขาการบัญชีเสียค่าใช้จ่ายประเภทค่าอาหารประจำวัน ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา ค่าบันทึกและค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม ค่าบริการส่วนตัว ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดและค่าอุปกรณ์การศึกษามากกว่านักศึกษาสาขาบริหารธุรกิจ สาขาเศรษฐศาสตร์และสาขานิเทศศาสตร์ และการที่นักศึกษาสาขาเศรษฐศาสตร์เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด อาจเป็นเพราะนักศึกษาเสียค่าใช้จ่ายเกือบทุกประเภทน้อยกว่านักศึกษาอีก 3 สาขาวิชา

2.3 ตัวแปร เพศ

เมื่อพิจารณาค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภท โดยเฉลี่ยในหนึ่งปี การศึกษาระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า นักศึกษาชายเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภทมากกว่านักศึกษาหญิง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาชายเสียค่าใช้จ่ายเกือบทุกประเภท เช่น ค่าอาหารประจำวัน ค่าบันทึกและค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ค่าอุปกรณ์การศึกษา และประเภทค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษามากกว่านักศึกษาหญิง โดยเฉพาะอย่างยิ่งค่าใช้จ่ายประเภทค่าบันทึกและค่าพักผ่อนหย่อนใจ นักศึกษาชายเสียค่าใช้จ่ายสูงมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาชายมีโอกาสดูหาความสำราญได้มากกว่านักศึกษาหญิง สำหรับค่าใช้จ่ายของนักศึกษาหญิง พบว่า ค่าใช้จ่ายประเภทค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม นักศึกษาหญิงเสียค่าใช้จ่ายมากกว่านักศึกษาชาย ซึ่งสอดคล้องกับการสำรวจของ ชนิกา ศิลปอนันต์ และจุฬา จิตรคุปต์ (ชนิกา ศิลปอนันต์ และจุฬา จิตรคุปต์ 2517 : 45 - 48) และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ คณทิ์ สูงสดีตานนท์ (คณทิ์ สูงสดีตานนท์ 2518 : 53) ที่พบว่า นักศึกษาหญิงใช้จ่ายส่วนตัวมากกว่า

นักศึกษาชาย ส่วนนักศึกษาชายเสียค่าใช้จ่ายเกือบทุกประเภทสูงกว่านักศึกษาหญิง เมื่อพิจารณารายละเอียดค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภท ระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงของสถาบันแต่ละแห่ง พบว่า นักศึกษาชายเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภทมากกว่านักศึกษาหญิงเกือบทุกสถาบัน ยกเว้นนักศึกษาชายของวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจที่เสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภทน้อยกว่านักศึกษาหญิง การที่นักศึกษาชายเกือบทุกสถาบันซึ่งได้แก่ วิทยาลัยการค้า กรุงเทพฯ เทคนิคสยาม ธุรกิจบัณฑิต ศรีปทุม และเอเชียอาคเนย์ เสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภทมากกว่านักศึกษาหญิง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาชายในสถาบันเหล่านั้นเสียค่าใช้จ่ายเกือบทุกประเภทมากกว่านักศึกษาหญิง โดยเฉพาะนักศึกษาชายวิทยาลัยเทคนิคสยามเสียค่าใช้จ่ายแต่ละประเภทและโดยส่วนรวมทุกประเภทสูงกว่านักศึกษาหญิง และสำหรับนักศึกษาชายวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภทน้อยกว่านักศึกษาหญิง อาจเป็นเพราะเมื่อศึกษาสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า นักศึกษาหญิงของวิทยาลัยนี้มีมากกว่านักศึกษาชายและเมื่อพิจารณาค่าใช้จ่ายแต่ละประเภท พบว่านักศึกษาหญิงของวิทยาลัยนี้เสียค่าใช้จ่ายประเภทค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา ค่าบันเทิงและกาพักผ่อนหย่อนใจ ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม ค่าบริการส่วนตัว และค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดมากกว่านักศึกษาชาย

2.4 ตัวแปรระดับชั้น

เมื่อพิจารณาค่าใช้จ่ายส่วนตัว 11 ประเภทโดยเฉลี่ยในหนึ่งปี การศึกษาของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแยกตามระดับชั้น พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 4 เสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภทมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด การที่นักศึกษาชั้นปีที่ 4 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุดอาจเป็นเพราะว่านักศึกษาได้เข้ามาศึกษาในสถาบันนานกว่านักศึกษาชั้นปีอื่น ๆ จึงทำให้นักศึกษามีความเคยชินกับการใช้จ่ายในแต่ละประเภท และอาจเป็นเพราะว่านักศึกษามีความจำเป็นต้องใช้จ่ายอีกหลายกรณี เช่น การต้อนรับน้องใหม่ การเลี้ยงรุ่นเร่ร่อนในเทศกาลต่าง ๆ และการใช้จ่ายในการฝึกงาน เป็นต้น

ด้วยเหตุนี้เองเมื่อพิจารณาค่าใช้จ่ายแต่ละประเภท พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 4 เสียค่าใช้จ่ายประเภทค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา ค่านับเงินและค่าพักผ่อนหย่อนใจ ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม ค่าบริการส่วนตัว ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดและค่าอุปกรณ์การศึกษา มากกว่านักศึกษาชั้นปีอื่น ๆ ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เป็นนักศึกษาที่เพิ่งเข้ามาศึกษาในสถาบันเป็นปีแรก และเพิ่งผ่านช่วงของการเป็นนักเรียนมาเป็นนักศึกษา จึงทำให้นักศึกษาชั้นนี้มีความระมัดระวังในการใช้จ่ายมาก ซึ่งเนื่องจากความเคยชินที่ได้รับเงินจนวนน้อยมาก่อน

เมื่อพิจารณารายละเอียดค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภท โดยเฉลี่ยในหนึ่งปี การศึกษาของนักศึกษาที่เรียนชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแต่ละแห่ง พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยการคำชั้นปีที่ 3 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 2 ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 2 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สำหรับ นักศึกษาวิทยาลัยกรุงเทพชั้นปีที่ 4 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 1 ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 2 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด และสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคสยามชั้นปีที่ 1 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 3 ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 2 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด และสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจและครีปทุมชั้นปีที่ 2 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 1 ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 4 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด และสำหรับ นักศึกษาวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจชั้นปีที่ 4 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด และสุดท้ายสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ชั้นปีที่ 4 เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 2 ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด การที่นักศึกษาเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภทมากที่สุด อาจเป็นเพราะนักศึกษาเหล่านั้นเสียค่าใช้จ่ายแต่ละประเภทมากที่สุด โดยเฉพาะเมื่อพิจารณาถึงค่าอาหารประจำวัน กับค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา พบว่า มีส่วนทำให้นักศึกษาเสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด ส่วนนักศึกษาที่เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาเหล่านั้น

เสียค่าใช้จ่ายเกือบทุกประเภทน้อยที่สุด

2.5 ตัวแปรภูมิลาเนาเดิม

เมื่อพิจารณาค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภท โดยเฉลี่ยในหนึ่งปีการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนทั้ง 7 แห่ง รวมกัน พบว่า นักศึกษาที่มีภูมิลาเนาเดิมอยู่ต่างจังหวัดต้องเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภทมากกว่านักศึกษาที่มีภูมิลาเนาเดิมอยู่ในกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่มีภูมิลาเนาเดิมอยู่ต่างจังหวัด ไม่มีที่พักอาศัยในกรุงเทพมหานครมาก่อน นักศึกษาต้องหาที่พักอาศัยเอง ต้องหาซื้อสิ่งของที่จำเป็นสำหรับการเข้ามาศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร จึงทำให้นักศึกษาต้องเสียค่าใช้จ่ายประเภทค่าที่พักอาศัย ค่าบริการส่วนตัว และค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดมากกว่านักศึกษาที่มีภูมิลาเนาเดิมอยู่ในกรุงเทพมหานคร และที่สำคัญคือ นักศึกษาที่มีภูมิลาเนาเดิมอยู่ต่างจังหวัดกลุ่มนี้ บางครั้งต้องเดินทางไปเยี่ยมบิดามารดาหรือผู้ปกครอง จึงทำให้นักศึกษาต้องเสียค่าใช้จ่ายประเภทค่าพาหนะไปกลับภูมิลาเนาเดิมเพิ่มขึ้นด้วย

เมื่อพิจารณาค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภท ระหว่างนักศึกษาที่มีภูมิลาเนาเดิมอยู่ต่างจังหวัดกับที่มีภูมิลาเนาเดิมอยู่ในกรุงเทพมหานครของแต่ละสถาบัน พบว่า นักศึกษาที่มีภูมิลาเนาเดิมอยู่ต่างจังหวัดเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภทมากกว่านักศึกษาที่มีภูมิลาเนาเดิมอยู่ในกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่มีภูมิลาเนาเดิมอยู่ต่างจังหวัด ต้องหาที่พักอาศัยเอง และต้องพยายามปรับตัวเองให้เข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ที่ต่างจากสภาพแวดล้อมที่นักศึกษากลุ่มนี้เคยอาศัยอยู่ ทำให้นักศึกษาที่มีภูมิลาเนาเดิมอยู่ต่างจังหวัดต้องเสียค่าใช้จ่ายเกือบทุกประเภทมากกว่านักศึกษาที่มีภูมิลาเนาเดิมอยู่ในกรุงเทพมหานคร

2.6 ตัวแปรสาขาวิชาเดียวกันจากแต่ละสถาบัน

2.6.1 สาขาการบัญชี

เมื่อพิจารณานักศึกษาที่เรียนสาขาการบัญชีจากวิทยาลัยการค้า วิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต และวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์

พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์เสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภทมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาวิทยาลัยเอเชียวาคเนย์ และวิทยาลัยการค้ำตามลาตัม ส่วน นักศึกษาวิทยาลัยกรุงเทพเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด การที่นักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด อาจเป็นเพราะนักศึกษากลุ่มนี้มีรสนิยมสูงในเรื่องของการ รับประทานอาหาร และเรื่องของการแต่งตัว กล่าวคือ นักศึกษานิยมรับประทานอาหาร ตามห้องอาหารและตามภัตตาคาร นิยมซื้อเสื้อผ้าที่เป็นที่รู้จักในวงการแฟชั่น สิ่งดังกล่าว ทำให้นักศึกษากลุ่มนี้ต้องเสียค่าใช้จ่ายประเภทค่าอาหารประจำวัน ค่าเสื้อผ้าและเครื่อง นุ่งห่มมากกว่าสถาบันอื่น และอีกประการหนึ่งนักศึกษากลุ่มนี้ส่วนมากมีภูมิลำเนาเดิมอยู่ ต่างจังหวัด จึงทำให้นักศึกษาต้องใช้จ่ายประเภทค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิมเพิ่มขึ้น ด้วย สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยกรุงเทพเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด อาจเป็นเพราะ นักศึกษา วิทยาลัยกรุงเทพส่วนมากจะมีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร และมีที่พักอาศัยใกล้กับ วิทยาลัย ทำให้นักศึกษากลุ่มนี้เสียค่าใช้จ่ายเกือบทุกประเภทน้อยกว่านักศึกษาสถาบันอื่น

2.6.2 สาขาบริหารธุรกิจ

เมื่อพิจารณา นักศึกษาสาขาบริหารธุรกิจจากวิทยาลัย

กรุงเทพ วิทยาลัยเทคนิคสยาม วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ และวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 11 ประเภท มากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ และวิทยาลัยกรุงเทพ ส่วนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคสยามเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด การที่นักศึกษาวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ เสียค่าใช้จ่ายมากที่สุด อาจเป็นเพราะนักศึกษากลุ่มนี้มีพื้นฐานทางการเงินทางครอบครัวดี และยังมีอิสระในการใช้จ่ายเงินด้วย ทำให้นักศึกษากลุ่มนี้เสียค่าใช้จ่ายประเภทค่าอาหาร ประจำวัน ค่าบันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจและค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดมากที่สุด ส่วนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคสยามเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด อาจเป็นเพราะนักศึกษากลุ่มนี้มีอิสระใน การใช้จ่ายเงินไม่มากเท่ากับนักศึกษาวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ นักศึกษากลุ่มนี้จึง

รู้จักประหยัดในการใช้จ่ายเงิน ทำให้ค่าใช้จ่ายเกือบทุกประเภทของนักศึกษากลุ่มนี้ น้อยกว่าสภานอื่น

2.6.3 สาขาเศรษฐศาสตร์

เมื่อพิจารณานักศึกษาสาขาเศรษฐศาสตร์จากวิทยาลัย การค้าและวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยการค้าเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัว ทั้ง 11 ประเภทมากกว่านักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษา วิทยาลัยการค้ากลุ่มนี้อยู่ใกล้กับแหล่งศูนย์การค้าและย่านชุมนุมชนมากกว่านักศึกษา วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตทำให้นักศึกษาวิทยาลัยการค้ากลุ่มนี้มีโอกาสที่จะใช้จ่ายสินค้าที่ พบเห็นและถูกใจเสมอ ๆ โดยเฉพาะค่าอาหารประจำวัน ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม คามันเทิงและค่าพักผ่อนหย่อนใจ นักศึกษาวิทยาลัยการค้าเสียค่าใช้จ่ายมากกว่า นักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

2.6.4 สาขานิติศาสตร์

เมื่อพิจารณานักศึกษาสาขานิติศาสตร์จากวิทยาลัย ธุรกิจบัณฑิตและวิทยาลัยศรีปทุมพบว่า นักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตเสียค่าใช้จ่าย ส่วนตัวทั้ง 11 ประเภทมากกว่านักศึกษาวิทยาลัยศรีปทุมเพียงเล็กน้อย ทั้งนี้อาจ เป็นเพราะนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่มนี้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่คล้ายคลึงกัน กล่าวคือ นักศึกษา ทั้ง 2 กลุ่มได้เข้าศึกษาในสถาบันที่ห่างไกลจากย่านชุมนุมชนและย่านศูนย์การค้า ซึ่ง โอกาสในการใช้จ่ายเงินของนักศึกษามีไม่บ่อยครั้งนัก ทำให้ค่าใช้จ่ายของนักศึกษา ทั้ง 2 กลุ่มอยู่ในลักษณะที่ใกล้เคียงกัน

3. การเปรียบเทียบปัญหาทางการเงินของนักศึกษาสถาบันเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ตามตัวแปรดังนี้คือ ตัวแปรสถาบัน สาขาวิชา เพศ ระดับชั้น ภูมิอำเนาเดิม และสาขาวิชาเดียวกันจากแต่ละสถาบัน ได้ข้อค้นพบดังนี้

3.1 ปัญหาทางการเงินเมื่อจำแนกตามสถาบัน พบว่า นักศึกษาที่เรียนในสถาบันต่างกันมีปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมแตกต่างกัน นักศึกษาวิทยาลัยศรีปทุมมีปัญหามากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เทคนิคสยาม เอเชียอาคเนย์ อัสสัมชัญบริหารธุรกิจ และการค้า และสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยกรุงเทพมีปัญหาน้อยที่สุดที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษาวิทยาลัยศรีปทุมส่วนมากได้รับเงินมาเป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัว และนักศึกษาต้องเสียค่าใช้จ่ายในประเภทค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษาที่ค่อนข้างสูง ทำให้นักศึกษามีเงินไม่เพียงพอที่จะไปใช้จ่ายในประเภทต่าง ๆ จนเป็นเหตุให้นักศึกษามีปัญหาทางการเงินมากกว่านักศึกษาสถาบันอื่น

3.2 ปัญหาทางการเงินเมื่อจำแนกตามสาขาวิชา พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยการค้าสาขาการบัญชีและสาขาเศรษฐศาสตร์มีปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมแตกต่างกัน นักศึกษาสาขาการบัญชีมีปัญหาทางการเงินมากกว่านักศึกษาสาขาเศรษฐศาสตร์ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาสาขาการบัญชีเสียค่าใช้จ่ายประเภทค่าน้ำเหิงและค่าพักนอนหย่อนใจ ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม และค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดไปมาก ซึ่งค่าใช้จ่ายเหล่านี้จัดอยู่ในจำพวกค่าใช้จ่ายที่สิ้นเปลืองและฟุ่มเฟือยสำหรับนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ เมื่อนักศึกษาสาขาการบัญชีได้ใช้จ่ายในประเภทดังกล่าวมาก ทำให้พวกเขามีปัญหาทางการเงินประเภทค่าบริการส่วนตัว และประเภทค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษาสูงกว่านักศึกษาสาขาเศรษฐศาสตร์ด้วย

สำหรับปัญหาทางการเงินของนักศึกษาวิทยาลัยกรุงเทพที่เรียนสาขาการบัญชี สาขาบริหารธุรกิจและสาขานิเทศศาสตร์ พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยกรุงเทพที่เรียนสาขาวิชาต่างกัน ปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาทั้ง 3 สาขาวิชาสามารถจัดแบ่งการใช้จ่ายในแต่ละประเภทในอัตราส่วนที่เหมาะสม

สำหรับปัญหาทางการเงินของนักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่เรียนสาขาการบัญชี สาขาบริหารธุรกิจ สาขาเศรษฐศาสตร์ และสาขานิติศาสตร์ พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่เรียนสาขาวิชาต่างก็มีปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมแตกต่างกัน นักศึกษาสาขานิติศาสตร์มีปัญหามากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาสาขาการบัญชี และสาขาเศรษฐศาสตร์ สำหรับนักศึกษาด้านบริหารธุรกิจมีปัญหาที่น้อยที่สุด การที่นักศึกษานิติศาสตร์มีปัญหามากที่สุด อาจเป็นเพราะสาขานิติศาสตร์เป็นสาขาที่รายวิชาที่ต้องเรียนมากกว่านักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี บริหารธุรกิจ และเศรษฐศาสตร์ จึงจำเป็นต้องอยู่เองที่นักศึกษาสาขานี้ต้องใช้จ่ายในแต่ละประเภทมากกว่านักศึกษาสาขาวิชาอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ค่าใช้จ่ายประเภทค่าอุปกรณ์การศึกษา และประเภทค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา นักศึกษามีปัญหาทางการเงินสูงสุด

เมื่อพิจารณาปัญหาทางการเงินของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำแนกตามสาขาวิชา พบว่า นักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เรียนสาขาวิชาต่างก็มีปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมแตกต่างกัน นักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์มีปัญหามากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาสาขาการบัญชีและสาขาเศรษฐศาสตร์ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาบริหารธุรกิจมีปัญหาที่น้อยที่สุด ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะรายวิชาสาขานิติศาสตร์มีมากกว่าสาขาวิชาการบัญชี เศรษฐศาสตร์ และบริหารธุรกิจ นักศึกษาจึงต้องเพิ่มค่าใช้จ่ายประเภทค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษามากกว่านักศึกษาสาขาอื่น เมื่อนักศึกษาต้องเสียค่าใช้จ่ายประเภทค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษาเพิ่มขึ้น ทำให้นักศึกษาไม่มีเงินไปใช้จ่ายประเภทอื่น จนเป็นเหตุให้นักศึกษาสาขานิติศาสตร์มีปัญหาทางการเงินที่มากกว่านักศึกษาสาขาการบัญชี สาขาเศรษฐศาสตร์ และสาขาบริหารธุรกิจ

3.3 ปัญหาทางการเงินเมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า นักศึกษาชายและหญิงของวิทยาลัยการค้า กรุงเทพฯ เทคนิคสยาม ธุรกิจบัณฑิต ศรีปทุมและเอเชียอาคเนย์ มีปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาสามารถจัดแบ่งค่าใช้จ่ายในแต่ละประเภทได้อย่างเพียงพอ อีกประการหนึ่งนักศึกษาเหล่านั้น

อาจมีพื้นฐานครอบครัวดี จึงมีเงินใช้จ่ายได้เพียงพอ แต่การวิจัยนี้ได้ขอคนพบว่า นักศึกษาชายและหญิงของวิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจมีปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมแตกต่างกัน นักศึกษาชายมีปัญหาทางการเงินมากกว่านักศึกษาหญิง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุรางค์ โค้วตระกูล (สุรางค์ โค้วตระกูล 2504 : 2 - 19) และผลการวิจัยของ สมบัติ โหมิตธรรม (สมบัติ โหมิตธรรม 2507 : 158 - 159) ซึ่งพบว่า นักศึกษาชายมีปัญหาทางการเงินมากกว่านักศึกษาหญิง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษาชายมักจะถูกปล่อยให้ใช้ชีวิตได้อย่างอิสระ ได้รับการเอาใจใส่ดูแลจากผู้ใหญ่น้อยกว่านักศึกษาหญิง จึงมีโอกาสดังกล่าวที่จะพบปัญหาได้มาก ส่วนนักศึกษาหญิง เป็นเพศที่สังคมยอมรับให้ใช้ชีวิตที่เป็นระเบียบเรียบร้อย ได้รับการเอาใจใส่ดูแล ให้ความสะดวกจากผู้ใหญ่มากเป็นพิเศษ โอกาสที่จะพบปัญหาจึงมีน้อย

เมื่อพิจารณาปัญหาทางการเงินของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จากแนกตามเพศ พบว่า นักศึกษาชายและหญิงของวิทยาลัยทั้ง 7 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยการค้า กรุงเทพฯ เทคนิควิทยา ธุรกิจบัณฑิต ศรีปทุม อัสสัมชัญบริหารธุรกิจ และเอเชียอาคเนย์ มีปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็น เพราะนักศึกษาชายและหญิงมีพื้นฐานทางครอบครัวดี จึงทำให้นักศึกษาชายและหญิง ไม่พบปัญหาทางการเงิน

3.4 ปัญหาทางการเงินเมื่อจาแนกตามระดับชั้น พบว่า นักศึกษา วิทยาลัยการค้า เทคนิควิทยาและศรีปทุม ที่เรียนในระดับชั้นที่ต่างกันมีปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาทั้ง 3 สถาบัน ที่เรียนในระดับชั้นต่างกัน รู้จักแบ่งการใช้จ่ายเงินในแต่ละประเภทได้เพียงพอ จึงทำให้ปัญหาทางการเงินนี้ไม่แตกต่างกัน แต่การวิจัยนี้ได้ขอคนพบว่า นักศึกษา วิทยาลัยการค้า กรุงเทพฯ ธุรกิจบัณฑิต อัสสัมชัญบริหารธุรกิจและเอเชียอาคเนย์ ที่เรียนในระดับชั้นที่ต่างกันมีปัญหาทางการเงินแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ คอลลินส์ (Collins. 1976 4859-A) ที่พบว่า นักศึกษาต่างชาติใน

มหาวิทยาลัยฮาวาร์ตที่ศึกษาต่างชั้นมีปัญหาทางการเงินแตกต่างกัน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษามีความพร้อมและการเตรียมตัวเข้ามาศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไม่เหมือนกัน บางคนผิดหวังจากการเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยของรัฐบาล บางคนก็มีการเตรียมตัวที่จะเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไว้เลย อีกประการหนึ่งนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ได้เปลี่ยนสถานภาพจากการเป็นนักเรียนมาสู่การเป็นนักศึกษา จึงยังไม่รู้จักแบ่งการใช้จ่ายในแต่ละประเภทให้เพียงพอกับจำนวนเงินที่ได้รับ ส่วนนักศึกษารุ่นอื่น ๆ ก็เคยชินกับการใช้จ่ายที่ฟุ่มเฟือยและไม่เคยแบ่งการใช้จ่ายที่เหมาะสม จนเป็นเหตุให้นักศึกษาที่เรียนต่างชั้นกันมีปัญหาทางการเงินแตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาปัญหาทางการเงินของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำแนกตามระดับชั้น พบว่า นักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เรียนในระดับชั้นที่ต่างกันมีปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมแตกต่างกัน นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีปัญหามากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 4 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีปัญหาน้อยที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศิริลักษณ์ เทพหัสดิน ณ อยุธยา (ศิริลักษณ์ เทพหัสดิน ณ อยุธยา 2523 : 46 - 48) ที่พบว่า นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 4 มีปัญหาทางการเงินน้อยกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ยังไม่สามารถคาดคะเนการใช้จ่ายในแต่ละประเภทได้ บางครั้งอาจใช้จ่ายประเภทใดประเภทหนึ่งมากเกินไป โดยไม่คิดว่ายังมีค่าใช้จ่ายอีกหลายประเภทที่ต้องเพิ่มขึ้นมา ทำให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ประสบปัญหามากกว่านักศึกษาชั้นปีที่อื่น ๆ

3.5 ปัญหาทางการเงินจำแนกตามภูมิลาเนาเดิม พบว่า นักศึกษาที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานครกับที่อยู่ต่างจังหวัดของวิทยาลัยศรีปทุม อัสสัมชัญบริหารธุรกิจ และเอเชียอาคเนย์ มีปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาทั้ง 3 สถาบันส่วนใหญ่มิที่พักอาศัยอยู่ในบริเวณที่ใกล้เคียงกับสถานศึกษาที่ตนศึกษาอยู่ นักศึกษาจึงไม่ต้องลำบากในการเดินทางไปศึกษา อีกประการหนึ่ง นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ต่างจังหวัดจะใช้เวลารว่างส่วนใหญ่วางแผนเดินทางกลับภูมิลำเนาเดิม

จึงทำให้นักศึกษาไม่สนใจเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายประเภทต่าง ๆ แต่การวิจัยนี้ได้ข้อค้นพบว่า นักศึกษาที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานครกับนักศึกษาที่อยู่ต่างจังหวัดของวิทยาลัยการศึกษาศรีนคร เทคนิควิทยาและธุรกิจบัณฑิต มีปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมแตกต่างกัน นักศึกษาที่อยู่ต่างจังหวัดมีปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมมากกว่านักศึกษาที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมใจ ทินพงษ์ (สมใจ ทินพงษ์ 2512 : 48 - 50) ที่พบว่านักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรชั้นสูงที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยครูส่วนภูมิภาค มีปัญหาทางการเงินมากกว่านักศึกษาในส่วนกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่อยู่ต่างจังหวัดมีฐานะทางการเงินที่อยู่ในระดับต่ำกว่านักศึกษาที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร อีกประการหนึ่งนักศึกษาส่วนใหญ่มีที่พักอยู่ห่างไกลจากสถานศึกษาและนักศึกษาต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางเพื่อการศึกษาสูง จึงทำให้นักศึกษามีเงินไม่เพียงพอที่จะไปใช้จ่ายประเภทอื่น ด้วยเหตุนี้นักศึกษาทั้ง 4 สถาบันที่อยู่ต่างจังหวัดมีปัญหาทางการเงินมากกว่าที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

เมื่อพิจารณาปัญหาทางการเงินของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษา

เอกชน จาแนกตามภูมิภาคเนาเดิม พบว่า นักศึกษาที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานครกับที่อยู่ต่างจังหวัดมีปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมแตกต่างกัน นักศึกษาที่อยู่ต่างจังหวัดมีปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมมากกว่านักศึกษาที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่อยู่ต่างจังหวัดต้องเสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าที่พักอาศัยและค่าพาหนะไปกลับภูมิภาคเนาเดิมมากกว่านักศึกษาที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ทำให้นักศึกษามีเงินไม่เพียงพอที่จะใช้จ่ายในประเภทต่าง ๆ ซึ่งตรงกันข้ามกับนักศึกษาที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานครที่ส่วนมากไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายทั้ง 2 ประเภทดังกล่าว ทำให้นักศึกษามีเงินส่วนนี้ไปใช้จ่ายในประเภทอื่นได้

3.6 ปัญหาทางการเงินจากแนกตามสาขาวิชาเดียวกันจากแต่ละสถาบัน พบว่านักศึกษาที่เรียนสาขาการบัญชีจากวิทยาลัยการศึกษาศรีนคร เทคนิควิทยาและเอเรียอาคเนย์ มีปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมแตกต่างกัน นักศึกษาสาขา

การบัญชีจากวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตมีปัญหามากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาด้านการบัญชีจากวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์และการค้า สำหรับนักศึกษาด้านการบัญชีวิทยาลัยกรุงเทพมีปัญหาที่น้อยที่สุด ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษาด้านการบัญชีจากวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เสียค่าใช้จ่ายโดยส่วนรวมทุกประเภทมากกว่านักศึกษาด้านสาขาวิชาเดียวกันจากสถาบันอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษาเสียค่าใช้จ่ายประเภท ค่าอาหารประจำวัน ค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา ค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม ค่ารักษาพยาบาล ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนา และค่าอุปกรณ์การศึกษา มากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาด้านการบัญชีจากวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์และวิทยาลัยการค้า ส่วนนักศึกษาด้านการบัญชีจากวิทยาลัยกรุงเทพเสียค่าใช้จ่ายที่น้อยที่สุด

สำหรับปัญหาทางการเงินของนักศึกษาที่เรียนสาขาบริหารธุรกิจจากวิทยาลัยกรุงเทพ เทคนิกสยาม ธุรกิจบัณฑิตและอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ พบว่า นักศึกษาที่เรียนสาขาบริหารธุรกิจจากสถาบันที่ต่างกัันมีปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมแตกต่างกันและนักศึกษาด้านบริหารธุรกิจทั้ง 4 สถาบันมีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันทุกประเภท ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เจียบ ไทยยิ่ง (เจียบ ไทยยิ่ง 2520 : 23) ที่พบว่า นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา จังหวัดมหาสารคามที่อยู่ต่างสถาบันทำให้ค่าใช้จ่ายทุกประเภทแตกต่างกัน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาด้านบริหารธุรกิจที่เรียนในสถาบันต่างกัน มีสภาพแวดล้อมและสภาพธรรมชาติไม่เหมือนกัน จึงทำให้นักศึกษาทั้ง 4 สถาบันมีปัญหาทางการเงินแต่ละประเภทและโดยส่วนรวมทุกประเภทแตกต่างกัน

สำหรับปัญหาทางการเงินของนักศึกษาที่เรียนสาขาเศรษฐศาสตร์จากวิทยาลัยการค้าและวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต พบว่า นักศึกษาด้านเศรษฐศาสตร์ที่เรียนจากสถาบันต่างกัันมีปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมแตกต่างกัน นักศึกษาด้านเศรษฐศาสตร์จากวิทยาลัยธุรกิจมีปัญหามากกว่านักศึกษาวิทยาลัยการค้า ที่เป็นเช่นนี้

อาจเป็นเพราะนักศึกษาสาขาเศรษฐศาสตร์จากวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่อยู่ต่างจังหวัด ทำให้นักศึกษาเสียค่าใช้จ่ายประเภทค่าที่พักอาศัย ค่าพาหนะ หรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษาและค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิมมากกว่านักศึกษาวิทยาลัยการค้า นักศึกษาจึงต้องนำเงินไปใช้จ่ายในประเภทดังกล่าวมาก ทำให้นักศึกษาไม่มีเงินเพียงพอที่จะไปใช้ในประเภทอื่น

สำหรับปัญหาทางการเงินของนักศึกษาที่เรียนสาขานิติศาสตร์จากวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตและวิทยาลัยศรีปทุม พบว่า นักศึกษาสาขานิติศาสตร์ที่เรียนจากสถาบันต่างกัมีปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมแตกต่างกัน นักศึกษาสาขานิติศาสตร์จากวิทยาลัยศรีปทุมมีปัญหาว่านักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาสาขานิติศาสตร์จากวิทยาลัยศรีปทุมมีฐานะและพื้นฐานทางครอบครัวแตกต่างกับนักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตมาก ทำให้นักศึกษาวิทยาลัยศรีปทุมมีเงินไม่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายในแต่ละประเภท นักศึกษาจึงมีปัญหาทางการเงินมากกว่านักศึกษาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

จากการเปรียบเทียบปัญหาทางการเงินของนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาเดียวกันจากแต่ละสถาบัน พบว่า นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาเดียวกันแต่อยู่ต่างสถาบันกัมีปัญหาทางการเงินโดยส่วนรวมแตกต่างกัน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ สภาพแวดล้อมและสภาพธรรมชาติของแต่ละสถาบันที่ไม่เหมือนกัน อีกประการหนึ่งก็คือการเป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่มีได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาล แต่ได้รับเงินจากมูลนิธิหรือจากสมาคมหรือจากการบริจาคของบุคคลทำให้การบริหารงานของแต่ละสถาบันแตกต่างกันเมื่อแต่ละสถาบันมีสิ่งต่าง ๆ ที่แตกต่างกัน ทำให้นักศึกษาสถาบันอุดมศึกษา เอกชนที่ศึกษาอยู่ตามสถาบันเหล่านั้นมีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันไปด้วย

สรุปได้ว่า การศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร เมื่อพิจารณาตามตัวแปรสถาบันสาขาวิชา เพศ ระดับชั้น ภูมิภาคเนาเดิม และสาขาวิชาเดียวกันจากแต่ละสถาบัน ได้ข้อค้นพบว่า นักศึกษาเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัว ประเภทค่าอาหารประจำวัน มากกว่าค่าใช้จ่ายประเภทอื่น ส่วนค่าใช้จ่ายส่วนตัวรองลงมาคือ ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา แสดงให้เห็นว่าค่าใช้จ่ายส่วนตัวทั้ง 2 ประเภท เป็นค่าใช้จ่ายที่นักศึกษาให้ความสำคัญมากกว่าค่าใช้จ่ายประเภทอื่น สำหรับการเปรียบเทียบปัญหาทางการเงินของนักศึกษาตามตัวแปรดังกล่าวข้างต้น ได้ข้อค้นพบว่า นักศึกษาเกือบทุกตัวแปรมีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในประเภทค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา ยกเว้นตัวแปร เพศ และภูมิภาคเนาเดิม ที่นักศึกษามีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า การเรียกเก็บอัตราค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแต่ละสถาบันเรียกเก็บไม่เท่ากัน ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า การเรียกเก็บอัตราค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา หรือการจัดสวัสดิการเกี่ยวกับอาหาร ให้แก่นักศึกษานั้นเป็นสิ่งที่ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ควรให้ความสำคัญเพื่อเป็นการช่วยเหลือนักศึกษาในทางหนึ่งด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. จากการวิจัย พบว่า ค่าใช้จ่ายประเภทค่าอาหารประจำวัน นักศึกษาแต่ละสถาบันต้องใช้จ่ายมากกว่าประเภทอื่น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสาเหตุที่ว่า ร้านอาหารในวิทยาลัยจำหน่ายอาหารในราคาที่ค่อนข้างสูง ดังนั้น ผู้บริหารของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแต่ละแห่งควรจะได้มีการจัดสวัสดิการในการจำหน่ายอาหารที่มีคุณภาพและราคาที่เหมาะสม ในขณะที่เดียวกันนักศึกษาเองก็ควรจะมีรู้จักเลือกซื้ออาหารที่ดีมีคุณภาพและอยู่ในราคาที่พอสมควรด้วย ซึ่งข้อเสนอแนะเหล่านี้อาจจะทำให้ค่าใช้จ่ายประเภทค่าอาหารประจำวันของนักศึกษาลดลงไปได้บ้าง

2. จากการวิจัย พบว่า ค่าที่พักอาศัยและค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม เป็นค่าใช้จ่ายที่นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ต่างจังหวัดต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง ทั้งนี้ อาจมีสาเหตุมาจากนักศึกษาต้องเสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าที่พักอาศัยในราคาที่สูง และยังต้องเดินทางไปกลับภูมิลำเนาเดิมบ่อยครั้ง ดังนั้นถ้าผู้บริหารของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนแต่ละแห่ง ควรได้จัดบริการเกี่ยวกับค่าที่พักอาศัยซึ่งอาจอยู่ในวิทยาลัยหรือใกล้ วิทยาลัยในราคาพอสมควร

3. จากการวิจัยพบว่า นักศึกษาแต่ละสถาบันมีปัญหาทางการเงินในประเภท ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมค่อนข้างสูง ทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจากสถาบันแต่ละแห่งได้ เรียกเก็บอัตราค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมจากนักศึกษาในอัตราที่สูงมาก เมื่อ เทียบกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐบาล ดังนั้นผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชนและ ผู้บริหารทบวงมหาวิทยาลัย ควรได้มีการพิจารณาการเรียกเก็บอัตราค่าบำรุงและ ค่าธรรมเนียมการศึกษาในอัตราที่เหมาะสมและเท่าเทียมกัน

ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากผลการวิจัยที่ปรากฏและเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยในครั้งต่อไป จึงขอเสนอแนะดังนี้

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบระหว่างสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งอยู่ใน กรุงเทพมหานครกับที่ตั้งอยู่ต่างจังหวัด เพื่อเปรียบเทียบว่านักศึกษาต้องเสียค่าใช้จ่าย ส่วนตัวทั้ง 11 ประเภท และมีปัญหาทางการเงินแตกต่างกันหรือเหมือนกันอย่างไร
2. ควรศึกษาเกี่ยวกับปฏิสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบที่จะส่งผลต่อการใช้จ่าย ของนักศึกษา เช่น องค์ประกอบระหว่างสถาบันกับสาขาวิชา ชั้นเรียนกับเพศ เป็นต้น
3. ถ้าสามารถทำให้นักศึกษาควรจะไปเก็บข้อมูลด้วยตนเองและควรมีเวลา พบปะนักศึกษาที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างก่อนพอสมควร เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยกัน และ นักศึกษารู้สึกไว้วางใจ จะช่วยให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- บุญศรี คำชาย การวิเคราะห์จุดมุ่งหมายของวิทยาลัยเอกชนในการพัฒนาประเทศ
ปริชญานิพนธ์ กศ.ค. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2523,
372 หน้า อัดสำเนา
- กุลกาญจน์ บ่อทรัพย์ การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนนายทหารและ
นายตำรวจ วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2520, 127 หน้า
อัดสำเนา
- คมที สูงสถิตานนท์ ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตบัณฑิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2518, 101 หน้า อัดสำเนา
- จารุบุตร เรืองสุวรรณ "ตลาดวิชา สภาการศึกษาแห่งชาติ 3(2) . 11 - 19
กันยายน 2512
- จิรภา นาคสมพงษ์ การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายรายหัวในการผลิตครูของวิทยาลัยครู
นครราชสีมา วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2519, 108 หน้า
อัดสำเนา
- เจริญ กันขวงค์ "ความคิดเห็นเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยเอกชน" รายงานการสัมมนา
ทางวิชาการ ปัญหาและบทบาทของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย สำนักพิมพ์
สังคมศาสตร์ปริทัศน์ 2507, 284 หน้า
- เจียบ ไทยยิ่ง การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา
จังหวัดมหาสารคาม ปริชญานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2520, 150 หน้า อัดสำเนา
- ชนิกา ศิลปอนันต์ และจุฑา ฉัตรคุปต์ ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตในจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย เอกสารหมายเลข 8 หน่วยวิจัยสถาบัน ฝ่ายวางแผนและพัฒนา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2517, 121 หน้า อัดสำเนา

จิตรรา (นามแฝง) "สถาบันอุดมศึกษาเอกชน" สยามรัฐ 9903 : 3 28 เมษายน 2522

กณีย์ สถิตชนาภูมิ อัตราผลตอบแทนของการลงทุนทางการศึกษาในวิทยาลัยเอกชน
(ศึกษาเฉพาะกรณีของวิทยาลัยการค้า) วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2521, 78 หน้า อักสาเนา

ชญ์ กุลชล "อุปสรรคและข้อเสนอแนะบางประการของการบริหารวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย" สภาการศึกษาแห่งชาติ 12(6) : 31 - 34 สิงหาคม - กันยายน 2521

นิตยา กรุคสมัย ค่าใช้จ่ายรายหัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยานิพนธ์
ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2517, 70 หน้า อักสาเนา

บุญวัฒน์ วิสกุล "การบริหารการเงินของมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกา" วารสาร
การบริหาร 1(2) : 81 - 83 สิงหาคม 2504

ประคัม อนุศาสน์ การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายรายหัวของนักศึกษาวิทยาลัยครู
สวนสุนันทา วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2519, 85 หน้า
อักสาเนา

มานิต บุญประเสริฐ "บทบาทสถาบันอุดมศึกษาเอกชนกับการพัฒนาประเทศ"
วิทยาลัยการค้า 1(2) : 1 - 14 ธันวาคม 2522 - มีนาคม 2523
อักสาเนา

มัลลิกา จิตรสุข การสำรวจปัญหาและความต้องการของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตร
วิชาการศึกษาวิทยาลัยครูอุดรธานี วิทยานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร 2508, 87 หน้า อักสาเนา

วิทยาลัยเอกชน, กอง ทบวงมหาวิทยาลัย รายงานการศึกษาปีการศึกษา 2521
2523, 58 หน้า อักสาเนา

รายงานสถานภาพวิทยาลัยเอกชน ปีการศึกษา 2513 - 2519
เกษมการพิมพ์ 2520, 242 หน้า อักสาเนา

วิทยาลัยเอกชน, กอง ทบวงมหาวิทยาลัย รายงานสรุปผลการสัมมนาผู้บริหาร

วิทยาลัยเอกชน 2518 2519, 30 หน้า อัดสำเนา

รังสรรค์ ธนะพรพันธุ์ การศึกษาทางเกษตรกรรมกับการพัฒนาประเทศ"

อาจารย์สาร 6 : 28 - 34 มกราคม 2516

ศิริลักษณ์ เทพหัสดิน ณ อยุธยา การศึกษาปัญหาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ปีการศึกษา 2522 ปริญญาโท กค.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร 2523, 67 หน้า อัดสำเนา

สถาบันอุดมศึกษาเอกชน, กอง ทบวงมหาวิทยาลัย พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษา

เอกชน พุทธศักราช 2522 2522, 33 หน้า อัดสำเนา

สมใจ พิมพ์ษ์ การศึกษาค้นคว้าปัญหาและความต้องการของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตร

วิชาการศึกษาชั้นสูง ที่อยู่ในวิทยาลัยครูส่วนกลางกับส่วนภูมิภาค ปริญญาโท

กค.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2512, 94 หน้า อัดสำเนา

สมบัติ โยธิตธรรม การสำรวจปัญหาของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร

ปีการศึกษา 2505 ปริญญาโท กค.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร

2507, 158 หน้า อัดสำเนา

เอนก ศลโกสุม งานบริหารการศึกษาของวิทยาลัยเอกชน วิทยานิพนธ์ ค.ม.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2523, 249 หน้า อัดสำเนา

สุรางค์ ไคว์ตระกูล การวิจัยปัญหาของนิสิตในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย"

เอกสารงานวิจัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2504, 39 หน้า อัดสำเนา

Barry, Ruth and Wofe, Beverly. Guidance .Personal Work. Columbia University, 1957. 234 p.

Blaug, M. An Introduction to The Economic of Education. New York, McGraw - Hill Company, 1970. 301 p.

Cohn, Elchanan. The Economic of Education. London DC, Health and Company, 1972. 453 p.

- Collins, Paul Leon. "Self - Perceived Problems of International Students Attending Howard University," Dissertation Abstracts International. 33 4859-A, April, 1976.
- Crawford, Marry M. "Student Spending at Indiana University 1951 - 1952," Bulletin of the School of Education Indiana University. Vol 31 p. 3 - 82, December, 1955.
- Cronbach, Lee Joseph. Essentials of Psychological Testing. New York, Harper, 2nd.ed., 1971. 752 p.
- Hood, Gary Kyle. "An Analysis of College Students Problem as Indicated on the Moneys Problem Check List," Dissertation Abstracts International. 33 : 130-A, June, 1974.
- Kamat, A.R. Two Studies in Education. India Cokhple Institute of Politics and Economic, 1968. 101 p.
- Khena, R.K. and Bottomby, Anthony. Cost and Returns on Graduates of the University of Bradford 1967. (Mimcographed)
- Perlman, Richard. The Economic of Education Conceptual Problem and Policy Issues. New York, McGraw - Hill Company, 1973, 95 p.
- Schultz, Theordore W. "Investment in Human Capital," American Economic Review. Vol.51, 1961. 441 p.
- Shreenhan, John. The Economic of Education. George Allen and Unwin Ltd., 1973. 73 p.
- _____. The Economic Vale of Education. New York and London, Columbia University Press, 1963. 92 p.
- Unesco Regional Office for Education in Asia, Progress of Education in The Asia Region . A Statistical Review. Bangkok, The Office, 1969. 187 p.
- Winer, B.J. Statistical Principles in Experimental Design. New York, McGraw - Hill, Inc., 1971. 907 p.

ភាគឈ្មួញ

ภาคผนวก ก

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

9 กันยายน 2525

เรื่อง ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เรียน นักศึกษา

ดิฉันเป็นนิสิตปริญญาโท สาขาวิชาเอกการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัย ให้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง "ค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร" และท่านเป็นผู้หนึ่งที่มีส่วนสำคัญในการให้ข้อมูลที่จะช่วยให้การศึกษาวิจัยครั้งนี้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้

ดิฉันจึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถามนี้ แล้วส่งคืนให้กับผู้แจกแบบสอบถามด้วย อนึ่ง คำตอบของท่านที่ตอบตรงกับความจริงจะมีคุณค่าต่อการศึกษารั้ครั้งนี้เป็นอย่างมาก ข้อมูลที่ได้จากท่านจะถือเป็นความลับ ผู้วิจัยจะรายงานผลการวิจัยเป็นส่วนรวม และขอรับรองว่าจะไม่เป็นผลเสียหายต่อท่านแต่ประการใด

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาววไลพร คุโณทัย)

นิสิตปริญญาโทวิชาเอกการอุดมศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

แบบสำรวจเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนักศึกษาศาสนานุกุมศึกษา
เอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 1 เป็นการถามเกี่ยวกับข้อเท็จจริงส่วนตัวของท่าน โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐
ตามที่เป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. สถานประกอบการศึกษา

☐ วิทยาลัยการค้า	☐ วิทยาลัยกรุงเทพ
☐ วิทยาลัยเทคนิคสยาม	☐ วิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
☐ วิทยาลัยศรีปทุม	☐ วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ
☐ วิทยาลัยเอเซียอาคเนย์	
3. ระดับชั้นเรียน

☐ ปีที่ 1	☐ ปีที่ 2
☐ ปีที่ 3	☐ ปีที่ 4
4. สาขาวิชา

☐ เศรษฐศาสตร์	☐ บริหารธุรกิจ
☐ การบัญชี	☐ นิเทศศาสตร์
☐ นิติศาสตร์	
5. ภูมิลำเนาเดิม

☐ กรุงเทพมหานคร	☐ ต่างจังหวัด
--	--------------------------------------

6. ขณะที่ท่านกำลังศึกษาอยู่ ท่านอาศัยอยู่กับ

☐

บิดา มารดา

☐

ญาติ

☐

หอพักเอกชนหรือบ้านเช่า

☐

อื่น ๆ (ระบุ).....

7. อาชีพผู้ปกครอง หรือบิดา มารดา

☐

เกษตรกร

☐

ค้าขาย

☐

รับราชการ

☐

ลูกจ้างประจำ

☐

ข้าราชการบำนาญ

☐

รับจ้าง

☐

กรรมการ

☐

แพทย์

☐

ทนายความ

☐

อื่น ๆ (ระบุ).....

8. ครอบครัวของท่านมีรายได้ประมาณ เดือนละ บาท

ตอนที่ 2 เป็นข้อความเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวท่าน ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวท่านนั้นเป็นช่วงว่างที่มีระดับปัญหาให้เลือก 4 ระดับ ตามความมากน้อยของปัญหาที่เกิดขึ้น

มาก	หมายความว่า ท่านมีปัญหามากตามข้อความนั้นมาก
ปานกลาง	หมายความว่า ท่านมีปัญหามากตามข้อความนั้นปานกลาง
น้อย	หมายความว่า ท่านมีปัญหามากตามข้อความนั้นน้อย
ไม่มี	หมายความว่า ท่านไม่มีปัญหามากตามข้อความนั้น

ขอให้ท่านกรอกจำนวนเงินที่ท่านได้ใช้ไปลงในช่องว่างที่กำหนดให้ และให้ท่านพิจารณาปัญหาในแต่ละข้อแล้วกาเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับระดับความมาก น้อย ของปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวท่าน โปรดตอบทุกข้อ

1. ท่านเสียค่าที่พักอาศัย (หมายถึง ค่าเช่าบ้านหรือค่าเช่าหอพัก)

เฉลี่ยเดือนละ..... บาท

ปัญหา	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี
1. ขาดเงินสดเงินค่าที่พักอาศัยอยู่เป็นประจำ				
2. ค่าเช่าที่พักอาศัยไม่เหมาะสมกับค่าบริการ				
3. บิดา มารดาหรือผู้ปกครองจ่ายเงินค่าที่พักอาศัยให้ช้ากว่ากำหนด				
4. ปัญหาอื่น ๆ (ระบุ)				
.....				
.....				
.....				

3. ท่านเสียค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษา (หมายถึง ค่าโดยสารรถยนต์ต่าง ๆ ในการเดินทางไปศึกษาในวิทยาลัยของท่านทั้งไปและกลับ)

เฉลี่ยเดือนละ.....บาท

ปัญหา	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี
1. บางครั้งไม่มีเงินพอที่จะเสียค่าพาหนะหรือค่าเดินทาง เพื่อการศึกษา				
2. วิทยาลัยกิจกรรมน้อย ทำให้ขาดแคลนเงินค่าพาหนะ				
3. ผู้ปกครองจ่ายเงินค่าพาหนะหรือค่าเดินทางเพื่อการศึกษาไม่แน่นอน				
4. ต้องพึ่งพาเพื่อนฝูง เกี่ยวกับรายจ่ายค่าพาหนะหรือค่าเดินทาง เพื่อการศึกษาจนเป็นประจํา				
5. ปัญหาอื่น ๆ (ระบุ).....				
.....				
.....				
.....				

4. ท่านเสียค่าบ้านเช่าและค่าที่พักผ่อนหย่อนใจ (หมายถึง ค่าใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภค ทั้งคนครัว
 าลา) เสียกี่บาท.....บาท

ปัญหา	มาก	ปาน กลาง	น้อย	ไม่มี
1. ไม่มีเงินสำหรับใช้จ่ายเป็นค่าบ้านเช่าและค่า ที่พักผ่อนหย่อนใจ				
2. รู้สึกอึดอัดเพื่อนฝูง เมื่อมีเงินไม่พอเป็นค่า บ้านเช่าและค่าที่พักผ่อนหย่อนใจ				
3. เป็นหนี้สินเพราะนำเงินมาใช้เป็นค่าบ้านเช่า และค่าที่พักผ่อนหย่อนใจ				
4. ปัญหาอื่น ๆ (ระบุ).....				
.....				

5. ท่านเสียค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม (หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม
 ในขณะที่กำลังศึกษาอยู่) เสียกี่บาท.....บาท

ปัญหา	มาก	ปาน กลาง	น้อย	ไม่มี
1. มีเงินไม่พอใช้จ่ายเป็นค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่ม				
2. ต้องจ่ายค่าเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่มในการทำ กิจกรรมของวิทยาลัย				
3. ต้องซื้อเสื้อผ้าและเครื่องนุ่งห่มชุดใหม่เพื่อออก สังคมทุกครั้ง				
4. ปัญหาอื่น ๆ (ระบุ).....				
.....				
.....				

6. ท่านเสียค่ารักษาพยาบาล (หมายถึง ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการรักษา และบำบัด โรคภัยไข้เจ็บ ขณะที่กำลังศึกษาอยู่)

เฉลี่ย เดือนละ.....บาท

ปัญหา	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี
1. ไม่มีเงินพอเป็นค่ารักษาพยาบาล				
2. ต้องเสียค่ารักษาพยาบาลมาก เพราะสุขภาพไม่ดี มีโรคประจำตัว				
3. ผู้ปกครองไม่สามารถจะเสียค่ารักษาพยาบาลให้ได้				
4. ไม่มีโอกาส รักษาโรคที่เป็นอยู่ เพราะไม่มีงบประมาณ				
5. ปัญหาอื่น ๆ (ระบุ)				
.				
.				

7. ท่านเสียค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม (หมายถึง ค่าโดยสารรถยนต์ต่าง ๆ ในการ เดินทางไปกลับภูมิลำเนาเดิม)

เฉลี่ย เดือนละ.....บาท

ปัญหา	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี
1. ไม่มีเงินพอสำหรับค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม				
2. ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางกลับภูมิลำเนาเดิม มากเกินไป				
3. เป็นหนี้สินเพราะนาเงินมาเป็นค่าพาหนะไปกลับ ภูมิลำเนาเดิม				
4. ผู้ปกครองไม่เคยให้เงินมาเป็นค่าพาหนะไปกลับ ภูมิลำเนาเดิม				
5. ปัญหาอื่น ๆ (ระบุ).....				
.				

8. ท่านเสียค่าบริการส่วนตัว (หมายถึง ค่าตัดผม ค่าตัดผม ค่าเครื่องสำอาง สบู่ ยาสีฟัน รวมทั้งค่าซักผ้าด้วย)

เฉลี่ยเดือนละ..... บาท

ปัญหา	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี
1. ไม่มีเงินซื้อเครื่องใช้ส่วนตัว				
2. อยากมีเงินซื้อของใช้ส่วนตัวมากกว่านี้				
3. ทำงานหารายได้นอกเวลาเรียน เพื่อหาเงินมาเป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัว				
4. ปัญหาอื่น ๆ (ระบุ)				
.....				
.....				

9. ท่านเสียค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด (หมายถึง ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการต้อนรับเพื่อนฝูง ค่าการกุศล ค่าของขวัญ ฯลฯ)

เฉลี่ยเดือนละ..... บาท

ปัญหา	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี
1. ไม่มีเงินพอสำหรับค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด เพราะมีการเรียไรมาก				
2. มีความวิตกกังวลเมื่อไม่มีเงินมาเป็นค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด				
3. ผู้ปกครองทักท้วงเรื่องค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดมาก				
4. ปัญหาอื่น ๆ (ระบุ) ..				
.....				
.....				

10. ท่านเสียค่าอุปกรณ์การศึกษา (หมายถึง ค่าสมุด ค่ากระดาษสลับและค่าเครื่องใช้ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษา)
เฉลี่ยเทอมละ..... บาท

ปัญหา	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี
1. ไม่มีเงินพอเป็นค่าใช้จ่ายอุปกรณ์การศึกษา				
2. ผู้ปกครองให้เงินมาเป็นค่าอุปกรณ์การศึกษาไม่แน่นอน				
3. ราคาอุปกรณ์การศึกษาในวิทยาลัยของท่านแพงเกินไป				
4. ปัญหาอื่น ๆ (ระบุ).....				
.....				
.....				

11. ท่านต้องเสียค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา หมายถึง (ค่าบำรุงการศึกษา ค่าลงทะเบียน และค่าอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับค่าธรรมเนียมการศึกษา)
เฉลี่ย เทอมละ..... บาท

ปัญหา	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี
1. มีเงินไม่พอเสียค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา				
2. ผู้ปกครองไม่สามารถจะเสียค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษาให้ได้				
3. ต้องยืมเงินเพื่อนมาเสียค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา				
4. เกรงว่าจะเรียนไม่จบเพราะขาดเงินมาเสียค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา				
5. ต้องทำงานหารายได้นอกเวลาเรียน เพื่อหาเงินมาเป็นค่าบำรุงและค่าธรรมเนียมการศึกษา				
6. ปัญหาอื่น ๆ (ระบุ).....				
.....				
.....				

ภาคผนวก ข

คุณภาพของแบบสอบถาม

1. แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ

ข้อที่	ค่าอำนาจ จำแนก (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจ จำแนก (t)
คำถามที่ 1 ถึง 3		คำถามที่ 4 ถึง 6 และคำถามที่ 7 ที่ย่อยใจ	
1	2.7015	1	4.1816
2	3.7912	2	3.3455
3	2.3178	3	2.8202
คำถามที่ 4 ถึง 6		คำถามที่ 7 ถึง 9 และคำถามที่ 10 ที่ย่อยใจ	
1	4.2053	1	4.6806
2	2.6342	2	2.7667
3	4.0796	3	2.9123
4	5.6497		
คำถามที่ 7 ถึง 9 หรือคำถามที่ 10 เพื่อการศึกษาค้นคว้า		คำถามที่ 11 ถึง 13	
1	2.4749	1	2.3688
2	3.1783	2	3.5565
3	2.9884	3	2.3688
		4	2.4897

ข้อที่	ค่าอำนาจ จาแนก (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจ จาแนก (t)
ค่าพาหนะไปกลับ		ค่าอุปกรณ์การศึกษา	
ภูมิธนาเกษม		1	3.4018
1	4.3122	2	3.1789
2	3.4137	3	4.1500
3	2.3582	ค่าบำรุงและค่าธรรมเนียม	
4	5.5851	การศึกษา	
ค่าบริการส่วนตัว		1	5.4719
1	4.9487	2	3.1904
2	3.2014	3	4.5878
3	4.2457	4	3.0640
ค่าใช้จ่ายเบ็ด		5	2.5060
1	5.5623		
2	3.6772		
3	4.2363		

$$t_{.05} = 2.0000$$

2. ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งหมดเท่ากับ 0.914